

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném 20. 11. 2025 a 9. 12. 2025 odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], PM Trading, s.r.o. IČO 24832022 a státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2024, č. j. 46 T 9/2020-17842 a 9. 12. 2025 rozhodl,

takto:

Podle § 258 odst. 1, písm. f), odst. 2 tr. ř. za použití § 261 tr. ř. se z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] napadený rozsudek částečně zrušuje, a to toliko ve výroku o povinnosti obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně zaplatit majetkovou škodu České republice, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu – , se sídlem Opatovská 18/964, Praha 4, IČ: 697 97 111 a ve výroku, kterým byla tato poškozená odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 265 tr. ř. se poškozená Česká republika, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu – , se sídlem Opatovská 18/964, Praha 4, IČ: 697 97 111 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze a obžalované právnické osoby PM Trading, s. r. o. zamítají.

Odůvodnění:

A. Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2024 sp. zn. 46 T 9/2020 byli obžalováni [jméno] [jméno], [datum narození] v [obec], státní občan [příjmení] republiky [země], trvale bytem v [obec a číslo], [ulice a číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem v [obec a číslo], [ulice a číslo], fakticky bytem v [obec a číslo], [anonymizována dvě slova] [číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem v [obec], [ulice a číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem v [obec a číslo], [ulice a číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem v [část Prahy], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec a číslo], bytem v [obec a číslo], [ulice a číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem v [obec], [ulice a číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] ve [obec], trvale bytem v [obec], Dukelských hrdinů 2774/23, [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem v [obec], [ulice a číslo], [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem v [obec], [ulice a číslo], adresou pro doručování [adresa], 360 01, PM Trading, s. r. o., IČ: 24832022, se sídlem v Praze 4, Jana Růžičky 1165/2a, 148 00 uznání vinnými následujícími trestnými činy podrobně popsány v napadeném rozsudku:

-) obžalovaný [jméno] [jméno] jednáním pod body I) 1.) a 2.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body II.) 8.) až 12.), 14.) až 16.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod bodem II.) 13.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body III.) 1.) až 3.), 5.) až 12.), 14.) až 16.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod bodem III.) 4.) a 13.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body IV.) 1.) až 3.), 5.) až 13.), 15.) až 23.), 25.) až 29.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod body IV.) 4.), 14.) a 24.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body V.) 1.) až 3.), 5.) až 12.), 14.) až 19.), 21.) až 28.), 30.) až 35.), 37.) až 39.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod bodem pod body V.) 4.), 13.), 20.), 29.) a 36.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body VI.) 1.) až 6.), 8.) až 15.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod body VI.) 7.) a 16.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body VII.) 1.) až 5.), 7.) až 14.), 16.) až 20.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod body VII.) 6.) a 15.) páchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body VIII.) 1.) až 5.), 7.) až 14.), 16.) až 20.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod bodem pod body VIII.) 6.) a 15.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body IX.) 2.) až 7.), 9.) až 24.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod bodem pod body IX) 1.) a 8.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
-) obžalovaný [jméno] [příjmení] jednáním pod body X.) 2.) až 7.), 9.) až 15.), 17.) až 18.) a 20.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem pod body

X.) 1.), 8.), 16.) a 19.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a obžalovaná právnická osoba PM Trading, s. r. o. jednáním pod body XI.) 1.) až 3.), 5.) až 12.), 14.) až 16.) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem pod body XI.) 4.) a 13.) spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

2. Za výše uvedené pak byli soudem prvního stupně odsouzeni k následujícím trestům:

-) obžalovaný [jméno] [jméno] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, k trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 7 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému v 300 denních sazbách ve výši 10 000 Kč, tj. v celkové výměře 3 000 000 Kč a podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí náhradní hodnoty, a to finanční částky ve výši 870 000 Kč získané prodejem zajištěných nemovitostí pozemku parcelní č. st. 111 o výměře 35 m², zastavěná plocha a nádvoří, včetně stavby sloužící k rodinné rekreaci č. e. 87 v obci Krňany, a pozemku parcelní č. 491/16 o výměře 455 m², zahrada, vše zapsané na LV č. 751, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Benešov, obec 529974 Krňany, katastrální území 674516 Krňany, která je uložena na bankovním účtu Policie České republiky vedeném u ČNB č. 6015-5504881/0710,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, k trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 7 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému v 300 denních sazbách ve výši 10 000 Kč, tj. v celkové výměře 3 000 000 Kč, a podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí náhradní hodnoty, a to 5 ks náramkových hodinek: zn. Citizen, šedivý kovový pásek, S/N 050433, TITANIUM CITIZEN WATCH JAPAN GN -4-S, ECO DRIVE, zn. H.F. Bauer žlutý kov, kožený opasek s označením RIOS1931 art manuel, zn. H. F. Bauer stříbrný kov, černý kožený pásek RIOS1931 art manuel, zn. Ingersoll Tourbillon S/N IN5304 limited edition no. 84, zn. Hublot černé barvy s černým koženým páskem; pozemku parcelní č. 659/2 o výměře 5625 m², orná půda, obec 565873 Vlastislav, katastrální území 783480 Vlastislav, vše zapsáno na LV 416 vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Litoměřice; pozemku parcelní č. 382/1 o výměře 4623 m² trvalý travní porost, obec 565873 Úštěk, katastrální území 632767 Držovice, vše zapsáno na LV 304, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Litoměřice; pozemku parcelní č. 1748/7 o výměře 4640 m², obec 577421 Příkrý, katastrální území 736031 Příkrý vše zapsáno na LV 427, vedeném Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Semily; pozemku parcelní č. 763/1 o výměře 1877 m² ostatní plocha a parcela 764 o výměře 3651 m² trvalý travnatý porost, obec 577057 Čistá u Horek, katastrální území 623989 Čistá u Horek, vše zapsáno na LV 631, vedeném Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Semily,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, k trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 7 let, podle § 67 odst. 1

trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému v 250 denních sazbách ve výši 8 000 Kč, tj. v celkové výměře 2 000 000 Kč,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, k trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 7 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému v 200 denních sazbách ve výši 5 000 Kč, tj. v celkové výměře 1 000 000 Kč a podle § 71 odst. 1 k trestu propadnutí náhradní hodnoty, a to zlatých slitků ve tvaru cihly o hmotnosti 1 g označená číslem 258932, 288127, 099881, 259143, 1 oz označené číslem 274117, 2 g označené číslem 069338, 257884, 069273, 1 ounce označené číslem 296334, 355912, 331861, 356161, 399433, 355909, 317415, 313888, 274118, 296333, 2 ks zlatých cihel označených 500 g, fine gold 999,9 s číslem C40459, C40484, 6 ks stříbrných slitků ve tvaru cihly, z jedné strany vyražená růže a na druhé straně s nápisem SILVER 999,0 o hmotnosti 10 g, stříbrných granálí o hmotnosti 1 000 g, pozemku parcelní č. 1420/15 o výměře 4964 m² orná půda a pozemku parcelní č. 1463/18 o výměře 104 m² ostatní plocha, obce 592510 Polešovice, k. ú. 725251 Polešovice, vše zapsáno na LV 1827, vedeném Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Uherské Hradiště, pozemku parcelní č. 3272 o výměře 701 m², zahrada, a stavebního pozemku č. st. 673 o výměře 76 m², jejichž součástí je stavba Hvozdec č. e. 168, rodinná rekreace, obec 530441 Poříčí nad Sázavou, katastrální území 726036 Poříčí nad Sázavou, vše zapsané na LV 724, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Benešov,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 5 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k trestu stanovenému v 200 denních sazbách ve výši 10 000 Kč, tj. v celkové výměře 2 000 000 Kč,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, k trestu odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 7 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému v 100 denních sazbách ve výši 2 500 Kč, tj. v celkové výměře 250 000 Kč,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněčně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 5 let, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 5 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému ve 100 denních sazbách ve výši 2 500 Kč, tj. v celkové výměře 250 000 Kč,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 5 let, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů,

kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 5 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu stanovenému ve 100 denních sazbách ve výši 2 500 Kč, tj. v celkové výměře 250 000 Kč,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 5 let, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 5 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k trestu stanovenému ve 100 denních sazbách ve výši 2 500 Kč, tj. v celkové výměře 250 000 Kč,

-) obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 5 let, podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 5 let, podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku k trestu stanovenému ve 100 denních sazbách ve výši 2 500 Kč, tj. v celkové výměře 250 000 Kč,

-) obžalovaná právnická osoba PM Trading, s. r. o., podle 240 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, k trestu zrušení právnické osoby.

3. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byli obžalovaní [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zavázáni společně a nerozdílně zaplatit na náhradu škody poškozené České republice, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu – , se sídlem Opatovská 18/964, Praha 4, jako majetkovou škodu způsobenou trestným činem částku ve výši 269 621 662 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. pak byla poškozená Česká republika, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu – , se sídlem Opatovská 18/964, Praha 4, IČ: 697 97 111, odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Podle soudu prvního stupně se trestné činnosti dopustili tím, že: shora uvedení obžalovaní ad 1) až 11) společně s odděleně již pravomocně odsouzenými [jméno] [příjmení], [datum narození] ve Valticích, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 46 T 9/2023, a [jméno] [příjmení], [datum narození] v Ostravě, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 46 T 19/2023, ve společném úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch spočívající ve vyplacení nadměrných odpočtů daně z přidané hodnoty (dále, „DPH“) pro společnost PM Trading, s. r. o., IČ: 248 32 022, sídlem Jana Růžičky 1165/2a, 148 00 Praha 4 (do xanon-1971x s názvem PSDK.cz, s. r. o.), společně vybudovali a v období nejméně od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2015 společně ovládali víceúrovňový řetězec nejméně 42 tuzemských společností, včetně jmenované obžalované právnické osoby, již je jednání obžalovaných fyzických osob přičitatelné, posloupně obchodujících v režimu DPH s materiálem obsahujícím drahé kovy (směsi s obsahem zlata ryzosti pod 333 tisícín, stříbra, stříbrného granulátu, a platiny, dále v textu označen jako, „drahé kovy“) strukturovaného do nejméně šesti úrovní, konkrétně:

1.úroveň (žadatel o vyplacení nadměrného odpočtu, „broker“)

PM Trading, s. r. o. (do 27. 9. 2014 názvem PSDK.cz, s.r.o.), IČ: 24832022, sídlem Jana Růžičky 1165/2a, Praha 4,

2. úroveň (fakturační mezičlánek,, buffer“)

Clear conception s. r. o., IČ: 01685716, sídlem Libušská 118/246, Libuš, 142 00, Praha 4,

3.úroveň (fakturační mezičlánek,, buffer“)

ALFALIK spol. s r. o., IČ: 01726889, sídlem Vrážská 1497, Praha 5,

BETALIK spol. s r. o., IČ: 01715747, sídlem Vrážská 1497, Praha 5,

GAMALIK spol. s r. o., IČ: 01733621, sídlem Vrážská 1497, Praha 5,

ALFASON spol. s r. o., IČ: 01883631, sídlem Vrážská 1497, Praha 5,

BETASON spol. s r. o., IČ: 01887912, sídlem Vrážská 1497, Praha 5,

GAMASON spol. s r. o., IČ: 1924036, sídlem Vrážská 1497, Praha 5,

Laugesen s. r. o., IČ: 02857812, sídlem V křovinách 1708/22, Praha 4,

4.úroveň (fakturační mezičlánek,, buffer“)

Business work s. r. o., IČ: 02208610, sídlem K Žižkovu 809/7, Praha 9,

Upgreat tools s. r. o., IČ: 02216086, sídlem K Žižkovu 809/7, Praha 9,

LOCALSPOT s. r. o., IČ: 01951181, sídlem Teplická 494/17, Praha 9,

FINELOUD s. r. o., IČ: 24264024, sídlem Nad vodovodem 3258/2, Praha 10,

TRIVOR COMPANY s. r. o., IČ: 24309931, sídlem Za zastávkou 373, Praha 10,

FILM FORUM s. r. o., IČ: 01538128, sídlem Argentinská 286/38, Praha 7,

TOUR Network s. r. o., IČ: 01663470, sídlem Bystrá 761/10, Praha 9,

Great Formation s. r. o., IČ: 01749447, sídlem Prvního pluku 347/12a, Praha 8,

MERCURY'S s. r. o., IČ: 24273813, sídlem Kaprova 42, Praha 1,

GOLDVEIN s. r. o., IČ: 02668319, sídlem U Habrovky 247/11, Praha 4,

GRANNUS CZ s. r. o., IČ: 02668807, sídlem Rybná 716/24, Praha 1,

BEVETELLO s. r. o., IČ: 01688154, sídlem Novomlýnská 1237/2, Praha 1,

ProTerms s. r. o., IČ: 02293919, sídlem Novomlýnská 1237/2, Praha 1,

Felmet Empire s. r. o., IČ: 03434231, sídlem Chudenická 1058/32, Praha 10,

5.úroveň (z části v roli fakturační mezičlánek,, buffer“ a z části v roli chybějícího obchodníka,, missing trader“)

MAXXIN Agency s. r. o., IČ: 28133846, sídlem Jemnická 345/5, Praha 4,

VISTRA TRADE s. r. o., IČ: 02683113, sídlem Vyskočilova 741/3, Praha 4,

BATARAN s. r. o., IČ: 03465730, sídlem Nupaky 148, Říčany,

BARONEXEN s. r. o., IČ: 03459489, sídlem Nupaky 148, Říčany,

SECHINA s. r. o., IČ: 02018977, sídlem Harmonická 1384/13, Praha 5,

CUSCO COMPANY s. r. o., IČ: 02031353, sídlem Oldřichova 247/5, Praha 2,

TERABITTE s. r. o., IČ: 02519178, sídlem Chudenická 1059/30, Praha 10,

EXPRESS SERVICE s. r. o., IČ: 02446251, sídlem Na Kozáče 1275/8, Praha 2,

Liscina Trade s. r. o., IČ: 02276691, sídlem Osadní 869/32, Praha 7,

Galene company s. r. o., IČ: 02325357, sídlem Jaurisova 515/4, Praha 4,

Comb protection s. r. o., IČ: 02167468, Trojická 1910/7, Praha 2,
Ready Arrow Investment s. r. o., IČ: 02434822, sídlem Kolovratská 58/1, Praha 10,
Resolution Sunnix s. r. o., IČ: 02404729, sídlem Tržiště 372/1, Praha 1,
6.úroveň (chybějící obchodník, missing trader“)
Hristo Dimitrov, spol. s r. o., IČ: 24156965, sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1,
Turquesia, s. r. o., IČ: 24251534, sídlem Husitská 107/3, Praha 3,
Schweben trade s. r. o., IČ: 02143020, sídlem Rybná 716/24, Praha 1,
Stavenstvo trading s. r. o., IČ: 02135183, sídlem Trojická 1910/7, Praha 2,
Riversondere Administrations s. r. o., IČ: 02255014, Sokolská 1605/66, Praha 2,
Malmesbury Administrations s. r. o., IČ: 02252996, Ocelkova 643/20, Praha 9,

prostřednictvím něhož, řetězově a za použití uměle vytvářených a částečně fiktivních fakturací, simulovali nákup uvedeného materiálu od společností plnících roli „chybějícího obchodníka“ („missing trader“), který dále vzájemně přes další zúčastněné společnosti („buffer“) prodávali koncové společnosti PM Trading, s. r. o. (do 27. 9. 2014 názvem PSDK.cz, s.r.o. na pozici „broker“), která jej obratem prodávala do zahraničí, aby následně z přijatých plnění snižovala své daňové povinnosti a nárokovala u příslušného správce daně nadměrné odpočty DPH, přičemž činnost řetězce společností systematicky kryli jmenováním jejich statutárních zástupců, zakládáním a vedením bankovních účtů, datových schránek, vedením účetních dokumentací, sjednáním vzájemných smluv, objednávek, dodacích listů, dokladů o vzájemných zápočtech pohledávek, daňových dokladů, koordinací výběrů peněz z účtů v hotovosti a podáváním daňových příznání k DPH potvrzujících vzájemná plnění, ve skutečnosti však obsahujících nepravdivé údaje o přijatých i poskytnutých zdanitelných plněních, když popsáním způsobem ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu Územním pracovištěm pro Prahu – , sídlem v Praze 4, Opatovská 964/18, ve zdaňovacím období prosinec 2013, leden 2014, únor 2014, duben 2014, květen 2014, červen 2014, červenec 2014, srpen 2014, září 2014, říjen 2014, listopad 2014, leden 2015, únor 2015 a březen 2015 neoprávněně nárokovali a dosáhli vyplacení nadměrných odpočtů DPH společnosti PM Trading, s. r. o., IČ: 24832022, sídlem Jana Růžičky 1165/2a, Kunratice, 148 00 Praha 4 (do 27. 9. 2014 s názvem PSDK.cz, s. r. o.) ve výši 269 621 662 Kč a ve zdaňovacích obdobích březen 2014 a prosinec 2014 se neoprávněným uplatněním nároků pokusili dosáhnout vyplacení nadměrných odpočtů DPH společnosti PM Trading, s. r. o., IČ: 24832022, sídlem Jana Růžičky 1165/2a, Kunratice, 148 00 Praha 4 (do 27. 9. 2014 s názvem PSDK.cz, s. r. o.) ve výši 50 589 128 Kč, přičemž každá z výše uvedených osob se dílčím způsobem podílela na výše popsané činnosti“ jednáním blíže popsáním v napadeném rozsudku.

5. Naproti tomu obžalovaní [jméno] [příjmení], [datum narození] v Písku, trvale bytem [adresa], [PSC], a [jméno] [příjmení], [datum narození] v Praze 2, trvale bytem [adresa], [PSC], byli podle § 226 písm. c) tr. ř. zproštěni obžaloby.

B) Odvolání obžalovaných a státního zástupce

i. Odvolání obžalovaného [jméno] [jméno]

6. Obžalovaný podal proti napadenému rozsudku dne 10. 1. 2025 blanketní odvolání do všech jeho výroků, neboť se neztotožňuje se skutkovými ani právními závěry nalézacího soudu a tyto ve světle provedených důkazů shledává neodůvodněnými a nepřezkoumatelnými. Nalézací soud dle jeho názoru neprovedl odpovídající dokazování, když fikci zapojení společností minimálně na úrovni 1 až 3 dovozuje především z nedostatečného dosahování zisku a některých personálních vazeb. Dále nesouhlasí s neprovedením důkazů navržených obhajobou v rámci hlavního líčení,

jakými jsou např. výsledky řady svědků, výpověď [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], doplněním znaleckého posudku Ing. [jméno] a další. Jako součást odůvodnění odvolání předložil, Stanovisko k trestnímu řízení sp. zn. 46 T 9/2020 z pohledu daňového a trestního práva“ ze dne 31. 3. 2025, které se problematických nedostatků detekovaných v rozsudku Městského soudu přímo dotýká.

7. Dále uvádí, že povahou obchodů řešených v tomto trestním řízení se zabýval též Nejvyšší správní soud, a to z pohledu existence podvodu na dani z přidané hodnoty a jeho přičitatelnosti jednotlivým článkům obchodního řetězce. Zatímco ve vztahu ke zdaňovacímu období březen 2014 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že správcem daně detekovaný řetězec byl zasažený podvodem na DPH, zcela odlišně v rozsudku ze dne 18. 9. 2024, sp. zn. 8 Afs 6/2023, jenž se vztahuje ke zdaňovacím obdobím leden 2014 a únor 2014 a duben 2014 až srpen 2014, zdůraznil, že správní soud prvního stupně vycházel z nesprávného předpokladu ohledně narušení neutrality daně, tudíž existence chybějící daně nebyla v rámci daňového řízení prokázána.

8. Dále namítá, že skutková věta výroku o vině v napadeném rozsudku nezachycuje žádné trestné jednání, jímž by byla naplněna skutková podstata trestného činu zkrácení daně, když takto popsané jednání deklaruje pouze popis obchodní činnosti či nečinnosti ve spojení s uplatněním nároku na odpočet DPH z přijatých zdanitelných plnění od společnosti Clear conception, s. r. o. na vstupu. Dle obžalovaného zcela absentuje odkaz na mechanismus zkrácení daně ve spojení s konkrétními osobami či subjekty daně a vzniku škody narušením principu daňové neutrality. Neimplikuje ani vědomí obžalovaného o nepravdivých daňových tvrzeních v nižších člancích odběratelsko-dodavatelského řetězce, jakož ani vědomí o jednání směřujícím či předcházejícím vzniku škody na majetku státu trestným jednáním. Nálezací soud faktickou realizaci dodávek zboží zahraničním odběratelům vyhodnotil nesprávně negativně. Obžalovaný předesílá, že řetězový princip obchodování mezi vícero subjekty není v podnikatelském prostředí ničím neobvyklý, což dle něho potvrzuje např. názor SDEU, vyslovený ve věci C -277/14 ze dne 22. 10. 2015, kde bylo deklarováno: „pokud dotčená hospodářská činnost spočívá v dodání zboží uskutečňovaném v rámci několika následných prodejů, první nabyvatel a další prodávající tohoto zboží se mohou omezit na to, že prvnímu prodávajícímu uloží, aby zboží dodal přímo druhému nabyvateli (...), aniž by nutně sami disponovali skladovacími a dopravními kapacitami, které jsou pro uskutečnění dodání dotčeného zboží nezbytné.“ Pakliže Městský soud deklaroval, že DPH nebyla řádně přiznána a odvedena společnostmi na páté a šesté úrovni (označených jako „missing trader“) předmětného řetězce, nic to nemění na legitimitě obchodů uskutečněných mezi společnostmi na I. a II. úrovni. Dle obžalovaného z žádného provedeného důkazu neplyne vrácení finančních prostředků zpět do soudem tvrzeného systému za účelem využití k dalším účelovým obchodům. Důkazem je pak skutečnost, že společnost PM Trading, s. r. o. za dodané zboží platila, nadměrné odpočty jí byly vypláceny finančním úřadem s několikaměsíčním zpožděním, přičemž finanční prostředky odčerpané konkrétními osobami na nižších úrovních odběratelsko-dodavatelského řetězce nebyly detekovány jako vrácené v soudem tvrzeném systému, a už vůbec ne u společnosti PM Trading, s. r. o., či obžalovaného.

9. Dále podotýká, že nálezacím soudem není presumováno ani dovozeno, že by o jakémkoliv hypotetickém odčerpání finančních prostředků obžalovaný věděl, či z nich měl mít jakoukoliv výhodu či prospěch. Naopak bylo prokázáno, že jeho majetek odpovídá jeho příjmům. Stejně tak mu není vytýkáno vědomí o neplacení DPH, případně podávání nepravdivých tvrzení v rozsahu identifikace plátce/neplátce a souvisejících výběrech z bankovních účtů některou ze společností v dodavatelském řetězci, přičemž vědomí o nich alespoň v hrubých rysech ve spojení s nárokem na vyplacení nadměrného odpočtu je nezbytnou podmínkou pro naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně.

10. Napadený rozsudek je dále dle něho vnitřně rozporný a nepřezkoumatelný, neboť na jedné straně deklaruje absenci soustavné činnosti podnikatele k dosažení zisku, a na druhé straně potvrzuje, že mezi jednotlivými články odběratelsko-dodavatelského vztahu dochází ke

zdražování zboží, a tedy dosahování zisku. Dále obžalovaný zmiňuje své pracovní zaměření v zahraničním prodeji zboží, které prokazuje svědeckými výpověďmi. Pokud jde o výkup materiálu s obsahem drahých kovů, uvádí, že obchodní podmínky s dodavatelem Clear Conception, s. r. o. byly stanoveny v úrovni akceptovatelné pro generování zisku dle pohyblivých cen londýnské burzy, přičemž konkrétní nastavení těchto podmínek bylo obdobné jako u obchodních podmínek nastavených u konkurenčního koncového odběratele Safina, a. s. Pokud by tedy měla být, „nízkost ceny“ považována za nestandardní okolnost, bylo povinností nalézacího soudu obstarat si komparaci, která by tento závěr potvrzovala. Nalézací soud dle jeho názoru přesvědčivě neodůvodnil, že se nejednalo o běžnou obchodní praxi. Nezabýval se ani tvrzením obžalovaných a svědků, že podnikatelským záměrem společnosti bylo vybudování evropsky konkurenceschopné rafinerie v obdobné či vyšší úrovni německé [příjmení] [jméno] [příjmení].

11. Napadený rozsudek klade obžalovanému k tíži, že jménem společnosti PM Trading, s. r. o. u společnosti Clear conception, s. r. o. neobjednával jen služby, ale pořizoval zboží, a že mu nevadilo, že byla zcela nově založena a nebylo k ní možné zjistit jakékoliv relevantní informace z obchodního rejstříku a na základě této úvahy dovodil jeho participaci na založení a strukturování popsáného řetězce společností. Obžalovaný k tomu deklaruje, že informace k existenci společnosti z obchodního rejstříku zjistitelné byly, současně byla ověřitelná i existence nákladně vybavené laboratoře. Nalézací soud má dle obžalovaného snahu svými domněnkami eliminovat logiku obchodních vztahů předcházejících nákupu zboží společností PM Trading, s. r. o., pročež nezohledňuje, že předmětný způsob obchodování a obchodního vztahu je zcela po právu.

12. Napadený rozsudek staví v případě zavinění obžalovaného na tom, že byl mj. statutárním orgánem společnosti a že měl přístup do elektronického bankovníctví, a byl seznámen s automatizací plateb za současné tvrzené účasti na schůzce dle zápisu ze dne 4. 2. 2014. Uvedené objektivní okolnosti jsou dle obžalovaného domnělými úvahami nalézacího soudu, a nelze jimi proto jednotlivě, ani ve vzájemném souhrnu hodnotit jeho zavinění. Nalézací soud zcela opomenul zkoumat a hodnotit, zda obžalovaný alespoň v hrubých rysech věděl o mechanismu zkrácení daně a vzniku škody hypotetickým narušením principu daňové neutrality.

13. Dále nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně ohledně otázky spolupachatelství, neboť v jeho případě chybí naplnění subjektivní stránky trestného činu a záměr ke společnému úmyslnému jednání nebyl prokázán.

14. Nalézací soud měl dále pochybit, když se nezabýval otázkou vzniku a rozsahu škody a odpověď na ni přejal z daňového řízení. K tomu uvádí, že z rozsudku NSS ze dne 18. 9. 2024, sp. zn. 8 Afs 6/2023 vyplývá, že chybějící daň a narušení principu neutrality DPH nebylo reálně prokázáno ani v daňovém řízení. Ve světle výše uvedeného neobstojí ani vyčíslení výše škody ze strany poškozené České republiky, když ta nebyla dosud postavena na jisto. Míra společenské škodlivosti při hospodářských trestných činech přitom vyplývá primárně z rozsahu způsobené škody. Jestliže ji však soud nemá postavenou na jisto, nemůže být přiměřený ani ukládaný trest. V odůvodnění sankcí u obžalovaného jako zvlášť přitěžující okolnost výslovně nalézací soud spatřuje právě několikanásobné převýšení hranice škody velkého rozsahu. K tíži mu neklade pouze jednání za měsíc prosinec 2013 a leden 2014, pro něž byl obžalován, ale i za období dalších 14 měsíců, z nichž obviněn není. V těchto 14 měsících obžalovaný v pozici jednatele, na níž je nalézacím soudem vystaven konstrukt dílčího jednání a zavinění, vůbec nepůsobil (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2021 sp. zn. 8 Tdo 144/2021 k ručitelskému závazku statutárního orgánu společnosti). Dále obžalovaný zdůrazňuje, že za období prosince 2013, které je mu rovněž kladeno za vinu, adhezní nárok nebyl uplatněn. Takový postup, jímž soud opomíjí striktní dispozitivnost adhezního řízení, je závažným porušením principů práva na spravedlivý proces.

15. Pokud jde o uložený trest, uvádí, že soud nezohlednil závažnost jednání každého z obžalovaných zvlášť. Nesouhlasí s přitěžující okolností v podobě motivu ziskuchtivosti, neboť

po většinu času pracoval v PSDK jako běžný zaměstnanec, pouze s výjimkou období čtyř měsíců, kdy se stal jejím jednatelem a nadto nebylo prokázáno, jak se měly a mohly peníze z domnělé trestné činnosti dostat do dispozice fyzických obviněných osob. Obdobně nesouhlasí ani s tím, že mu soud přičetl k tíži jeho údajnou klíčovost a nezastupitelnost v rámci obchodního řetězce, kdy zajišťoval obchodní styky se zahraničními odběrateli, nebo vysokou organizovanost jednání vyplývající z jeho známostí s osobami, které byly odsouzeny za trestnou činnost, na něm nezávislou, v níž nevystupoval ani jako svědek, ani jako obviněný. Má taktéž za to, že soud neuvedl, jakým způsobem posuzoval polehčující okolnosti, jako časový odstup od doby skutku, při ukládání trestů ve prospěch jednotlivých obžalovaných, naopak délku trestního řízení dokonce soud klade částečně k tíži obžalovaným. Soud prvního stupně uložil obžalovanému dle jeho názoru trest vysoko nad návrh státního zástupce a potenciálně i zpochybnil zásadu kontradiktornost, přičemž veškeré uložené sankce jsou z hlediska jejich kumulace likvidační a neodpovídají účelům politiky trestání. Nesouhlasí ani s trestem propadnutí náhradní hodnoty, neboť tento je dle jeho názoru nepřezkoumatelný, když soud nedisponoval žádným konkrétním důkazem, že by nemovitosti mohly být opatřeny z nelegálních prostředků. Obdobně nesouhlasí ani s uloženým peněžitým trestem, neboť forma uloženého peněžitého trestu činícího 300 denních sazeb po 10 000 Kč, tedy o celkové výši 3 000 000 Kč, je dle jeho názoru v rozporu se zákonem. Obžalovaný svým výpočtem dochází k maximální výši denní sazby peněžitého trestu 1 500 Kč. Jestliže by mělo dojít k nástupu do výkonu nepodmíněného trestu, jeho výdělečná schopnost by se radikálně snížila. Vzhledem k zákazu činnosti by pak i po dobu dalších 7 let nemohl vykonávat kvalifikované pozice s odpovídajícím mzdovým ohodnocením. Vzhledem k soudem uložené povinnosti ke společné a nerozdílné náhradě škody ve výši 269 mil. Kč by proto peněžitý trest měl dopad především na jeho partnerku a tři děti.

16. Závěrem uvádí, že soud prvního stupně měl ve věci jasně zaujatý názor a nerespektoval presumpci nevinu. S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zcela, resp. v rozsahu týkajícím se obžalovaného [jméno] zrušil, a rozhodl ve věci tak, že se napadený rozsudek ruší a věc se vrací nalézacímu soudu k novému rozhodnutí.

ii. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

17. Obžalovaný [příjmení] podal včasné odvolání do všech výroků napadeného rozsudku, neboť je dle něho stížen právními, skutkovými i procesními vadami. Popis skutku dle jeho názoru neodpovídá provedenímu dokazování ani právním a skutkovým zjištěním. Nebylo prokázáno, že by obžalovaní měli jednotlivě či společně úmysl krádit daň nebo vylákat výhodu na dani, natož že by byl komukoliv z nich či jim společně prokázán úmysl získat neoprávněný finanční prospěch spočívající ve vyplacení nadměrných odpočtů DPH pro společnost PM Trading, s. r. o. Obžalovaný nebyl účasten sjednávání jednotlivých obchodů a nebyl mu prokázán ani úmysl nepřímý. Uvádí, že nijak nezasahoval do účetnictví, natož do jakéhokoli interního jednání či obchodování společností na 2. a další úrovni a nikoho neovlivňoval. Nezasahoval ani do činnosti společnosti Clear Conception, s. r. o. ani do budování laboratoře. Uvádí, že společnost PM Trading, s. r. o. materiál nakupovala a prodávala a skutečně s ním disponovala, platila svým dodavatelům za nakoupený materiál a dostávala zaplacené od svých odběratelů. Zdůrazňuje, že nedal pokyn ani neměl vliv na zakládání a vedení bankovních účtů svých obchodních partnerů, natož dalších osob, nepodílel se na vytváření nebo sjednávání vzájemných smluv mezi jakýmkoliv dalšími společnostmi, netvořil žádné objednávky zboží, dokonce ani ve společnosti PM trading, s. r. o. ani se na těchto nijak nepodílel, neřešil dodací listy, doklady o vzájemných zápočtech, daňové doklady apod. ani ve společnosti PM trading, s. r. o., nekoordinoval žádné výběry peněz z účtů ani neobdržel žádnou finanční hotovost a tuto ani nikomu nepředával, nespolutracoval s nikým na podání daňového přiznání a jediné, co v souvislosti s daňovým přiznáním řešil, byla společnost PM Trading, s. r. o. v době jeho jednání, a to pouze podpisem tohoto přiznání, kdy údaje v daňovém přiznání odpovídaly skutečně realizovaným obchodům s obchodními partnery PM Trading, s. r. o. a procházely několika stupňovou

kontrolou nejen v rámci struktury společnosti a prostřednictvím zaměstnanců, ale i externí účetní společností, potažmo konečně finančním úřadem.

18. Věc je dle jeho názoru stížena vadou, kdy rozhodoval ve věci vyloučený senát. Uvádí, že docházelo k emočním výkyvům předsedkyně senátu JUDr. [příjmení], která byla od počátku rozhodnuta, jak věc skončí a průběh řízení byl veden touto optikou. Dále podotýká, že jednání soudu vůči opatrovníkovi velmi zásadně ovlivňovalo vývoj řízení a atmosféru v soudní síni, ačkoliv jeho požadavky byly často oprávněné a legitimní. Ze strany předsedkyně senátu taktéž nedošlo k řádnému postupu dle ustanovení § 219 odst. 3 tr. ř., když neučinila dotaz, zda strany souhlasí s přečtením podstatného obsahu protokolu. JUDr. [příjmení] s odkazem na skutečnost, že obžalovaný nebyl seznámen v předchozím hlavním líčení s obžalobou uvedla, že musí být znovu přednesena obžaloba a následně selektivně a svévolně rozhodla, že výsledky obžalovaných provede a dotazovala se stran pouze, které výsledky svědků provádět. Dne 8. 3. 2023, kdy byla přednesena obžaloba, nebyli přítomni všichni obžalovaní. U těchto se soud zeptal, zda někdo z přítomných obhájců by chtěl avizovat prohlášení viny a následně, zda se chce někdo z obhájců vyjádřit k přednesené obžalobě ve smyslu § 206a a násl. tr. ř., případně prohlásit jakékoliv skutečnosti za nesporné. Toto právo však nenáleží obhájcům, ale obžalovaným, na které soud dotaz ani neučinil. Ostatní obžalovaní byli přítomni dne 6. 3. 2023, kdy však neproběhla žádná informace, jak bude soud ve světle změny senátu postupovat, obžalovaní tak očekávali dotaz ve smyslu § 219 odst. 3 tr. ř., nicméně soud dne 8. 3. přistoupil rovnou ke čtení obžaloby. Předsedkyně dále pochybila, když neumožnila obžalovanému vyjádřit se k obžalobě přečtením písemného vyjádření. Zaměnila tak instituty vyjádření k obžalobě a výpověď obžalovaného. Dne 9. 3. 2023 mu soud umožnil se k obžalobě vyjádřit, avšak neumožnil mu vyjádřit se k odůvodnění obžaloby. K výsledku obžalovaného došlo dne 21. 11. 2023 a 22. 11. 2023, čímž soud opět snížil vypovídací hodnotu výsledku, když nedokončil výslech v rámci jednoho dne. Obžalovaný namítá, že vzhledem k tomu, že nebyl v předchozím řízení seznámen s obžalobou, má pochybnosti o tom, zda jsou vůči jeho osobě výsledky obžalovaných a další úkony trestního řízení účinné, neboť s důkazy provedenými po jeho vyloučení z hlavního líčení nebyl nikdy seznámen a po jeho sloučení toto nebylo reflektováno. Dále uvádí, že minimálně u obžalovaných [jméno], [příjmení] a [příjmení] byly použity protokoly z výpovědí z hlavního líčení konaného v letech 2021, 2022 bez souhlasu obžalovaných. Dále soud bez souhlasu používal výslech svědka [příjmení] ze dne 3. 5. 2022, se kterým však opět nebyli obžalovaní seznámeni, stejně tak s výpovědí svědkyně [příjmení] ze dne 10. 11. 2021. Několik obžalovaných tak nemělo možnost seznámit se s podstatnou částí dokazování a neměli možnost na tyto důkazy bezprostředně reagovat. Dále u svědka [příjmení] uvádí soud rozpor s výpovědí v přípravném řízení, avšak tento rozpor, resp. protokol, nebyl svědkovi v hlavním líčení nikdy představen. Další vadu spatřuje v tom, že soud pouze shrnul listiny, ze kterých při svém hodnocení vycházel, aniž by podrobně vypisoval obsah. Nadto na mnoha místech odkazuje na listiny a svazky, které v hlavním líčení nebyly vůbec provedeny. Dále měl soud vyvíjet tlak na obžalované stran rychlosti nahlížení do předkládání listin. Rozsudek je dle jeho názoru nepřezkoumatelný z důvodu, že soud zcela opomněl ve vztahu k jednotlivým obžalovaným uvést, z čeho konkrétně dovozuje jejich vinu, co ke konkrétnímu obžalovanému soud používá za důkazy ve vztahu k rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pak dovozuje i z vad rozhodnutí, kdy z neprovedených listin soud vyvozuje svoje závěry. Protiústavní je rozsudek i proto, že rozhodoval ve věci vyloučený senát, resp. senát, který nebyl nestranný. Soud totiž při rozhodování o schválení dohod o vině a trestu obžalovaných [příjmení] a [příjmení] postupoval způsobem, který předjímal vinu obžalovaného [příjmení], právnické osoby PM Trading, s. r. o., potažmo obžalovaného [jméno], a to zejména formulacemi jako ve společném úmyslu; společně ovládali či vybudovali apod. Soud převzal popis skutku z obžaloby bez judikaturou požadované úpravy nebo doplnění o nezbytnou formulaci, že o vině právnické osoby PM Trading, s. r. o. nebylo dosud rozhodnuto.

19. Dále označuje za nepravdivé závěry soudu prvního stupně, že jediný odběratel společnosti Clear Conception, s. r. o. byla společnost PM Trading, s. r. o.; že společnost PSDK totožný obchodovaný materiál prodávala do zahraničí, neboť se dle něho nejednalo se o totožný materiál, ale prodávala do zahraničí materiál nakoupený od společnosti Clear Conception, s. r. o., která jej analyzovala a za tímto účelem homogenizovala a následně zobchodovala spolu s analýzou; že společnost PM Trading, s. r. o. kontinuálně používala výplaty nadměrných odpočtů na nákupy materiálu, tento byl nakupován bezhotovostně z finančních prostředků převážně z půjček a dále ze základního kapitálu a z provozního výsledku hospodaření; že obžalovaní způsobili svým jednáním jakoukoliv škodu, neboť ta nebyla soudem řádně zdůvodněna ani přezkoumána.

20. V bodě 66. soud konstatuje skutečnosti z protokolů z prohlídek jiných prostor a pozemků, kde se měl obžalovaný [příjmení] [jméno] vyjádřit, avšak soud ho s tímto dále nekonfrontoval. Zásadní tvrzení soud vynechal – „případně další kovy, ke kterým se dostaneme“ – obžalovaný [příjmení] měl sám shánět materiál a s tímto počítal. Dále není uvedeno, od koho dostal obžalovaný [příjmení] informaci, že budou dodávat pro jednu firmu Clear Conception, s. r. o.

21. Dále se vyjadřuje k bodu 83. napadeného rozsudku, kdy dle jeho názoru není pravdou, že byla uzavřena smlouva mezi [příjmení] a jím, tato smlouva byla pouze vyhotovena prostřednictvím jeho asistentky a k jejímu uzavření nedošlo. Soud zkresluje fakta a důkazní situaci záměrně ke škodě obžalovaného.

22. Bod 101. a 102. obsahuje údaje z trestní věci zvané RAVENS a kauzy zvané MIDAS. Ve vztahu k obžalovanému z této věci je uplatněn pouze odposlech v rámci komunikace mezi obžalovaným a [jméno] [příjmení] z roku 2011, tedy absolutně mimo období, které je předmětem obžaloby, ze kterého navíc ničeho pro shora uvedenou trestní věc nevyplývá. V rozporu se zásadami trestního řízení soud bez dalšího vyhodnocoval tento důkaz, aniž by zkoumal jeho zákonnost, věrohodnost a vysvětlil vztah k prokazované skutečnosti. Dále cituje pasáž z bodu 102. rozsudku a uvádí, že anonymní podání, natož zasláné do jiné kauzy, o které soud ani nezjišťoval bližší informace, nemůže být použito jako důkaz v trestním řízení, když se jedná o důkaz, který pochází z nepřipustného pramene. Ke kauze RAVENS dále doplňuje, že je zřejmé, že se jedná o jinou problematiku, kdy žádná komunikace nebo úkolování jakýchkoliv osob v údajném řetězci v této věci ze strany obžalovaných [příjmení] a [jméno] neexistuje, oproti tomu v kauze RAVENS ano, když odsouzený [příjmení] komunikoval, organizoval, řídil. Je tedy vyloučen jakýkoliv předjímaný shodný modus operandi.

23. V bodu 108. rozsudku soud podrobně rozebírá posudek [jméno] [příjmení], aniž by posuzoval věrohodnost důkazu a jeho zákonnost. O závěry posudku se dle obžalovaného nelze žádným způsobem opřít ani jako o listinný důkaz. Totéž dle něho platí i u znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], který je spojován se znalkyní [příjmení] v bodu 188. napadeného rozsudku, avšak tento taktéž uvedl v rámci protokolu ze dne 23. 8. 2023 str. 9, že, „není schopen odpovědět, jestli do ČR ze zahraničí bylo možné volně dovážet materiál s obsahem zlata 333 tisícín, že se nikdy nesetkal s nízkorozostním materiálem, že nikdy neobchodoval s takovým materiálem a že obchodu nerozumí, že s určitými subjekty mluvil, který s ním obchodovaly, že vstupní investice u toho obchodu je velmi vysoká, takže ten kapitál musí mít, aby s tím začali obchodovat“. Tedy naprosto shodně jako [jméno] [příjmení] neuvádí žádný zdroj a prameny svého tvrzení, neurčil žádné konzultanty ani se sám neorientoval v obchodování. Z tohoto důvodu ani závěry znalce [příjmení] [příjmení] nemohou obstát, neboť jsou nepřezkoumatelné a v rozporu se zákonem. Stejná je dále situace u znalce [příjmení] [jméno], který nezná materiál s obsahem drahých kovů, nemá zkušenosti se zlatem a stříbrem, není odborníkem na drahé kovy ani obchodování s nimi a jeho závěry tak není možné ověřit ani použít.

24. V bodě 170. rozsudku se dle obžalovaného jedná pouze o „úvahu soudu“, nejedná se o konstatování podložené důkazy nebo hodnocení důkazů, ale o domněnku bez opory v dokazování. Nadto pokud docházelo k navyšování ceny materiálu u nějaké úrovně, pak má za

to, že jednání vykazuje jasné znaky podnikání a má ekonomický smysl pro zúčastněné. Taktéž v bodě 172. rozsudku se dle něho jedná o pouhé domněnky bez opory v dokazování.

25. K bodu 177. rozsudku uvádí, že o tom, zda skutečně nepřišly společnosti na 5. a 6. úrovni se zbožím do styku, neví, protože o existenci těchto neměl tušení. Má za to, že ohledně tohoto existují zásadní pochybnosti, když sám soud konstatuje, že, „některé“ společnosti nepřišly s materiálem do kontaktu. Samotná skutečnost, že se jedná o uměle vytvořený řetězec nebyla prokázána přímými důkazy a důkazy nepřímé jsou osamocené výsledky svědků, kteří nebyli soudem posouzeni z hlediska věrohodnosti. Dále rozhodně nebylo prokázáno, že by věděl, že se jedná o uměle vytvořený řetězec nebo kde zboží jeho dodavatel bere. Nebylo prokázáno ani to, že zboží se dostávalo do řetězce na 4. úrovni. Naopak důkazy ve velkém rozsahu je doloženo, že společnosti na 5. a 6. úrovni s materiálem disponovaly. Celkově soud v rozsudku opomíjí zásadu trestního řízení in dubio pro reo.

26. V bodě 30. napadeného rozsudku soud parafrázuje výpověď svědka [příjmení], kterou však převrací či zkresluje. Svědek [příjmení] uvedl, že VSDK mělo jak laboratorně, tak kancelářsky jít pryč od OSDK a z objektu z důvodu bezpečnosti a nedůvěry v její vedení. Pokud tedy měla vznikat nová laboratoř, tak nikoliv z důvodu vytvoření řetězce, ale z důvodu nutnosti odříznout se od společnosti OSDK. V konečném důsledku to, že se kdokoliv podílel na vzniku nové laboratoře např. doporučením doc. Skácela neznamena absolutně nic, protože jak bylo opakovaně potvrzeno, laboratoř si financoval a řešil svědek [příjmení] naprosto nezávisle na obžalovaném. Zaměstnanec společnosti Clear Conception, s. r. o., [jméno] [příjmení], mj. potvrdil, že obžalovaný určitě nezasahoval do jeho činnosti a neovlivňoval obžalovaného [příjmení] a obžalovaný [jméno] měl vliv pouze z pozice odběratele. Doc. [příjmení] byl klíčovou osobou pro zajištění certifikace laboratoře a určení technických požadavků, avšak žádné propojení mezi ním a obžalovaným ohledně jakékoliv komunikace v rámci laboratoře neexistuje a je soudem v napadeném rozsudku uměle vytvářeno. Ve světle toho, že soud uměle dosazuje roli obžalovaného ohledně laboratoře a staví na tomto základě vinu, je neprovedení jeho výsledku procesní vadou. Obžalovaný poukazuje dále na to, že [jméno] [příjmení] st., mj. uvedl, že [jméno] a [příjmení] neznali dodavatele OSDK, že svědek [příjmení] jej sám kontaktoval s tím, že by rád investoval do laboratoře a zda nezná někoho, kdo by s ním mohl v oblasti kovů spolupracovat. Uvedl, že svědka [příjmení] odkázal na obžalovaného [jméno] [příjmení]. Při přepsání výpovědi svědka [příjmení] st. v bodě 31. napadeného rozsudku měl soud opět zkreslit informace, když svědek doslova uvedl, že rodiny [příjmení] a Kyselových se znaly, avšak soud již vynechal, že se s nimi obžalovaný viděl jen jako dítě, a následně se vídání omezilo jen na manželské páry, tedy [příjmení] [jméno] ani [příjmení] [jméno] v kontaktu s obžalovaným nebyli. Zároveň soud uvedl, že každý rok jezdili na jachtu s obžalovaným [příjmení], což ale není pravda. Svědek uvedl, že mezi lety 2005 a 2008 s nimi jednou byl na jachtě i obžalovaný [příjmení], přičemž obžalovaný tam nebyl vůbec. To, co soud namísto toho činí, je umělé vytváření provazby mezi jednotlivými osobami.

27. V bodě 103. rozsudku, kde je hodnocena emailová komunikace, není jednak absolutně zřejmé, z jaké složky tento email pochází, jak konkrétně proběhlo stažení emailové schránky, zda toto proběhlo ve vymezeném čase dle příkazu, kdo jej provedl, kde předmětné emaily byly nalezeny. Není ani prokázáno, že by tyto emaily byly skutečně odeslány, natož doručeny. Resp. toto bylo vyvráceno znaleckým posudkem z oboru kybernetiky, kde žádný z emailů nebyl nalezen. Z výpovědi obžalovaného [příjmení] je zřejmé, že [jméno] [příjmení] se prezentoval jako samostatný obchodník, měl svou kancelář a jednal sám za sebe a nikomu se nezodpovídal. K tomu s ohledem na skutečnost, že [jméno] [příjmení] zemřel a není možnost jej konfrontovat, obžalovaný navrhuje jako důkaz provést čestné prohlášení [jméno] [příjmení] a výslech svědka [jméno] [příjmení], který osobu [jméno] [příjmení] zná a potvrzuje jeho vychytralost a skutečnost, že užíval nepravdivé informace.

28. Dále namítá, že se soud nevypořádal s návrhy na doplnění dokazování výsledky svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], čímž učinil rozhodnutí nepřezkoumatelným a protiústavním. V bodu 163. napadeného rozsudku pak soud zamítl návrhy na doplnění dokazování z důvodu nadbytečnosti, čímž porušil právo obžalovaných na spravedlivý proces.

29. K závěrům v bodě 166. napadeného rozsudku uvádí, že k těmto soud dospěl v rozporu s důkazní situací, protože jsou nezákonné a nepřezkoumatelné. Navíc, pokud soud dospěl k závěru, že obchodní společnosti pouze na 1.-4. vytvořily řetězec, obžalovaný se táže, kde jsou společnosti na 5.-6.. Nesouhlasí také s tím, že společnost PM Trading, s. r. o. nevykonávala podnikatelskou činnost ve smyslu soustavné samostatné činnosti provozované za účelem dosažení zisku. Stejně tak minimálně společnost Clear Conception, s. r. o. i společnosti další podnikatelskou činnost prokazatelně prováděly. Nebyla prokázána ani tvrzená účelovost. Pro úplnost uvádí, že výsledek hospodaření společnosti PM Trading, s. r. o. byl v roce 2013 – 149 000 Kč, v roce 2014 25 892 000 Kč, v roce 2015 – 11 342 000 Kč a v roce 2016 – 1 329 000 Kč. Z analýzy bankovních účtů společnosti pak vyplývá, že finanční prostředky pro obchodní činnost společnosti pocházely zejména z půjček a ziskové obchodní činnosti. Je zároveň zřejmé, že společnost své závazky umořovala, nerozdělovala zisk, a i v roce 2015, 2016 docházelo k vypořádávání závazků společnosti, k vymáhání pohledávek. Soud dále vyvozuje nepříjemné dopady, které se ukázaly na počátku roku 2015, kdy byla aktivita společnosti ukončena, což ale dle obžalovaného neodpovídá výsledkům hospodaření a ani důkazní situaci.

30. K bodu 169. napadeného rozsudku uvádí, že skutečnost, že PM Trading, s. r. o. obchodovala s jedním dodavatelem, který byl schopen zajistit materiál, je naprosto běžná a zároveň je zcela nepodstatná, jestli obžalovaní znali [příjmení]. Podstatné dle něho je, že nebylo prokázáno, že by docházelo ke koordinaci podnikatelské činnosti a nikdo neřídil právě [příjmení], nediktoval jim dodavatele, neurčoval jim podmínky obchodování. Dále uvádí, že v tomto bodě soud v podstatě kriminalizuje skutečnost, že společnost Clear Conception, s. r. o. byla nově vzniklá.

31. Nepodloženou shledává i úvahu soudu o tom, že když svědek [příjmení] požádal obžalovaného [příjmení] o jednatelství ve společnosti Clear Conception, s. r. o., bylo to proto, že kdyby ho požádal obžalovaný [příjmení], pak by to možná nepřijal. Pokud jde o hodnocení, že obžalovaný [příjmení] neměl zkušenosti s obchodováním drahých kovů, pak je nutno říct, že svědek [příjmení] taktéž ne a stejně koupil společnost Clear Conception, s. r. o. a obchodoval. Úvahy soudu o tom, že svědek [příjmení] měl být ve struktuře, aby si pohlídal investice jsou ničím nepodložené. Hodnocení, že analýza materiálu je nedostatečným předmětem činnosti společnosti je pak dle jeho názoru irelevantní. Skutečnost, že byl společným pojítkem mezi [příjmení], [anonymizováno] a „Clearem“ vychází pouze z toho, že je znal. Irelevantní jsou dále úvahy soudu, že si mohl PM Trading, s. r. o. outsourcovat službu analýzy a nenavýšovat cenu materiálu, neboť ta by stejně nepřímo stoupla, protože by se platba za službu analýzy stejně musela zaplatit. Pokud v bodě 177. má soud za to, že materiál byl uměle dodáván do řetězce, pak není nejmenší důkaz o tom, že by o tom obžalovaní [příjmení] nebo [jméno] věděli.

32. K provázání, které soud dále dovozuje v bodě 184. s ohledem na pár zápisů z období od 27. 1. do 27. 2. 2014, které si měl pořizovat obžalovaný [jméno] [příjmení], obžalovaný uvádí, že zápisů je pouze 6 za období 1 měsíce, když předmětem trestního řízení je období 12/ 2013 2015. Ze zápisů dále nevyplyvá, že docházelo k nějakému nastavení systému a že si obchodní partneři řešili nastavení spolupráce, není ani potvrzeno, že se jich vůbec někdo zúčastnil a kdo konkrétně jaké informace říkal. Dále sporuje jednotlivé zápisy a informace v nich uvedené.

33. Pokud soud v bodě 185. jako další skutečnost nasvědčující tomu, že propojenost všech obchodních společností napříč systémem vyplývá z podobnosti smluv na druhé, třetí a čtvrté úrovni, pak není zřejmé, proč z tohoto vyvozuje propojenost všech společností, když 1., 5. a 6. úrovně se tato podobnost netýká.

34. V bodě 187. soud uvedené závěry opírá o znalecký posudek z oboru ekonomika Ing. [jméno]. Obžalovaný poukazuje na výslech znalce před soudem dne 22. 8. 2023, z něhož mj. vyplývá, že zástupci PM Trading, s. r. o. ([příjmení], [jméno] a [příjmení]) a zástupce Clear Conception, s. r. o. se zjevně nedopustili protizákonného jednání ve vztahu k daňové povinnosti. Znalec uvedl, že za tu celou dobu, za kterou věc zkoumali, nedošlo k odečtení z DPH k položkám, které nevycházely z obchodu s kovy. Dále uvedl, že řetězový obchod je standardní obchod. Znalec též uvedl, že názvy skupin, „broker, buffer, missing trader“ určila u jednotlivých subjektů PČR a oni to beze změny do znaleckého posudku jen převzali. A že firmy pánů Kyselových, „zájmové zboží“ zařazeno do tzv. řetězce prodávali i mimo tzv. řetězec firmě SAFINA.

35. K bodu 194. napadeného rozsudku uvádí, že není pravdou, že by nárok na odpočet daně byl uplatněn bez splnění zákonných požadavků, a že výkazy vznikaly v návaznosti na nezákonnou činnost a na základě řetězového přeprodávání a přefakturování zboží bez faktické dispozice s ním. Se zbožím společnosti disponovaly a řádně jej obchodovaly. Soud dále dle něho nemohl mít za prokázané, že by obžalovaní [příjmení], [jméno] nebo [příjmení] věděli o tom, že na 6. a 5. úrovni se děje cokoliv nezákonného. Navíc z důkazů obsažených ve spisovém materiálu je dle něho patrné, že i subjekty z 5. a 6. úrovně DPH odváděly.

36. Dále uvádí, že ho žádný svědek (kromě známých či obchodních partnerů) neznal, dokonce ani obžalovaní, a to minimálně od úrovně 4. a dále. Z kyberposudku nevyplývá nic, co by poukazovalo na řízení/dohled/koordinaci obžalovaným, stejně tak v rámci analýzy IP adres bylo prokázáno, že přistupoval pouze do schránek společností, ve kterých byl statutárním orgánem.

37. K otázce spolupachatelství uvádí, že je nutné, aby byla prokázána vědomá kooperace mezi jednotlivými články řetězce a společný úmysl. Neexistují žádné důkazy, které by prokázaly, že obžalovaní vědomě spolupracovali s ostatními články řetězce nebo že měli povědomí o existenci společností či osob z jakékoliv úrovně mimo obchodní partnery.

38. K uloženému trestu namítá, že soud v daném případě nezohlednil delší dobu trvání řízení přesto, že obžalovaný měl dlouhodobě zajištěn majetek, nemohl pokračovat v podnikatelské činnosti, stigmatizace byla značná a psychika v rámci délky řízení, změny senátu, nutnosti obsáhlé přípravy opakovaně ke dvěma soudům a vystavení celé jeho rodiny obrovské zátěži 7 let trvání trestního řízení samo o sobě je obrovským trestem, který ho postihl i za situace, kdy by byl shledán nevinným. Obžalovaný dále zdůrazňuje, že soud v bodě 202. uvedl, že, „tomu ostatně nasvědčuje i ta skutečnost, že se oba obžalovaní angažovali i v rámci společnosti VSDK, a. s., která byla obchodním partnerem společnosti OSDK, a. s., jejíž ovládající osoby byly rovněž odsouzeny za daňovou trestnou činnost“. Takové vyjádření považuje za zcela nepřipustné a taková skutečnost – ničím nepodložená, nemá dle jeho názoru co dělat v rozhodování o ukládání trestu. Dále má za to, že ho soud v podstatě trestá dvakrát, když jako přitěžující okolnost posuzuje pozici statutárního orgánu a zároveň ukládá trest zákazu činnosti, aniž by tento promítal do sazby nepodmíněného trestu. Soud dále nezohlednil zájem nezletilých dětí obžalovaného. Nereflektoval ani princip proporcionality a zásadu trestního práva jako ultima ratio a trest ukládal spíše represivního charakteru přesto, že ukládal trest v průměru po 10 letech od spáchání trestné činnosti, kdy příjem obžalovaného zcela vypadl a jeho rodina je tak zcela závislá na příjmech manželky. S ohledem na jeho nevléčitelné onemocnění ICE syndromem, který vede ke slepotě, je dost možné i to, že stres a izolace způsobená odnětím svobody zhorší a urychlí průběh tohoto onemocnění a přijde o zrak. Ve světle těchto okolností se mu uložený trest jeví jako nepřiměřeně přísný, nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem kratšího trvání a s ohledem na poměry pachatele měl soud pečlivě zvážit použití ustanovení § 58 trestního zákoníku a přistoupit k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody.

39. Dále se vyjádřil k daňovým aspektům věci, když uvedl, že existence chybějící daně je tak esenciální podmínkou, aby vůbec mohla být existence daňového podvodu na DPH konstatována. Ve věci daňové povinnosti daňového subjektu je však se správcem daně veden spor před

správními soudy, kdy v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 6/2023, jenž se vztahuje ke zdaňovacím obdobím leden, únor, duben–listopad 2014, tento konstatoval, že v rámci daňového řízení, resp. řízení před správním soudem prvního stupně, nebyly řádně provedeny navržené důkazy a ani nebylo zdůvodněno, proč by z těchto důkazů nemělo být seznatelné, zda skutečně došlo k narušení neutrality daně. Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že správní soud prvního stupně vycházel z nesprávného předpokladu ohledně narušení neutrality daně. Z výše uvedeného je zřejmé, že v daňovém řízení ve vztahu k předmětným zdaňovacím obdobím dosud nebylo postaveno na jisto, zda k daňovému úniku vůbec došlo. Pakliže závěry správce daně nejsou ve vztahu ke zkrácení daňové povinnosti průkazné, bylo úkolem trestního soudu, aby se se skutkovými a právními závěry vypořádal, když otázka existence daňové povinnosti a rozsahu zkrácení daně či vylákání výhody na dani je předběžnou otázkou ve smyslu § 9 odst. 1 tr. ř. Samotné prokázání podvodného řetězce tedy ještě k odmítnutí nároku na odpočet DPH nepostačuje, ale musí k tomu přistoupit objektivní okolnosti prokazující, že daňový subjekt o své účasti na podvodu věděl nebo přinejmenším vědět měl a mohl.

40. Závěrem shrnuje důkazy dle něho svědčící o nepropojenosti na další úrovně tvrzeného řetězce a navrhuje, aby odvolací soud rozhodl tak, že se napadený rozsudek zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k novému rozhodnutí spolu s rozhodnutím o vyloučení senátu JUDr. [příjmení] z rozhodování projednávané věci.

iii. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

41. Obžalovaný podal včasné odvolání jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu a povinnosti zaplatit škodu poškozené České republice. Napadený rozsudek se dle něho zakládá na vadách, které měly rozhodující vliv na jeho nesprávnost, a to:

- a) skutková zjištění soudu prvního stupně jsou nesprávná a ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů, jsou zároveň nedostatečná a pro závěr o vině nepodložená, dokazování je nadto zatíženo vadou tzv. opomenutých důkazů;
- b) hodnocení důkazů nebylo provedeno postupem dle § 2 odst. 5, 6 tr. ř., když závěry soudu prvního stupně jsou v tomto ohledu nedostatečné, neúplné a v konečném důsledku zejména nepřezkoumatelné, vykazují znaky spekulací a subjektivního názoru, kdy nijak nezohledňují obhajobu obžalovaného a dochází k tzv. deformaci důkazů;
- c) napadený rozsudek je stížen vadou nepřezkoumatelnosti, a to pro svoji nesrozumitelnost, vnitřní rozpornost a nedostatek důvodů, na jejichž základě lze učinit závěr o vině;
- d) vydáním napadeného rozsudku došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces, když nebyla soudem prvního stupně respektována právní zásada *in dubio pro reo*,
- e) právní posouzení skutku a skutečností ve vztahu k obžalovanému soudem prvního stupně je nesprávné;
- f) na základě výše uvedeného byl uložen zcela nepřiměřený trest.

42. Společnost Clear conception, s. r. o. měla reálné sídlo, ve kterém budovala analytickou laboratoř, která fakticky fungovala, měla zaměstnance, zabezpečení a splňovala další hlediska, na základě kterých ohledně ní lze usuzovat, že se jednalo o fungující společnost. K námitce nalézacího soudu, že se obžalovaný stal jednatelem společnosti Clear conception, s. r. o., kterou fakticky vlastnil svědek [příjmení], tento sám uváděl, že měl volné finanční prostředky, které chtěl investovat a společnost chtěl svěřit osobě, které naprosto důvěřoval, a proto obžalovaného oslovil. Obžalovaný [příjmení] navíc obžalovanému [příjmení] potvrdil, že potřebuje obchodního partnera, který mu bude schopen doručovat analýzu dodávek materiálu s drahými kovy a ujistil ho, že je na trhu dostatek materiálu. Vysvětlení podané svědkem [příjmení], proč se sám nestal jednatelem společnosti označil soud prvního stupně za stěží uvěřitelné, aniž by tento svůj závěr jakkoli odůvodnil. Soud neprovedl žádný důkaz k posouzení vzájemných vazeb mezi

obžalovaným a svědkem [příjmení] a jejich rodinami. Pokud soud uvádí, že vliv na jmenování jednatele společnosti Clear conception, s. r. o. měl [jméno] [příjmení] ml., jde pouze o ničím nepodloženou spekulaci.

43. Taktéž nesouhlasí s nepodloženým závěrem soudu prvního stupně, že byl tzv., bílým koněm“, neboť vykonával standardní roli jednatele společnosti. Pro řízení společnosti nebylo potřeba, aby měl vystudovanou vysokou školu chemického/technologického zaměření. Není dle něho pravdou, že obžalovaný [jméno] pomáhal při výběru vybavení laboratoře v podobě tavících pecí apod., pouze poskytoval [příjmení] překladatelské služby. Dále zcela odmítá, že by mu někdo dával nějaké pokyny k řízení společnosti. Výkup analyzovaného materiálu v něm nevzbuzoval žádné pochybnosti, naopak byl s ohledem na uzavřenou pojistnou smlouvu v dobré víře toho, že se jedná o legitimní a vhodný postup. Dále nesouhlasí s tím, že by jeho výpověď byla zmatečná. Postup provádění analýzy popisoval v rámci svých výsledků poměrně detailně s ohledem na skutečnost, že od ukončení jeho angažmá ve společnosti uběhlo více než 8 let. Bylo dle něho prokázáno, že fakticky do činnosti laboratoře a do provádění analýz nijak nezasahoval, neboť k tomu neměl odbornost, kdy za tímto účelem měl zaměstnance. Zcela odmítá, že by se jakkoliv podílel na páchání trestné činnosti a neexistuje dle něho jediný důkaz, který by naplnění subjektivní stránky ve formě úmyslu ke spáchání předmětného trestného činu jakkoliv prokazoval. Dále zcela odmítá, že by o předložených vzorcích hovořil jako o „odvrtech“. S ohledem na dlouhý uplynulý čas nebyl schopen uvést naprosto přesné náklady na provedení analýzy. Výpočet ceny za zpracování analýzy drahých kovů prováděl systém PROBO, do kterého byl vzorec výpočtu přenesen. Cena analýzy se stanovila procentem z hodnoty materiálu. Jeho vinu soud dále dovozuje z toho, že sám jménem společnosti Clear conception, s. r. o. nevyhledával dodavatele ani odběratele. Obžalovaný i další zaměstnanci společnosti ale potvrdili, že dodavatelské společnosti jak obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení], tak [jméno] [příjmení], dodávaly takové množství drahých kovů, které maximálně vytížilo kapacitu laboratoře. K situaci, která vedla až k jeho odchodu ze společnosti nedošlo vlivem poklesu dodávek, jak nesprávně uvádí soud prvního stupně, ale vlivem problémů na straně odběratele PM Trading, s. r. o., u kterého došlo k zajištění finančních prostředků správcem daně. Obžalovaným [příjmení] byl ujišťován, že problém se správcem daně je v řešení a očekává zlepšení, což se ale nestalo a obžalovaný vědom si svých zákonných povinností v případě, kdy se společnost dostává do úpadku, byl nucen věc řešit a využil zájmu svědka [příjmení] k odkupu jeho obchodního podílu.

44. K otázce výše marže, kterou dle něho soud prvního stupně hodnotil bez provedení dokazování, uvádí, že byla ve společnosti Clear conception, s. r. o. stanovena v takové výši, aby společnost pokryla náklady na provádění analýz, zaměstnance, úhrady půjček a nájemného za movité věci vůči společnosti CARMANO a dosáhla přitom zisku. Po pokrytí všech nákladů činil čistý zisk společnosti v roce 2014 878 000 Kč a v roce 2013 117 000 Kč.

45. K tvrzení soudu prvního stupně, že odkazování obžalovaného na vyžádání si videozáznamů z analytické laboratoře bylo pouze účelové, uvádí, že existence videozáznamů byla správci daně sdělována již při prvním místním šetření v roce 2014. Součástí trestního spisu jsou i protokoly z místního šetření, zejména protokol ze dne 17. 3. 2014, tedy z doby, kdy prokazatelně videozáznamy existovaly a bylo je možné správci daně předložit. Protokol je bohužel psán rukou, tedy zcela nepochybně neobsahuje vše, co v rámci jednání zaznělo. V této souvislosti obžalovaný dále uvádí, že během jeho působení ve společnosti Clear Conception, s. r. o. proběhlo zhruba šest šetření finančního úřadu, kdy přípravu dokumentů zajišťovala administrativa, tedy svědkyně [jméno] [příjmení] a externí daňová poradkyně Ing. Morávková. Ani jedna z nich však nebyla jako svědkyně vyslechnuta k okolnostem šetření přičemž Ing. [příjmení] nebyla vyslechnuta vůbec. Videozáznamy byly pořizovány zejména pro případné řešení reklamací. Obžalovaný neměl žádný důvod se domnívat, že v následujících několika letech bude muset prokazovat, že společnost skutečně analýzy drahých kovů prováděla.

46. K otázce nedostatečného množství materiálu s obsahem drahých kovů na tuzemském trhu uvádí, že soud opět i v případě znaleckého posudku znalkyně [příjmení] odkázal pouze na ty pasáže, které umožňují odůvodnit zcela nezákonné rozhodnutí o jeho vině a pasáže sloužící v jeho prospěch záměrně opomněl. Znalkyně sama konstatuje, že i Celní správa sbírá informace o pohybu zlata na území EU pouze z INTRASTATU, přičemž zdůrazňuje, že jde pouze o orientační informace, neboť takto je mapován pohyb zlata či zlatých slitků v hodnotě nad 8 000 000 Kč, ostatní nemusí malé firmy vykazovat. Obžalovaný opakovaně uvedl, že před vstupem do společnosti sám zjišťoval, jaké množství materiálu s obsahem drahých kovů na trhu v ČR existuje, avšak zcela prokazatelně neměl možnost zjistit, jaké množství materiálu s obsahem drahých kovů je běžné a jaké nikoliv. Za zcela zavádějící a chybný je nutné označit závěr znalkyně [příjmení] konstatovaný soudem prvního stupně: „ (...) hranice ryzosti zlata 0,333 není pro obchodníky se zlatem nijak významná. Obchodovatelné je zlato jakékoliv ryzosti, přičemž nižší ryzost pod hranicí 0,333 má pravděpodobně jen jediný důvod, a to je, že se mění režim DPH.“ Pokud by byl tento závěr pravdivý, bylo by možné dospět k podezření, že se trestné činnosti v oblasti DPH dopouští i ostatní společnosti zmiňované ve znaleckém posudku, či společnosti Ba Walser AG, SAR RECYCLING SA či Inauri Trading DMCC.

47. K chybnému označení odběratelské společnosti v průběhu výslechu, záměny VSDK za PSDK, uvádí, že uvedené označení měl zafixované z doby, kdy pro tuto společnost prováděl revize v objektu Hvozďanská, kde společnost VSDK toho času sídlila a jednatelem této společnosti byl obžalovaný [příjmení]. Pokud jde o námitku absence přidané hodnoty ze strany společnosti Clear conception, s. r. o., uvádí, že tato prováděla analýzu obsahu drahých kovů, tedy její přidaná hodnota je naprosto zřejmá.

48. Údajnou provázanost celé struktury řetězce soud dovozuje ze 6 zápisů uložených ve výpočetní technice zajištěné při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení]. K tomu obžalovaný zdůrazňuje, že jde pouze o 6 zápisů pořízených v průběhu jednoho měsíce, konkrétně v období od 27. 1. 2014 do 27. 2. 2014. Pokud by se mělo jednat o uměle vytvořený řetězec společností, který měl někdo řídit a koordinovat za účelem páchaní trestné činnosti v období od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2015, zcela jistě by takových zápisů bylo podstatně více a takových jednání by se účastnili i další zástupci společností na nižších úrovních údajného řetězce. Ze zápisů není možné bez jakýchkoliv pochybností zjistit, zda, kde a kdy jednání skutečně proběhla, a kdo se jich skutečně zúčastnil. Žádný ze zápisů není opatřen podpisem kohokoliv z údajných účastníků. Nadto neodpovídají tomu, co bylo předmětem jednání, kterých se obžalovaný účastnil. Soud prvního stupně pravdivost předmětných zápisů dovozuje pouze ze skutečností, že společnosti na prvních čtyřech úrovních měly alespoň jeden bankovní účet u [příjmení] [příjmení] [příjmení] and Slovak Republic, a. s. a dále, že jednotlivé společnosti používaly různé označení slitků. Pokud jde o bankovní účty u stejného bankovního ústavu, tak se jedná o naprosto obvyklou praxi v obchodních vztazích, když toto přináší významné pozitivum důležité právě při obchodech závislých na čase. K různému označení slitků pak mohlo dojít pouze shodou okolností. Obžalovaný však nepopírá, že schůzky s dodavateli i odběrateli proběhly a jejich smyslem bylo nastavení obchodní spolupráce, nastavení informačního systému PROBO, který užívala jak společnost Clear conception, s. r. o., tak její dodavatelé a odběratelé. Soud se pozastavoval nad poznámkou: „kdo, co smí vidět – laboratoř nesmí vidět čísla, čísla uvidí [příjmení], [příjmení]“. Z této poznámky však není zřejmé, kdo měl tento požadavek na IT vznést a ani o jaká čísla jde. Soud prvního stupně si dále dle obžalovaného není jistý jeho postavením v celé věci, kdy ho nejprve označuje za „bílého koně“, avšak ve vztahu k provázanosti řetězce následně za jednu z osob, která údajně nastavovala fungování celého řetězce. Provázanost celého řetězce nejde dovozovat ani ze skutečnosti, že rámcové kupní smlouvy, které byly uzavírány mezi společnostmi na druhé, třetí a čtvrté úrovni se z hlediska svého obsahu v podstatě překrývají, neboť se jedná o běžnou praxi. Pokud soud uvádí, že v rámcových smlouvách nebyla upravena jakákoliv záloha, ačkoli všichni obžalovaní uváděli, že

k její úhradě docházelo, k tomu uvádí, že v rámcových kupních smlouvách není nutné upravovat všechny detaily spolupráce. Pokud dále soud zpochybňuje stanovení ceny mezi dodavateli dodavatelů společnosti Clear conception, s. r. o., tak toto jde zcela mimo společnost Clear conception, s. r. o. U ní byla cena vždy stanovena s ohledem na výsledek provedené analýzy.

49. Dále uvádí, že způsob stanovení výše škody je zcela nepřezkoumatelný, když se ani neshoduje se závěrem znalce [příjmení] Vítězslava Hálka, který uvedl, že při výpočtu škody vycházeli pouze z podkladů, které jim byly předloženy policejním orgánem a které prokazatelně nebyly úplné. Navíc zdůrazňuje, že software na zpracování dat byl vyvinut samotným znalcem, výchozí hodnoty pro zpracování znaleckého posudku byly do softwaru vkládány ručně a nebylo nijak ověřeno, zda byly vloženy správně, tedy i zda nedošlo k nějakému pochybení.

50. Dále má za to, že by informace týkající se průběhu obchodu s drahými kovy ve společnosti SAFINA, a. s., mohly přispět k objasnění toho, že činnost společnosti Clear conception, s. r. o. byla v podstatě shodná s činností společnosti SAFINA, a. s., a vůči této společnosti nebylo nikdy dovozeno, že by se účastnila podvodného jednání ve vztahu k DPH. Z toho důvodu navrhuje, aby byly od věcně a místně příslušného správce daně vyžádány zprávy o výsledcích kontroly na DPH u společnosti SA FINA a. s.

51. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, která způsobuje jeho nezákonnost, obžalovaný dovozuje nejprve z toho, že se soud detailněji nezabýval důkazy založenými v přílohách spisu, a to v krabicích č. 1 až 14, aniž by to řádně odůvodnil. Není tak zřejmé, o které listiny z přílohového materiálu soud prvního stupně opřel své rozhodnutí, jak tyto listiny hodnotil, jaké závěry z nich vyvodil. Soud prvního stupně dále dle jeho názoru hodnotil provedené důkazy značně jednostranně v neprospěch obžalovaných. Další zásadní pochybení soudu prvního stupně shledává v tzv. opomenutých důkazech. Pokud jde o důkazní návrhy učiněné obžalovaným v předmětné věci, tak s těmito se soud prvního stupně „vypořádal“ pouze zcela obecně. Z obsahu napadeného rozsudku dále vyplývá, že soud prvního stupně měl celou řadu pochybností a otázek, které mu z důvodu nedostatečného dokazování nebyly zodpovězeny. Obžalovaný dále zmiňuje skutečnost, že JUDr. [příjmení] na hlavním líčení dne 25. 1. 2024 nařídila konání hlavního líčení v termínech 26. 8. – 30. 8. 2024 v 9.00 hodin, 23. 9. – 27. 9. 2024 v 9.00 hodin, 30. 9. – 4. 10. 2024 v 9.00 hodin, 11. 11. – 15. 11. 2024 v 9.00 hodin, 18. 11. – 22. 11. 2024 v 9.00 hodin, 20. 1. 2025 – 24. 1. 2025 v 9.00 hodin, 17. 2. 2025 – 21. 2. 2025 v 9.00 hodin, kdy zřejmě počítala, že obhajobou navržené důkazy provede. V mezidobí však došlo k tomu, že otěhotněla, což přineslo velký zvrat v plánovaném průběhu hlavního líčení a veškeré obhajobou navržené důkazy zamítla a ve věci vydala napadený rozsudek, ve kterém vinu obžalovaných dovozuje ze svých úvah, domněnek, z deformovaných důkazů.

52. Dále se věnuje otázce spolupachatelství, kdy má za to, že ve vztahu k němu neexistuje jediný důkaz, který by prokazoval jeho vědomost o tom, že je součástí řetězce vytvořeného s úmyslem neoprávněně zkrátit DPH. Zákonem vyžadovaná forma zavinění, tj. úmysl, tedy není dána.

53. Pro případ, že by se odvolací soud s námitkami obhajoby neztotožnil, vyjádřil se i k uloženému trestu, který považuje za nepřiměřený. Soud prvního stupně se dle jeho názoru nijak nezabýval aspektem délky trestního řízení ani nijak nezohlednil roli obžalovaného, kterého opakovaně označil za „bílého koně“. Vzhledem k výše uvedenému navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu ve vztahu k obžalovanému zrušil a rozhodl tak, že se zprošťuje obžaloby, popř. aby věc vrátil zpět soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

iv. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

54. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podal včasné odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. Nesouhlasí s tím, že by se účastnil jakéhokoliv řetězového obchodu, v trestním pojetí práva, tak jak uzavřel nalézací soud a je i nadále přesvědčen, že se jednalo o zcela běžné obchodní vztahy v rámci jeho podnikatelské činnosti. Taktéž namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Dle jeho názoru nebyla prokázána účelovost přeprodávání materiálu s obsahem drahých kovů ani to, že nedocházelo k podnikatelské činnosti ve smyslu soustavné samostatné činnosti společností provozovaných za účelem dosažení zisku. Soud prvního stupně nerespektoval zásadu presumpce neviny. Dále zcela mylně dovodil trestnost z pouhého „přepródeje“ materiálu s obsahem drahých kovů mezi společnostmi. K tomuto uvádí, že je zcela běžné, že zboží „putuje“ od jednoho obchodníka k druhému, kdy si každý „přirazí“ nějakou marži. Na tomto přepródeji zboží několika obchodníkům není dle něho nic nelegálního, což ostatně konstatoval i znalec [příjmení] [příjmení] ve svém výsledku. Zdůrazňuje, že jím ovládané společnosti měly zásadně za cíl naplňovat účel podnikání a vytvářet zisk, který tvořily nejen prodejem obdobného materiálu společnosti na druhé úrovni řetězce, ale prodávaly tento materiál i společnosti SAFINA a. s. Tento zisk pak obchodní společnosti, ovládané obžalovaným (a jeho synem), řádně danily.

55. Dále neshledává nic závadného na tom, v kolika společnostech působil a kolik společností vlastnil, či byl oprávněn v nich působit. Namítá, že kdyby on chtěl něco zastírat, z logiky věci a ze svých obchodních zkušeností by nevolil při výběru názvů svých společností téměř zcela identické názvy. Stejně tak by, při jakýchkoliv pochybách v rámci obchodování s materiálem s drahými kovy, sotva přizval do této podnikatelské činnosti svého syna, obžalovaného [jméno] [příjmení]. Dále uvádí, že požadoval, aby byly všechny společnosti sjednoceny pod jednoho správce daně, z toho důvodu, aby byla snazší kontrola v případě jejího uskutečnění ze strany finančního úřadu, což ukazuje na zcela zřetelnou snahu o transparentnost, a to již od samého počátku podnikatelské činnosti. To, že daný materiál neupravovali je dle něho naprosto logické, stejně jako to, že materiál nepřeváželi a rozhodně to nelze vykládat k jeho tíži, potažmo k tíži jeho syna. Jakákoliv doprava takového materiálu „navíc“ si žádá větší bezpečnostní opatření, kdy po dohodě s dodavatelem, tento byl ochoten materiál převážet na jejich místo určení rovnou.

56. Pokud nalézací soud v části svého rozhodnutí uvádí, že reflektuje „nízkomaržovost“ typickou pro dané obchody, pak obžalovaný uvádí, že za období jednoho roku jeho společnosti byly schopny vygenerovat zisk ve výši téměř 7,5 mil. Kč. Nemůže být k jeho tíži, že materiál nebyl pojištěn, neboť nemusel být, že společnosti nedisponovaly žádnými skladovými prostory, neboť ani tyto nebyly třeba stejně jako bezpečnostní opatření, když prodávající vozili zboží přímo do laboratoře. To, že obžalovaný se synem neužívali motorová vozidla, není pravdou. Zpočátku podnikatelské činnosti užívali vozidla soukromá, posléze užívali vozidla vedená na společnosti ALFASON a BETALIK, na které byla i evidována. Dále uvádí, že nad rámec informací, které získal z veřejně dostupných zdrojů a databází požadoval po všech svých dodavatelích, ale i odběratelích potvrzení z místně příslušných finančních úřadů o daňové bezdlužnosti. Tvzení soudu o tom, že jednotlivé společnosti zcela rezignovaly na zajištění větší variability svých obchodních partnerů, není, minimálně v případě obžalovaného (a jeho syna), pravdou. Společnosti jimi řízené též obchodovaly se společnostmi SAFINA a. s., jakož i s dalšími.

57. K jeho tíži není možné přičítat ani skutečnost, že jednotlivé společnosti měly účet u stejné banky, neboť se jedná o běžnou věc, stejně jako např. odeslání platby v tentýž den. Nic trestného neshledává ani na údajné podobnosti smluv. I z pohledu znalce jsou řetězové obchody standardním ekonomickým výrazem, pokud jednotlivé subjekty plní daňové povinnosti. Dále poukazuje na znalecký posudek Dr. Ing. [příjmení] [jméno], resp. znaleckého ústavu Česká znalecká, a. s., z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, který dle něho neodráží skutečnou, reálnou podobu jednotlivých obchodních transakcí, a tudíž i jeho závěry, na které odkazuje nalézací soud, jsou zásadně nepřiléhavé. Obdobně se vyjadřuje ke znaleckému zkoumání znalce [jméno] [příjmení] z oboru drahé kovy a kameny, odvětví ekonomika – ceny a odhady, a znalce [příjmení] [jméno] [jméno], k nimž uvádí, že závěry, které soud převzal od výše uvedených dvou znalců (jakož i z listinného důkazu znalkyně [jméno] [příjmení]) jsou nepřesné a jsou nalézacím soudem vykládány pouze v neprospěch obžalovaných. Namítá, že oba tito znalci uvedli, že nejsou specialisty na zlato a stříbro ani na obchod s těmito materiály.

58. Dále uvádí, že soud řádně a přezkoumatelně neodůvodnil přiznanou výši náhrady škody. Stanovení výše škody je povinností soudu, neboť jde o otázku právní nikoliv skutkovou a její zodpovězení nepřísluší znalci, o to méně pak podkladům z finančních úřadů.

59. Důkazy, které byly v rámci hlavních líčení navrženy obhajobou, nalézací soud beze zbytku zamítl jako nadbytečné, aniž by to však náležitě odůvodnil. Podle názoru obžalovaného byly tyto důkazy opominuty. Svým nesprávným procesním postupem tak nalézací soud založil zásadní vadu celého trestního řízení. Dokazování v tomto trestním řízení neprobíhalo ani v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a nebylo v řízení postupováno dle zásady oficiality, zásady vyhledávací, zásady materiální pravdy a za respektování zásady presumpce neviny, a tím bylo porušena práva zaručená ustanoveními čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny. Na závěr zmiňuje článek uveřejněný na portálu „Česká justice“ ze dne 12. 11. 2024 s názvem „Přesvědčení místo faktů aneb způsob práce soudkyně Vlasty Langhamerové“, se kterým se ztotožňuje. Na základě výše uvedeného pak navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu nalézacímu.

v. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

60. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podal včasné odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. Nesouhlasí s tím, že by se účastnil jakéhokoli řetězového obchodu, v trestním pojetí práva, tak jak uzavřel nalézací soud a je i nadále přesvědčen, že se jednalo o zcela běžné obchodní vztahy v rámci jeho podnikatelské činnosti. Taktéž namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Dle jeho názoru nebyla prokázána účelovost přeprodávání materiálu s obsahem drahých kovů ani to, že nedocházelo k podnikatelské činnosti ve smyslu soustavné samostatné činnosti společností provozovaných za účelem dosažení zisku. Soud nerespektoval zásadu presumpce neviny a zcela mylně dovodil trestnost z pouhého „přeprodeje“ materiálu s obsahem drahých kovů mezi společnostmi. Je zcela běžné, že zboží „putuje“ od jednoho obchodníka k druhému, kdy si každý „přirazí“ nějakou marži. Na tomto přeprodeji zboží několika obchodníkům není dle něho nic nelegálního, což ostatně konstatoval i znalec [příjmení] [příjmení] ve svém výsledku. Zdůrazňuje, že jím ovládané společnosti měly zásadně za cíl naplňovat účel podnikání a vytvářet zisk, který tvořily nejen prodejem obdobného materiálu společnosti na druhé úrovni řetězce, ale prodávaly tento materiál i společnosti SAFINA a. s. Tento zisk pak obchodní společnosti, ovládané obžalovaným řádně danily.

61. Dále neshledává nic závadného na tom, v kolika společnostech působil a kolik společností vlastnil, či byl oprávněn v nich působit. Namítá, že kdyby on či jeho otec chtěli něco zastírat, z logiky věci by nevolili při výběru názvů svých společností téměř zcela identické názvy. V případě, že by se chtěl otec obžalovaného [jméno] [příjmení] podílet na nějaké trestné činnosti nebo by věděl, že se na nějaké trestné činnosti podílet může, sotva by sídla svých společností umístoval do „svého“ komerčního areálu. Dále uvádí, že to, že jeho otec požadoval, aby byly všechny společnosti sjednoceny pod jednoho správce daně, z toho důvodu, aby byla snazší kontrola v případě jejího uskutečnění ze strany finančního úřadu, což ukazuje na zcela zřetelnou snahu o transparentnost, a to již od samého počátku podnikatelské činnosti. To, že daný materiál neupravovali je naprosto logické, stejně jako to, že materiál nepřeváželi a rozhodně to nelze vykládat k jeho tíži, potažmo k tíži jeho otce. Jakákoliv doprava takového materiálu „navíc“ si žádá větší bezpečnostní opatření, kdy po dohodě s dodavatelem, tento byl ochoten materiál převážet na jejich místo určení rovnou.

62. Pokud soud v části svého rozhodnutí uvádí, že reflektuje „nízkomaržovost“ typickou pro dané obchody, pak obžalovaný uvádí, že za období jednoho roku jeho společnosti byly schopny vygenerovat zisk ve výši téměř 7,5 mil. Kč. Nemůže být k jeho tíži, že materiál nebyl pojištěn, neboť nemusel být, že společnosti nedisponovaly žádnými skladovými prostory, neboť ani tyto nebyly třeba stejně jako bezpečnostní opatření, když prodávající vozili zboží přímo do laboratoře. To, že obžalovaný s otcem neužívali motorová vozidla, není pravdou. Zpočátku podnikatelské

činnosti užívali svoje vozidla soukromá, posléze užívali vozidla vedená na společnosti ALFASON a BETALIK, na které byla i evidována. Dále uvádí, že nad rámec informací, které získal z veřejně dostupných zdrojů a databází požadoval po všech svých dodavatelích, ale i odběratelích potvrzení z místně příslušných finančních úřadů o daňové bezdlužnosti. K tomu zdůrazňuje, že byl v podnikání „začátečníkem“ a dodnes mu není známa žádná „metodika“ k tomu, aby jako podnikatel při navazování vztahů s odběrateli a dodavateli o nich získal „ty správné údaje“. Tvzení nalézacího soudu o tom, že jednotlivé společnosti zcela rezignovaly na zajištění větší variability svých obchodních partnerů, není, minimálně v případě obžalovaného (a jeho otce), pravdou. Společnosti jimi řízené též obchodovaly se společnostmi SAFINA a. s., jakož i s dalšími.

63. Nesouhlasí dále s tím, že spolu s otcem nastavovali fungování celého řetězce obchodních společností. V té době s podnikáním teprve začínal, zápisy psal na pokyn svého otce, kdy se v té době věnoval dokončování studia na vysoké škole, ukončoval sportovní kariéru vrcholového sportovce, kdy byl natolik časově vytížen těmito třemi aktivitami, že v podstatě na schůzkách působil pouze jako pozorovatel. Ostatní zúčastněné neznal.

64. K jeho tíži není možné přičítat ani skutečnost, že jednotlivé společnosti měly účet u stejné banky, neboť se jedná o běžnou věc, stejně jako např. odeslání platby v tentýž den. Nic trestného neshledává ani na údajné podobnosti smluv. I z pohledu znalce jsou řetězové obchody standardním ekonomickým výrazem, pokud jednotlivé subjekty plní daňové povinnosti. Dále poukazuje na znalecký posudek Dr. Ing. [příjmení] [jméno], resp. znaleckého ústavu Česká znalecká, a. s., z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, který dle něho neodráží skutečnou, reálnou podobu jednotlivých obchodních transakcí, a tudíž i jeho závěry, na které odkazuje nalézací soud, jsou zásadně nepřiléhavé. Obdobně se vyjadřuje ke znaleckému zkoumání znalce [jméno] [příjmení] z oboru drahé kovy a kameny, odvětví ekonomika – ceny a odhady, a znalce [příjmení] [jméno] [jméno], k nimž uvádí, že závěry, které nalézací soud převzal od výše uvedených dvou znalců (jakož i z listinného důkazu znalkyně [jméno] [příjmení]) jsou nepřesné a jsou soudem vykládány pouze v neprospěch obžalovaných. Namítá, že oba tito znalci uvedli, že nejsou specialisty na zlato a stříbro ani na obchod s těmito materiály.

65. Dále uvádí, že nalézací soud řádně a přezkoumatelně neodůvodnil přiznanou výši náhrady škody. Stanovení výše škody je povinností soudu, neboť jde o otázku právní nikoliv skutkovou a její zodpovězení nepřísluší znalci, o to méně pak podkladům z finančních úřadů.

66. Důkazy, které byly v rámci hlavních líčení navrženy obhajobou, soud beze zbytku zamítl jako nadbytečné, aniž by to však náležitě odůvodnil. Svým nesprávným procesním postupem tak založil zásadní vadu celého trestního řízení. Dokazování v tomto trestním řízení neprobíhalo ani v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a nebylo v řízení postupováno dle zásady oficiality, zásady vyhledávací, zásady materiální pravdy a za respektování zásady presumpce neviny, a tím bylo porušena práva zaručená ustanoveními čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny.

67. Obžalovaný je přesvědčen, že při své obchodní podnikatelské činnosti postupoval řádně a v souladu se zákony České republiky, je zcela bezúhonný a je otcem malé dcery. Uvedená obchodní činnost byla jeho první zkušeností s podnikatelským prostředím a vykonával ji s nejlepším vědomím a svědomím. Na základě výše uvedeného navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu nalézacímu.

vi. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

68. Obžalovaný [příjmení] podal včasné odvolání do výroku o vině i trestu. Nejprve namítal, že řízení před soudem prvního stupně bylo stíženo podstatnými procesními vadami, které nelze zhojit ani v odvolacím řízení. Závažná pochybení dle něho stíhají i řízení přípravné, zejména pak v dosud nevysvětleném účelovém „utnutí“ údajného řetězce a označení jednotlivých obchodníků názvoslovím navozujícím trestnou činnost, aniž by bylo důsledně zjišťováno, kde takový údajný řetězec skutečně začíná. Nebyl prokázán ani úmysl obžalovaného, soud se touto otázkou

v podstatě nezabýval a pochybnosti o vině v této otázce nijak nevysvětlil. Nebyl v rámci kontrol FÚ shledán ani jako osoba, která by neodvedla DPH, ani daň ze zisku. Soud dle něho bez jakékoli opory v dokazování označil všechny jeho obchodní transakce za neuskutečněné, přestože důkazy založené ve spise takový závěr vyvracejí. Soud dále neuvedl, v čem konkrétně shledává iracionalitu jeho podnikání. Dále poukazuje na skutečnost, že si vedl svoje společnosti zcela sám, neboť ziskovost jeho podnikání byla dostatečná pro jednočlennou právnickou osobu, a to v míře, která by zcela nahrazovala jakoukoli činnost ze závislé činnosti. Plánoval další rozvoj svého podnikání, když v té době byl stále zaměstnancem, jak uvedl ve své výpovědi.

69. Soud dle jeho názoru také pochybil, když zjevně účelově označil jeho spontánní výpověď ze dne 1. 7. 2021 za výpověď nespontánní v části, ve které popisuje zcela věrohodně veškeré svoje osobní i podnikatelské aktivity a pohnutky, které ho vedly právě k tomuto druhu podnikání. V rámci zmíněného postupu senátu JUDr. Langhamerové byla obžalovaným v této souvislosti vznesena námitka podjatosti, kterou předsedkyně senátu vyhodnotila tak, že se podjatou necítí. Celé řízení vedené předsedkyní senátu JUDr. Langhamerovou bylo ale dle něho provázeno zjevnou antipatií k některým obžalovaným či opatrovníkům právnických osob a docházelo k bránění jejich právům. Při dokazování byly v rozporu se zákonem použity výpovědi spoluobžalovaných či svědků z řízení senátu JUDr. Šindelářové z roku 2021 a 2022.

70. Dále brojí proti tomu, že mu soud přičítá k tíži skutečnost, že neměl v oblasti obchodování materiálu s obsahem drahých kovů žádné zkušenosti. Vyslovená úvaha soudu ad absurdum znamená, že nikdo nemůže podnikat bez zkušeností v konkrétním obchodování. Obžalovaný zcela racionálně vysvětlil, jakým způsobem se seznámil s mechanismy nezbytnými pro tento druh činnosti od absolvování veletrhů jako prostý začátečník až po oslovení veletrhů se účastnících subjektů, jakým způsobem se seznámil se svým odběratelem [jméno] [příjmení] a dále panem [příjmení]. Nálezací soud nemohl z obchodních aktivit ani jiných důkazů dojít k závěru, že obžalovaný byl součástí jakéhokoliv údajného uměle vytvořeného řetězce. Obchodoval se zcela jinými odběrateli, z nichž téměř všichni v trestním spise absentují. Soud se pak dopouští bez jakékoli opory v dokazování naprosto nepřijatelné a ničím nepodložené spekulace, pokud hodnotí osobu pana [příjmení] a způsob, jakým tento člověk s obžalovaným komunikoval a dává ji navíc k tíži obžalovanému. Dodavatel [jméno] [příjmení] byl vyslechnut pouze v postavení svědka, aniž by bylo uvedeno, z jakého důvodu byl tento dodavatel údajně fiktivního zboží či zboží reálného ovšem předstíraně obchodovaného v pozici procesně odlišné. Tento svědek pak dokonce jednoznačně potvrdil ve své výpovědi, že s panem [příjmení] obchodoval způsobem, který obžalovaný popisoval.

71. Soud se dále nezabýval jím předloženou vysoce pravděpodobnou verzí skutečného děje a jeho role v něm. Jednalo se o verzi, že materiál s obsahem drahých kovů byl v té době významnější komoditou než v jiných obdobích a ve velkém množství se pašoval napříč evropskými zeměmi, kdy docházelo ke skupování čistého zlata ve formě puncovaných slitků ze západní Evropy a jeho nahrazování jiným zlatem pocházejícím pravděpodobně z Ruské federace. Proto obhajoba navrhovala vyslechnout pana [příjmení], který měl vztah k Ruské federaci jako zástupce [příjmení] těžební společnosti, ale měl také vazby na Srbsko. Na Srbsko pak měl vazby i svědek [příjmení], který dokonce uvedl, že pracuje pro společnost s tavírnou a v domě, který tento svědek vlastní, „náhodou“ sídlila další společnost, která probíhá touto trestní věcí. Tyto osoby mohly lehce zneužít situace na českém trhu k tomu, aby přes nic netušící subjekty dokázaly přesunout větší množství materiálu. Obžalovaný tedy mohl být zcela zjevně využit osobou ovládající svědka [příjmení] či přímo osobou [jméno] [příjmení] jako nic netušící článek k legalizaci materiálu s nejasným původem, či nejasným daňovým zatížením.

72. Ze spisu dále vyplynulo, že jeho společnosti si platily inzerci. Z výpovědi obžalovaného pak bylo doloženo, že jej díky této inzerci kontaktovala řada osob s nabídkami odkupu zlata či materiálu zlato obsahujícím. Dále doložil svoji účast na veletrzích s touto komoditou i vizitky

osob, na něž získal kontakt v rámci této aktivity. Ze všech zmíněných skutečností plyne, že jeho podnikání bylo zcela legitimní a naprosto samostatné, nezávislé a s cílem realizace ziskovosti.

73. Dále reaguje na označení jeho osoby jako té, která měla částečně ovládat podnikání společnosti Felmet Empire s. r. o., když jej jednatelem společnosti paní [příjmení] [příjmení] zmocnila k dodávkám stříbra do společnosti pana [příjmení]. Tyto skutečnosti uvedl v rámci své obhajoby na podporu svých dalších reálných obchodů s jinými osobami. Soud nesprávně posoudil tyto skutečnosti v jeho neprospěch a zcela účelově vynechal z dokazování čtení stížnosti proti zahájení trestního stíhání podané panem [příjmení], ze které je seznatelné, že s ním obžalovaný obchodoval a že si jej [příjmení] prověřoval. Soud rovněž účelově nezmiňuje, že obžalovaný svoje obchody doložil nejen kamerovými záznamy, ale prokázal je i dodacími listy ke všem obchodním případům, když tyto jsou přílohami spisu, fakturami, příjmovými doklady k platbám a vzorky materiálu. Dále zcela nelogicky opakovaně označuje jeho činnost jako nestandardní i v otázce testování drahých kovů při jejich převzetí od dodavatele, přestože testovací metodu potvrdil jako běžnou znalec [příjmení] [jméno] [jméno].

74. Dále namítá, že použitá výpověď svědka [příjmení] je nevěrohodná. Z kamerových záznamů plyne, že obžalovaný opakovaně žádá svědka [příjmení], aby mohl platby za zboží provádět na účet svědka a naléhá, aby mu takový účet poskytl. Soud mu pak v rozporu s tím klade za vinu, že prováděl výběry hotovosti. Dále uvádí, že společnost L Trade si prověřoval, nebyla vedena v registru nespolehlivých plátců DPH a nebyly k ní žádné negativní poznatky. K nahrávkám pak uvádí, že v současné době jsou zadány znaleckému zkoumání na náklady obhajoby provedení přesného přepisu zvukových záznamů všech schůzek svědka [příjmení] s obžalovaným, aby tak byly odstraněny šumy a špatná kvalita nahrávky, když ani v jednací síni prováděný záznam nebyl slyšitelný. Tento důkaz pak žádá připustit v odvolacím řízení, resp. jej založit do spisu dodatečně v rámci svého odvolání ihned po jeho obdržení od znalce.

75. Závěrem shrnul, že není jediný přímý důkaz o tom, že se vědomě dopouštěl trestné činnosti, vedl řádný život, nebyl u něho zjištěn ani zajištěn žádný majetek, který by měl pocházet z jakékoli trestné činnosti, podával řádná daňová přiznání a výnosy z této činnosti mu dostatečně pokrývaly potřeby na živobytí jeho rodiny, neměl žádné luxusní předměty, vozidla, žil v běžném menším panelovém bytě zařízeném naprosto skromně pro potřeby své rodiny. Soud dle něho nikterak významně nezohlednil, že od spáchání údajné trestné činnosti uběhlo k dnešnímu dni více než 10 let, dále nezohlednil jeho chování, osobní a rodinné poměry ani jeho úraz. Ze všech shora uvedených důvodů má za to, že jeho vina nebyla beze všech pochyb prokázána a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek v části, ve které byl uznán vinným zrušil a zprostil ho obžaloby.

vii. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

76. Obžalovaný [příjmení] podal včasné odvolání proti výroku, kterým mu soud uložil povinnost k náhradě škody způsobené trestným činem ve výši 269 621 662 Kč. Přičemž napadá především nesprávně zjištěnou částku způsobené škody. Za řízení bylo prokázáno, že společnosti zařazené na úrovni „buffer“ ve svých daňových přiznáních vždy deklarovaly dodání zboží s místem plnění v tuzemsku, čímž stanovovaly svou vlastní daňovou povinnost, kterou, a to je podstatné, také následně státu hradily. Soud se vůbec nezabýval otázkou, jaká částka tímto způsobem byla na DPH v předmětném časovém období státu odvedena na nižších úrovních. Státu nemohla vzniknout škoda v podobě vyplacení nadměrného odpočtu DPH společnosti PM Trading, s. r. o. ve výši 269 621 662 Kč, nýbrž škoda odpovídající nanejvýš rozdílu mezi DPH skutečně odvedenou o úroveň níže a touto částkou nadměrného odpočtu. Dále pak soud nevzal v potaz částku nadměrného odpočtu DPH zjištěného znalcem z oboru ekonomie, jenž dospěl k závěru, že výše uvedeným způsobem bylo dosaženo částky nadměrného odpočtu DPH ve výši „pouze“ 106 154 644 Kč, což je částka z pohledu obžalovaných daleko příznivější a soud by ji tak měl v souladu se zásadou in dubio pro reo upřednostnit. Taktéž se nezabýval tím, že tento znalec

rovněž uvedl, že společností G CZ a Goldvein se z nárokovaných nadměrných odpočtů v celkové výši 106 154 644 Kč žádná část netýká.

77. Soudem uložená povinnost k náhradě škody je tak nejen nesprávná co do své výše, ale ve vztahu k obžalovanému a jím zastávané roli, kterou lze spíše označit za roli bílého koně, navíc i nepřiměřeně přísná, když ve svém důsledku tato povinnost představuje pouze další druh trestu, jenž navíc svým významem dalece předčí trest hlavní, což vzhledem k dalekosáhlým důsledkům pro obžalovaného nelze vnímat jako jakkoliv přiměřené. S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby odvolací soud napadený výrok zrušil a poškozenou se svým nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

viii. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

78. Obžalovaný [příjmení] podal včasné odvolání proti výroku o vině, jakož i výrocích o uložených trestech. Brojí proti hmotněprávnímu posouzení jeho jednání a dále namítá, že provedeným dokazováním nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by mohly být podkladem pro vynesení odsuzujícího rozsudku. Dále uvádí, že nemůže vyloučit, že obchodní společnosti uvedené v obžalobě mohly mít daňové nedoplatky, avšak při neexistenci přenesené daňové povinnosti jsou rozhodnutím soudu porušovány zásady trestního řízení, kterými jsou nepřipustnost analogie k rozšiřování podmínek trestní odpovědnosti, individuální trestní odpovědnost fyzických osob a zásadu, že trestní odpovědnost je založena na zavinění. Z provedeného dokazování je dle jeho názoru zřejmé, že skupina známých okolo obžalovaného [příjmení] zneužila obžalovaného [příjmení] a snažila se o to, aby tento byl označen jako osoba, která organizovala nábor osob do jednotlivých společností. Obžalovaný v této souvislosti činí opakovaně návrh na doplnění dokazování, a to výsledkem osoby [jméno] [příjmení].

79. Pokud je mj. dále dovozována jeho vina z IP adres, zdůrazňuje, že policejní orgán se nepokusil vystopovat vlastníka shodné IP adresy a opět nelze toto spojovat s jeho osobou. Dále namítá, že nebyl zjištěn jeho vztah s osobami ve vyšší úrovni a současně nebyl zjištěn v rámci majetkového šetření žádný nárůst majetku v době, kdy mělo docházet ke stíhané trestné činnosti. Současně nebylo zjištěno, že by disponoval s majetkem, který by mu dovozoval vyplácet osobám finanční částky za jejich účast ve společnostech. Obvinění a následné odsouzení je postaveno toliko na výpovědích zcela nevěrohodných svědků.

80. Závěrem navrhuje, aby v důsledku shora zmíněných skutečností odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalovaného v duchu zásady in dubio pro reo obžaloby zproští.

ix. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]

81. Obžalovaný [příjmení] podal včasné odvolání do výroku o povinnosti k náhradě škody a výroku o trestu, a to pouze do peněžitého trestu, neboť nesouhlasí s jeho výší, kterou považuje za nepřiměřeně přísnou. K tomu uvádí, že bylo v jeho případě zjištěno, že se živí jako vyhazovač v kasinu. Má příjem cca 30 000 Kč čistého. Dluhy má zhruba 200 000 Kč, žádný majetek vyšší hodnoty nevlastní. Z uvedených důvodů má za to, že zákonným kritériím odpovídá přesněji denní sazba ve výši 1 500 Kč, přičemž ničeho nenamítá vůči počtu denních sazeb. Takový trest pro něho nebude mít likvidační následky, zároveň ho postihne dostatečně citelně. Zároveň navrhuje, aby odvolací soud rozhodl, že peněžitý trest bude zaplacen v přiměřených měsíčních splátkách ve výši 5 000 Kč měsíčně.

82. Dále považuje rozhodnutí o uplatněném nároku poškozeného za nesprávné a má za to, že nebyly splněny předpoklady pro uložení povinnosti zaplatit náhradu škody ve výši 269 621 662 Kč. Především nebyla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a škodou a jeho zavinění ve vztahu k celé škodě. Navíc se domnívá, že o náhradě škody nelze vzhledem k povaze tohoto konkrétního nároku rozhodovat v adhezním řízení, neboť v tom lze uplatňovat pouze nároky, které mohou být uplatněny v občanskoprávním řízení, což není tento

případ. S tím souvisí i další námitka, že uplatněný nárok poškozeného nemá podklad v příslušných hmotněprávních předpisech upravujících náhradu škody.

83. V trestním řízení navíc dle jeho názoru nebyla dostatečně prokázána výše nároku na náhradu škody, když nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že byla způsobena škoda ve výši 269 621 662 Kč. Znalecký posudek Dr. Ing. Vítězslava Háčka, ze kterého soud prvního stupně vycházel, považuje za nedostatečný a pro účely výpočtu výše škody za nepoužitelný.

84. Dále vznáší námitku promlčení nároku poškozeného, neboť skutek popsany v obžalobě se týká období od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2015, přičemž trestní stíhání vůči obžalovanému bylo zahájeno teprve dne 10. 4. 2018, tj. více než po třech letech od okamžiku, kdy měla být způsobena škoda, a nárok poškozeného je tak promlčen.

85. Výrok o uplatněném nároku poškozeného nadto není řádně odůvodněn. Chybí zdůvodnění, jak se soud vypořádal s otázkou, v kterých směrech a jakými důkazy byl uplatněný nárok prokázán, o který hmotněprávní předpis je nárok na náhradu škody a jeho výše opřen. Rovněž se nevypořádal s otázkou, zda není namístě rozhodnout o náhradě škody ve smyslu § 2915 odst. 2 občanského zákoníku podle účasti každého z obžalovaných na způsobení škody.

86. Dále se vyjádřil k odvolání státního zástupce. Uvedl, že je na rozdíl od něho toho názoru, že podmínky pro uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby byly splněny, přičemž soud prvního stupně uložení tohoto trestu náležitě odůvodnil. Podstatné je především to, že jeho role byla prokazatelně menší než role jiných obžalovaných, je na něho třeba hledět jako na osobu bezúhonnou a je třeba přihlídnout k době, která uplynula od žalovaného jednání.

87. S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o uložených trestech zrušil a sám rozhodl tak, že mu uloží trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let, trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 5 let a peněžitý trest v celkové výši 150 000 Kč s tím, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních splátkách ve výši 5 000 Kč měsíčně. Dále navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a sám rozhodl tak, že poškozená Česká republika se odkazuje s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud zamítl odvolání státního zástupce.

x. Odvolání obžalované PM Trading, s. r. o.

88. Obžalovaná PM Trading, s. r. o., zastoupená opatrovníkem [příjmení] [jméno] [jméno] podala včasné odvolání doplněné dalšími doplněními, ve kterém uvedla, že napadá rozsudek soudu prvního stupně v plném rozsahu. Uvádí, že v řízení byla rozsáhle porušena práva společnosti na právní pomoc v řízení a na zákonného soudce, kdy JUDr. [jméno] [příjmení] byla ve věci podjatá. Vynesený rozsudek se neshoduje s vyhlášeným zněním a je vadný, když vychází zčásti z nesprávně zjištěného skutkového stavu, zároveň je založen na nesprávném právním posouzení. [příjmení] jednatelů obžalované společnosti ani dalších osob nebyla vůbec prokázána.

89. Předsedkyně senátu postupovala proti osobě opatrovníka, nerespektovala zvoleného obhájce a nebyla ve věci vůči společnosti, a i vůči jejím představitelům, zejména vůči obžalovanému [příjmení], nestranná. Rozhodnutí je stíženo mj. naprosto zásadní vadou, kdy o věci rozhodoval vyloučený senát. Naplnění objektivních znaků porušení nestrannosti soudu vůči obžalované právnické osobě a ostatně i k dalším obžalovaným spatřuje zejména ve vztahu k uzavřeným dohodám o vině a trestu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Soud v rámci rozhodování o dohodě o vině a trestu pouze převzal popis skutku z obžaloby, aniž by jej modifikoval zejména ve vztahu k obžalované právnické osobě. Ta tak byla nutně odsouzena nejpozději v okamžiku schválení dohod o vině a trestu. S ohledem na přičitatelnost jednání pak tím samým byli odsouzeni i obžalovaní [příjmení] a [jméno], u kterých soud neuváděl dovětek, že,, o jejich vině

nebylo dosud rozhodnuto“. Dále uvádí, že předsedkyně senátu prezentovala svůj názor, že obžalovaný [příjmení] by neuzavřel dohodu o vině a trestu, kdyby nebyl vinen. Z toho je dle jeho názoru opět patrné, že soud nebyl nestranný a senát JUDr. [příjmení] by měl být z projednávání věci vyloučen. Opatrovník navrhuje, „emoční zabarvení“ prokázat poslechem záznamu, případně odborným posouzením psychologa či jiného odborníka, pokud by nestačili zkušenosti z běžného života dospělé osoby.

90. Dále měla být porušena práva na spravedlivý proces tím, že obžalovaným nebylo umožněno vykonávat mj. právo nahlédnout do listin u hlavního líčení a porušeno právo, aby byly k návrhu čteny. K tomu je třeba vzít v úvahu, že vyšetřování bylo ukončeno 10.- 12. 12. 2019. Listinné materiály byly s ohledem na opakování hlavního líčení předkládány stranám až dne 5. 4. 2023, a poslední až 2024. To je zhruba 3 a půl až 4 a půl roku mezi seznámením se spisem a hlavním líčením. Tímto postupem soudu mu bylo znemožňováno řádně vykonávat funkci opatrovníka a bylo zasahováno do práva na obhajobu obžalované právnické osoby. K tomuto odkazuje zejména na protokoly a zvukové záznamy ze dne 24. 1. 2024 a 25. 1. 2024. Dále namítá, že při sdělování argumentace nebo (nezákonně částečném čtení) některých důkazů hovořil soud nesrozumitelně a k jeho sdělení, že nerozumí, mu bylo opakovaně sděleno, „to máte problém“ nebo, „čtu, jak umím“. Soud dále nepřipustil některé otázky opatrovníka, aniž by bylo zdůvodněno, proč je položená otázka závadná. K tomu opatrovník přiložil příklady zamítnutých otázek z protokolu a uvedl, že jejich položení bylo naprosto legitimní a jednalo se o otázky ohledně viny, velikosti trhu, způsobu obchodování, věrohodnosti svědků, zjišťování jejich povědomí a ranku, v rámci kterého jsou schopni odpovídat.

91. Dále zdůrazňuje změnu v popisu skutku, když obžaloba byla podána na fiktivní fakturace a neexistenci zboží jako takového a rozsudek pak pracuje stále s částečnou verzí fikce, ale zároveň přichází s verzí uměle vytvářených fakturací. Úmysl obžalovaných krádit daň však nebyl prokázán. Žádné vazby mezi jednotlivými články údajného řetězce tak, aby mohli tito koordinovat údajně (ne) uměle vytvořený řetězec neexistují a nemají oporu v dokazování. Ani žádné důkazy o koordinaci nebo řízení jakýchkoliv osob neexistovaly. Uvádí, že společnost PM Trading, s. r. o. měla zaměstnance, plnila řádně své povinnosti a prověřovala své dodavatele i odběratele. V rámci společnosti fungovala administrativa, obchodní oddělení, kontrolní oddělení, které mj. provádělo automatizovanou softwarovou kontrolu obchodních partnerů, společnost měla řádně zpracovanou interní dokumentaci, postupy, používala specializované služby jako daňové poradenství, auditorní služby, účetní služby, spolupracovala se společnostmi v oblasti bezpečnosti, řádně plnila své poplatkové a daňové povinnosti, měla zajištěná školení zaměstnanců. Probíhala několikastupňová kontrola oběhu dokladů v rámci společnosti, oprávněnosti přijatých i vydaných dokladů, evidence skladu, zakázek apod. Byla nastavena reklamační pravidla. Veškeré tyto shora uvedené skutečnosti svědčí o funkční společnosti s funkčním compliance programem. Soud nadto užívá pojem whistleblowing, který v té době ale nebyl standardem a klade tak k tíži obžalované, že neměla zavedeno něco, co společnosti v ČR zaváděly reálně až od roku 2023.

92. Dále má za to, že vůči ní byl vznesený nárok v rozsahu 269 621 662 Kč zamítnut, když nebyla odsouzena k náhradě škody, a žádá proto, aby soud o tento výrok rozsudek výslovně doplnil. Současně k tomu má za to, že v tomto rozsahu byla v adhezním občanskoprávním řízení zcela úspěšná, a navrhuje, aby soud rozhodl o náhradě nákladů civilního adhezního řízení dle úspěchu ve věci o této finanční částce vůči ní.

93. Obžalovaná dále v rámci dalšího doplnění podala odvolání proti napadenému rozsudku v plném rozsahu za osoby blízké, a to ve prospěch obžalovaných jednatelů opatrovné společnosti PM Trading s. r. o., neboť má za to, že obžalovaní jednatelé společnosti (a současně jen ti, jejichž vinu soud prvního stupně uznal), avšak přinejmenším stávající jednatel je ve vztahu ke společnosti pojmově osobou blízkou. V řízení byla dle jejího názoru rozsáhle porušena práva jednatelů společnosti v řízení – zejména na nezávislé soudce, na rovnost před zákonem a na zákonného soudce, kdy JUDr. [jméno] [příjmení] byla ve věci podjatá.

94. Na základě výše uvedeného navrhuje, aby odvolací soud zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a vrátil věc na Městský soud, a to s tím, že senát 46 T je vyloučen z projednávání shora uvedené věci.

xi. Odvolání státního zástupce

95. Státní zástupce podal včasné odvolání v neprospěch obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] do výroku o trestech, a v neprospěch obžalovaného [jméno] [příjmení] do výroku o zproštění obžaloby.

96. Tresty uložené obžalovaným [příjmení], [příjmení], [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], [příjmení], [příjmení] jsou nepřiměřeně mírné. Dle jeho názoru je namístě jim uložit mimo jiné nepodmíněné tresty odnětí svobody v následujícím rozsahu: obžalovanému [příjmení] v trvání 8 let, tedy v horní polovině zákonné trestní sazby, obžalovanému [příjmení] v trvání 8 let, tedy v horní polovině zákonné trestní sazby, obžalovanému [příjmení] v trvání 7 let a 6 měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby, obžalovanému [jméno] [příjmení] v trvání 7 let a 6 měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby, obžalovanému [jméno] [příjmení] v trvání 6 let a 6 měsíců, obžalovanému [příjmení] v trvání 7 let, tedy pod polovinou zákonné trestní sazby, aby nepodmíněné tresty odnětí svobody spolu s dalšími uloženými tresty odpovídaly závažnosti spáchaného zločinu, podílů obžalovaných a jejich rolí při páchaní zločinu s vyčíslenou škodou, přesahující 26krát škodu velkého rozsahu.

97. Dále je dle jeho názoru namístě uložit obžalovaným [příjmení], [anonymizováno], [příjmení] a [příjmení] nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Zákonné podmínky pro uložení trestů odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby ve smyslu § 58 odst. 1 trestního zákoníku nejsou splněny, když co do okolností případu jde o závažnou daňovou trestnou činnost s vyčíslenou škodou přesahující 26násobek škody velkého rozsahu a když současné poměry těchto obžalovaných nevykazují výjimečných znaků, pro které by bylo namístě ukládat tresty odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby.

98. Pokud jde o obžalovaného [příjmení], výrokem o zproštění obžaloby bylo dle státního zástupce porušeno ustanovení trestního zákoníku v § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) a v § 23. Spáchání žalovaného skutku naplňujícího skutkovou podstatu citovaného daňového zločinu dokazují především údaje od správce daně, bankovní údaje, výpověď obžalovaného, listiny ze sbírky listin obchodního rejstříku ke společnosti PM Trading, s. r. o. a informace od ČSSZ. Obžalovaný [příjmení] byl jednatelem PM Trading, s. r. o., resp. PSDK.cz, s. r. o. od 6. 3. 2014 do 28. 7. 2014. V té době věděl, že probíhají kontroly správce daně na úseku DPH, funkci jednatele vykonával, zejména aktivně prováděl bezhotovostní transakce na bankovním účtu a podílel se na podávání přiznání k DPH v dubnu, květnu, červnu a červenci 2014. Obžalovaný odstoupil z funkce jednatele dne [email] 2005. Na základě výše uvedeného nelze přisvědčit výpovědi obžalovaného [příjmení], že jako jednatel neměl v období od března 2014 do července 2014 klíčový vliv na chod společnosti PM Trading, s. r. o., resp. PSDK.cz, s. r. o., a že o vylákávání výhody na DPH v podobě nadměrných odpočtů u společnosti prostřednictvím vytvořeného řetězce společností nevěděl. Obžalovaný se sice nepodílel na nastavení pravidel fungování společnosti, ale fungování se aktivně účastnil zejména ovládáním bankovního účtu a podáváním přiznání k DPH, a to v době, kdy probíhala daňová kontrola na úseku DPH. O činnosti společnosti dle státního zástupce věděl, neboť o ní podal zprávu valné hromadě. U obžalovaného [příjmení] je tak dán minimálně nepřímý úmysl směřující k vylákání odpočtů na DPH, a proto je namístě učinit závěr o jeho vině. Z uvedených důvodů navrhuje, aby byl napadený rozsudek v části týkající se obžalovaného [příjmení] zrušen a vrácen soudu prvního stupně.

C) Návrhy na doplnění dokazování před odvolacím soudem

i. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení]

99. Pokud jde o osobu [jméno] [příjmení] a jeho vztah k obžalovanému [jméno] [příjmení], k tomuto s ohledem na skutečnost, že [jméno] [příjmení] zemřel a není možnost jej konfrontovat, navrhuje jako důkaz provést čestné prohlášení a výslech svědka [jméno] [příjmení], který [jméno] [příjmení] znal a potvrzuje jeho vychytralost a skutečnost, že užíval nepravdivé informace.

100. Dále navrhuje výslech svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], aby prokázala, že nijak nezasahoval do smluv mezi společnostmi Clear Conception, s. r. o. a jinými dodavateli a že ceny v rámci Clear Conception, s. r. o. nastavoval [jméno] [příjmení] a zda vedla nějakou další komunikaci se zesnulým [příjmení].

ii. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení]

101. Obžalovaný [příjmení] navrhuje dokazování doplnit o provedení těchto listinných důkazů:

-) listiny týkající se společnosti AZ-PROEL s.r.o., IČ: 260 83 981, se sídlem Karlova 609, 399 01 Milevsko (dále jen, „AZ PROEL“), které jsou zveřejněny ve Sbírce listin, dostupné na: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=80868>, tedy konkrétně účetní závěrky, kterými má být prokázán jen z důvodů, pro který obžalovaný přijal nabídku [jméno] [příjmení] stát se jednatelem společnosti Clear Conception, s. r. o., tedy významný pokles zakázek v oboru stavebnictví a elektro,

-) listiny týkající se společnosti Clear conception, s. r. o., které jsou zveřejněny ve Sbírce listin, dostupné na: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=321219>, tedy konkrétně účetní závěrky, kterými má být prokázáno, že společnost Clear Conception, s. r. o. dosahovala zisku v řádech stovek tisíc, a tedy tímto důkazem má být vyvrácen závěr soudu prvního stupně o údajné minimální marži,

-) odborný článek dostupný na <http://www.komoditni.cz/eshop/o-cene-zlata>, kde se mimo jiné uvádí:, „Cena fyzického zlata je jen jedna (burzovní cena), rozdílné je jen Premium a výrobní marže, které zásadně závisí na množství odběru. např.: standardní premium u 100 g se bude pohybovat někde kolem 2- 3 % z ceny zlata, zatímco u 2 kg klesne na 1,5 – 2 % a u 10 kg na 0.5– 1 % atd.“, kterým má být rovněž prokázáno, že marže společnosti Clear Conception, s. r. o. byla zcela obvyklá,

-) dokumentace výstavby laboratoře pod společností CARMANO CZE, s. r. o., IČO: 24838241 se sídlem Pod vilami 1193/11, Nusle, 140 00 Praha 4 (dále jen, „CARMANO“), kterou má být prokázáno tvrzení obžalovaného, že výstavba laboratoře byla od počátku realizována pod vedením [jméno] [příjmení], který byl jednatelem této společnosti a dobrým přítelem obžalovaného [jméno] [příjmení], kterému obžalovaný [jméno] [příjmení] i jeho manželka, se kterou přijetí nabídky [jméno] [příjmení] obžalovaný [jméno] [příjmení] konzultoval,

-) příkladmo faktury vystavené společností AZ PROEL vůči společnosti VSDK a.s., IČO: 28990137, se sídlem Hvoždanská 2237/5, PSČ 14800 - Praha 4 – Chodov, kterými obžalovaný prokazuje, že jeho tvrzení stran chybného označování obžalované společnosti PM Trading, s. r. o. či PSDK je způsobeno dřívější spoluprací, kdy obžalovaný [jméno] [příjmení] poskytoval společnosti VSDK [jméno] [příjmení] služby v oblasti elektro.

102. Dále navrhuje dokazování doplnit o provedení výslechů těchto svědků:

-) výslech [jméno] [příjmení], který by se měl vyjádřit ke své účasti na budování a následném fungování laboratoře, k odborným konzultacím, které při výstavbě a fungování laboratoře poskytoval, dále by se také měl vyjádřit k jeho doporučením odborných pracovníků - laborantů, k dotazům obžalovaného [jméno] [příjmení] stran potřebnosti laboratoře pro analýzu drahých kovů stran toho, zda může být skutečně ziskovou, stran její perspektivy, a to zejména s ohledem

množství materiálu s obsahem drahých kovů, ke vzdělávání [jméno] [příjmení] v oblasti analýz drahých kovů,

-) výslech [jméno] [příjmení], manželky obžalovaného [jméno] [příjmení], která by se mohla vyjádřit ke vztahům mezi [jméno] [příjmení] a jejím manželem a odůvodnění důvěry mezi [jméno] [příjmení] a obžalovaným, jakož i ke skutečnostem přijetí nabídky jednatele od [jméno] [příjmení] obžalovaným,

-) výslech [jméno] [příjmení], zaměstnankyně společnosti Clear Conception, s. r. o., která zastávala také funkci zástupce obžalovaného [jméno] [příjmení], a mohla by se vyjádřit k emailové komunikaci s [jméno] [příjmení] a ke spolupráci s ním,

-) výslech Mgr. [jméno] [příjmení], advokátky, která poskytovala právní služby společnosti Clear Conception, s. r. o. a mohla by se rovněž vyjádřit k emailové komunikaci s [jméno] [příjmení] a ke smlouvám, které pro společnost Clear Conception, s. r. o. připravovala,

-) výslech Ing. [jméno] [příjmení] z Allianz pojišťovny a. s. (dále jen, „Allianz pojišťovna“), IČO: 47115971, se sídlem Ke Štvanici 656/3, PSČ 18600 Praha 8, který se může vyjádřit k okolnostem uzavírání pojistných smluv a souvisejícím jednáním, a potvrdit tak, že výkup analyzovaných drahých kovů bylo doporučením společnosti A pojišťovny, a to s ohledem na vyšší nákladů na toto pojištění,

-) výslech Ing. [jméno] [příjmení], daňové poradkyně společnosti Clear Conception, s. r. o., která by se mohla vyjádřit k místním šetřením, jednáním a daňovým kontrolám prováděným správcem daně a mohla by potvrdit, že ze strany společnosti Clear Conception, s. r. o. bylo opakovaně zmíněno, že disponuje videozáznamy z provádění analýz, a to již při prvním místním šetření v roce 2014, tak jak tvrdil obžalovaný,

-) opětovný výslech [jméno] [příjmení], zaměstnankyně společnosti Clear Conception, s. r. o., která by se mohla vyjádřit k okolnostem šetření u Clear conception, s. r. o. ze strany správce daně, neboť i ona komunikovala se správcem daně jako odpovědný administrativní pracovník, a mohla by se rovněž vyjádřit k tomu, zda o existenci videozáznamů z analýz správce daně nevyrozuměla ona sama,

-) výslech [jméno] [příjmení], který se podílel na vývoji systému PROBO a dle zápisů se měl účastnit jednání 4. 2. 2014, obžalovaný navrhuje, aby byl v rámci výslechu tento zápis předložen a tento by se měl vyjádřit k pravdivosti obsahu těchto zápisů,

-) výslechy zaměstnanců společnosti Clear Conception, s. r. o. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], kteří by se mohli vyjádřit k roli obžalovaného [jméno] [příjmení] ve společnosti Clear Conception, s. r. o. a k fungování laboratoře, tedy vyvrátit chybné závěry soudu prvního stupně stran údajné účasti obžalovaného [jméno] [příjmení] na páchání údajné trestné činnosti.

103. Dále navrhuje dokazování doplnit o informace a podklady:

-) od Českého rozhlasu, IČO: 45245053, se sídlem Vinohradská 12, 120 00 Praha 2, ID datové schránky: rnaadje a od České pošty, s. p., IČO: 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, ID datové schránky: kr7cdry, a to k osobě [jméno] [příjmení], který jako důvod nevykonávání funkce jednatele společnosti Clear Conception, s. r. o. uvedl výhodnou nabídku pracovního angažmá u uvedených subjektů. Tímto má být vyloučen závěr soudu prvního stupně, že se jedná o nelogický postup, když investor není jednatelem své společnosti, tedy když [jméno] [příjmení] není jednatelem společnosti Clear Conception, s. r. o. Soud prvního stupně z postupů [jméno] [příjmení] zcela nesmyslně dovozuje, že obžalovaný [jméno] [příjmení] měl být bílým koněm [jméno] [příjmení];

-) od Allianz pojišťovny vyžádat veškerou smluvní a související dokumentaci mezi touto pojišťovnou a společností Clear Conception, s. r. o.;
-) od správce daně společnosti Clear Conception, s. r. o. vyžádat kompletní spisový materiál, týkající se jak DPH, daně z příjmů právnických osob, protokolů z místních šetření, daňových kontrol, výzev k odstranění pochybností atd.,
-) od správce daně společnosti SAFINA a. s., IČO: 03214257, se sídlem Vídeňská 104, 252 50 Vestec (dále jen, „[příjmení]“), vyžádat zprávy o výsledcích daňové kontroly na dani z přidané hodnoty provedené u této společnosti, ze kterých by mohly být zjištěny informace o průběhu obchodu s drahými kovy, které společnost SAFINA pro účely trestního řízení odmítla poskytnout, neboť by tím mohla narušit obchodní tajemství společnosti získané na základě dlouholeté zkušenosti s obchodováním s drahými kovy. Obžalovaný toto navrhuje, neboť má za to, že by informace o činnosti společnosti SAFINA mohly přispět k objasnění toho, že činnost společnosti Clear conception, s. r. o. byla v podstatě shodná s činností společnosti SAFINA, a. s., a vůči této společnosti nebylo nikdy dovozeno, že by se účastnila na podvodném jednání ve vztahu k DPH.

iii. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení]

104. Obžalovaný [příjmení] navrhuje doplnit dokazování následujícími důkazy:

-) analýzou zajištěných vzorků a porovnáním s fakturačními hodnotami – aby tak došlo k přímému důkazu o skutečném provedení obchodu;
-) znaleckým posudkem z kybernetiky, který analyzoval videozáznamy předání obchodního materiálu vyhotovený Ing. [příjmení], který poukazuje na racionální obchodní aktivitu a po jeho zkoumání vyplývá zásadní závěr, který potvrzuje tvrzení obžalovaného;
-) prolomením emailové adresy [email], ze které mu dodavatel [příjmení] – Liscina Trade zasílal hodnoty před obchodem (dodávkou materiálu) a které souhlasí se závěry hodnot laboratoře a hodnotami fakturačními;
-) znaleckým zkoumáním znalcem v odvětví ekonomika a metalurgie ohledně racionality a smysluplnosti podnikání, recyklace a obchodování s materiálem s obsahem drahých kovů;
-) listinnými důkazy, které svědčí o podnikatelské aktivitě, např. trezor, váha, kancelář, webhosting;
-) výsledkem vyšetřujícího komisaře [příjmení], aby sdělil, proč zastavil vyšetřování u jeho úrovně, byť spáchání trestné činnosti může pramenit v nižších úrovních;
-) výsledkem laborantů a taviče laboratoře, která dělala analýzu a konfrontovat je s video záznamem, na kterém je vidět detail materiálu.
-) příjmovými pokladními doklady od pana [příjmení] (společnost T Service) a pana [příjmení] (společnost L Trade), tyto doklady jsou založeny v krabici č. 11 šanon č. 14 a dokazují, že si oba pánové převzali hotovostně peníze za uskutečněný obchod. V této krabici se mimo jiné nachází: [příjmení] 00054 Emailová komunikace (hodnoty prodáváného zboží) Liscina Trade – Proterms – Laugessen, List 000110-00112 Emailová komunikace (hodnoty prodáváného zboží) Liscina Trade – Proterm – Laugessen, [příjmení] 00065 Faktura 20tis za nákup trezoru Proterms, List 000165-000168 Proterms výpověď na Finančním úřadě.

iv. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení]

Obžalovaný [příjmení] uvedl, že z provedeného dokazování je zřejmé, že ho skupina známých okolo obžalovaného [jméno] [příjmení] využila, resp. zneužila a snažila se o to, aby byl označen jako osoba, která organizovala nábor osob do jednotlivých společností. Koneckonců i v této souvislosti podával [jméno] [příjmení] trestní oznámení. Toto lze dovodit především z výpovědi

svědka [jméno] [příjmení], který byl instruován osobou [jméno] [příjmení]. Právě všechny osoby, které ho velmi naivně usvědčovaly měly vesměs společný jmenovatel, a to osobu [jméno] [příjmení]. Ačkoli měl policejní orgán zajištěnou komunikaci a návrh na doplnění dokazování výsledkem svědka [příjmení], byl tento návrh jako nadbytečný ze strany policejního orgánu odmítnut. [příjmení] návrh učinil obhájce i v rámci hlavního líčení dne 18. 5. 2023. Obžalovaný navrhl doplnění dokazování, a to výsledkem osoby [jméno] [příjmení]. Obžalovaný požadoval předložení listin – protokol o trestním oznámení Váši na [příjmení], úřední záznam o podání vysvětlení [jméno] [příjmení], vyrozumění PČR, návrh na doplnění prověřování, žádost oznamovatele na přezkoumání postupu policejního orgánu dle 157a tr. ř. Obžalovaný dále předložil znalecký posudek Mgr. J. [příjmení] ze dne 17. 11. 2025 vztahující se k IP adresám, ze kterých měla být mj. dovozována vina obžalovaného s požadavkem, aby přiložený znalecký posudek byl v rámci veřejného zasedání proveden jako důkaz.

v. Návrhy na doplnění dokazování obžalované PM Trading, s. r. o.

105. Opatrovník požaduje doplnit dokazování zvukovými záznamy, ze kterých má vyplývat, že v hlavním líčení požádal o přečtení konkrétních listin, přičemž listina na č. l. 909 nebyla bez vysvětlení ani vypořádání přečtena. Poté soud četl nějaké listiny, nicméně po pauze se předsedkyně dotazovala, jestli je někdo další, kdo je chce číst, což je ale naprosto nepřipustný postup, který zákon neumožňuje, neboť nezáleží na tom, kolik obžalovaných požaduje tento úkon.

106. Dále opatrovník v jednom ze svých podání žádá společnost PM trading, s. r. o., aby soudu – vedle navrženého výsledku jednatele – doložila sama aktivně veškeré důkazy, které může obstarat k tvrzení, že nemá k dispozici žádný majetek, s nímž by mohla nakládat a z něž by tudíž mohla hradit náklady obhajoby. Jde o dokumenty zejména: výpisy z účtů, výpisy z katastru nemovitostí, přehled movitého majetku, přehled závazků a pohledávek, souhrnný přehled majetku společnosti, výpis z registru motorových vozidel, výpis z evidence cenných papírů. Tyto následně rovněž navrhuje soudu provést jako důkazy.

107. Dále opatrovník obžalované právnické osoby PM Trading, s. r. o. žádal přehrát zvukové záznamy z hlavních líčení, osobní výsledky všech přísedících, kteří rozhodovali ve věci u Městského soudu v Praze v této věci a protokolující úřednice, která byla přítomna hlavním líčením v této věci.

vi. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení]

108. Obžalovaný [příjmení] předkládá a navrhuje provést k důkazu řadu materiálu prokazujících, že jeho činnost směřovala k vybudování rafinerie a že se jednalo o naprosto reálný projekt, kterému věnoval úsilí a který měl být realizován v rámci společnosti PM Trading, s.r.o. Jedná se zejména o dokumenty:

- Komunikace o prostoru v Říčanech
- Fotografie
- Podklady k prostorám
- Kalkulace
- Komunikace s pojišťovnou
- Leták k strojnímu vybavení
- Technický úvodní dotazník pro studii zařízení na zpracování a rafinaci drahých kovů

109. Z těchto jasně vyplývá, kolik práce věnoval shánění prostor, řešení kalkulací, pojištění, zkrátka samotnému zajištění rafinerie pro společnost PSDK (PM Trading, s. r. o.). Je tedy zjevná nejen pravdivost jeho obhajoby, ale i ekonomický cíl společnosti PM Trading, s. r. o.

vii. Návrhy na doplnění dokazování státního zástupce

110. Státní zástupce uvádí, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl jednatelem PM Trading, s. r. o., resp. PSDK.cz, s. r. o. od 6. 3. 2014 do 28. 7. 2014, což plyne z listin získaných z obchodního rejstříku ke společnosti PM Trading, s. r. o. Období jednatelectví obžalovaného v PM Trading, s. r. o. koresponduje také informace České správy sociálního zabezpečení o evidenci zaměstnavatelů, která byla vyžádána po vyhlášení odvoláním napadeného rozsudku. Listiny ze sbírky listin obchodního rejstříku k PM Trading, s. r. o. a informaci od České správy sociálního zabezpečení připojuje v příloze svého odvolání a navrhuje doplnit jimi dokazování před odvolacím soudem.

D) Posouzení návrhů na doplnění dokazování

111. K návrhům na doplnění dokazování odvolací soud uvádí, že dokazování před soudem prvního stupně bylo ukončeno poté, co byly provedeny dostatečné množství relevantních a dostupných důkazů, které mohly k objasnění věci přispět. Pokud bylo navrhováno ze strany obhajoby opatření a provedení důkazů dalších, soud prvního stupně je zamítl jako nadbytečné a též takové své rozhodnutí dostatečným způsobem odůvodnil, kdy v daném případě není možno dospět k závěru o neprovedení tzv. neopominutelných důkazů. Následně po takto provedeném dokazování nalézací soud přistoupil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. k vyhodnocení získaných důkazů, kdy tak činil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům, které také vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v rozsahu a způsobem předpokládaným ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř., přičemž v tomto směru je možno na závěry učiněné nalézacím soudem ve vztahu k vině obžalovaných odkázat, neboť s těmito závěry se Vrchní soud v Praze ztotožňuje a nelze jim v zásadě ničeho vytknout.

112. Lze dodat, že Vrchnímu soudu v Praze jako soudu odvolacímu nepřísluší nahrazovat postup soudu prvního stupně podle § 2 odst. 6 tr. ř., a za předpokladu, že úvahy nalézacího soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení na soudu prvního stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval patřičné závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je v tomto směru oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. Takové důvody však naznány nebyly. Dokazování nebylo odvolacím soudem doplněno, neboť nebylo třeba modifikovat skutková zjištění soudu prvního stupně a právní kvalifikaci jednání obžalovaných. Ze samotného počtu důkazních prostředků navrhovaných stranami trestního řízení k důkazu před odvolacím soudem plyne nemožnost jejich provedení (a vyhodnocení) v řízení o odvolání před vrchním soudem, neboť by tím odvolací soud nahrazoval činnost soudu prvního stupně (§ 263 odst. 6 tr. ř.). K návrhům na doplnění dokazování před odvolacím soudem pak odvolací soud sděluje následující.

113. Obžalovaný [příjmení], navrhl jako důkaz provést čestné prohlášení a výslech svědka [jméno] [příjmení], který zemřelého [jméno] [příjmení] znal a potvrzuje jeho vychytralost a skutečnost, že užíval nepravdivé informace. K tomu lze ze strany odvolacího soudu uvést, že prohlášení [jméno] [příjmení] a výslech [jméno] [příjmení] k charakterovým vlastnostem zemřelého [jméno] [příjmení] jsou návrhy zcela nedůvodné a nemohou mít žádný vliv na existenci exaktního důkazního prostředku – předmětného emailu od [jméno] [příjmení], ze kterého je zřejmé, že byl odeslán [email] 2008 v 16.57 hod obžalovanému [příjmení] ani na jeho konkrétní obsah. Uvedené důkazní návrhy jsou tedy zcela nadbytečné.

114. Pokud obžalovaný [příjmení] navrhl výslech Mgr. [jméno] [příjmení], aby prokázala, že on nijak nezasahoval do smluv mezi společnostmi Clear Conception, s. r. o. a jinými dodavateli a že ceny v rámci Clear Conception, s. r. o. nastavoval [jméno] [příjmení] a zda vedla nějakou další komunikaci se zesnulým [příjmení], tak k tomu odvolací soud doplňuje, že Mgr. [jméno] [příjmení] poskytovala právní pomoc jako advokát na podkladě zákona o advokacii a má tak

ohledně uvedeného povinnost advokátní mlčenlivosti i po ukončení výkonu advokacie (srov. § 21 odst. 1, 9 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii) a především její výslech nemůže mít žádný vliv na existenci exaktního důkazního prostředku - předmětného emailu od [jméno] [příjmení], ze kterého je zřejmé, že byl odeslán [email] 2008 v 16.57 hod obžalovanému [příjmení] ani na jeho konkrétní obsah. Uvedený důkazní návrh je tedy zcela nadbytečný.

115. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení] směřují zejména k prokázání skutečnosti, že společnost Clear conception, s. r. o. prováděla reálnou činnost (laboratorní analýzu drahých kovů včetně související činnosti administrativní), což však v napadeném rozsudku nalézací soud nijak nerozporuje. K návrhu na výslech Mgr. [jméno] [příjmení] je stanovisko odvolacího soudu výše. Další důkazní návrhy obžalovaného [příjmení] (ohledně činnosti společnosti Clear conception, s. r. o.) jsou nadbytečné pro kvantitu ve věci již provedených důkazních prostředků.

116. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení] směřující k prokázání skutečnosti, že jím ovládané společnosti (společnost BEVETELLO s. r. o, ProTerms s. r. o. a částečně Felmet Empire s. r. o.) prováděly reálnou činnost, byly odvolacím soudem shledány nadbytečnými, a to z toho důvodu, že případné provedení navrhovaných důkazů (některé byly navrhovány velmi obecně – znalecké posudky, výslech vyšetřovatele atd.) nemohlo mít vliv na zjištěný skutkový stav, který byl zcela dostatečně prokázán již provedenými důkazy (prokázané výběry hotovosti, výslech svědka [jméno] [příjmení]).

117. Odvolací soud dále zamítl návrh na provedení pracovní smlouvy obžalovaného [jméno] [příjmení] z důvodu nadbytečnosti, neboť uvedená listina nemá potenciální vliv na soudní rozhodnutí v odvolacím řízení.

118. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení] směřovaly prvořadě k prokázání skutečnosti, že on byl zneužit skupinou známých okolo [jméno] [příjmení] a navrhoval v tomto smyslu výslech [jméno] [příjmení] a předložení listin osvědčujících podání trestního oznámení Váši na [příjmení] a následný policejní postup. Uvedené je ve světle provedených důkazů před prvním soudem směřujících k prokázání viny obžalovaného [příjmení] zcela nadbytečné, neboť tento je usvědčován bez pochybností množstvím svědků a listinnými důkazy. Pokud jde o znalecký posudek Mgr. [příjmení] ze dne 17. 11. 2025 vztahující se k IP adresám, ze kterých měla být mj. dovozována vina obžalovaného, tak uvedený posudek neobsahuje nic, co by mohlo mít vliv na posouzení viny obžalovaného. Závěry pod bodem 1, 2 byly nalézacímu soudu známy (dilem jde ostatně o obecně známé skutečnosti) – viz. znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika, který byl před prvním soudem proveden a znalec [příjmení] [příjmení] vyslechnut. Provedení navrhovaného znaleckého posudku před odvolacím soudem, jakožto důkazu, je tedy nadbytečné.

119. Opatrovník obžalované právnické osoby PM Trading, s. r. o. žádal přehrát zvukové záznamy z hlavního líčení, osobní výslech všech přísedících, kteří rozhodovali ve věci u Městského soudu v Praze v této věci a protokolující úřednice, která byla přítomna hlavnímu líčení v této věci. K uvedenému odvolací soud uvádí, že k přehrání nekonkretizovaných zvukových záznamů (39 mnohahodinových jednotlivých soudních roků) z hlavního líčení (ze kterých mělo být zejména zjištěno negativní emoční nastavení předsedkyně senátu vůči opatrovníkovi) neshledal důvody, neboť při kontrole protokolů z hlavních líčení a vybraných záznamů z hlavních líčení (zejména opakované polemiky mezi opatrovníkem a předsedkyní senátu stran provádění listinných důkazů) neshledal nesoulad, který nebyl ostatně ani samostatně namítán ve smyslu nesprávné protokolace ani nestandardní postupy či výstupy na straně soudu (předsedkyně senátu). Naopak opatrovník obžalované právnické osoby se u hlavního líčení choval nestandardně (viz níže). K požadavku na výslech soudního senátu soudu prvního stupně včetně protokolující úřednice (zřejmě k tomu, jak probíhala porada senátu a kdo byl pod čím vlivem při

soudním rozhodování...) u odvolacího soudu při posuzování odvolání proti rozhodnutí tohoto soudního senátu lze doplnit, že tento požadavek je nezákonný a nerealizovatelný.

120. Návrhy na doplnění dokazování obžalovaného [příjmení] směřovaly prvořadě k prokázání skutečnosti, že jeho činnost směřovala k vybudování rafinerie a že se jednalo o naprosto reálný projekt, přičemž navrhované dokumenty odvolací soud shledal nadbytečnými pro rozhodnutí o podaném odvolání státního zástupce.

121. Návrhy na doplnění dokazování státního zástupce směřovaly k prokázání skutečnosti, že obžalovaný [příjmení] byl jednatelem PM Trading, s. r. o., resp. PSDK.cz, s. r. o. od 6. 3. 2014 do 28. 7. 2014, což plyne z listin získaných z obchodního rejstříku ke společnosti PM Trading, s. r. o. a uvedené časové období jednateleství obžalovaného v PM Trading, s. r. o. plyne také z informace České správy sociálního zabezpečení o evidenci zaměstnavatelů, která byla vyžádána po vyhlášení odvoláním napadeného rozsudku. Státní zástupce tedy navrhl doplnit dokazování uvedenými listinami (Listiny ze sbírky listin obchodního rejstříku k PM Trading, s. r. o. a informaci od České správy sociálního zabezpečení). Uvedené listiny odvolací soud k důkazu neprovedl, neboť období jednateleství obžalovaného [příjmení] bylo před prvním soudem prokázáno a našlo svůj odraz i ve skutkové větě zprošťujícího výroku (srov. č. 1. 46 napadeného rozsudku) a není tedy v souzené věci spornou skutečností, kterou je třeba dokazovat. Na posouzení subjektivní stránky zavinění tohoto obžalovaného nemohou mít navrhované listiny žádný vliv, a tudíž je uvedený důkazní návrh zcela nadbytečný.

122. K návrhům na doplnění dokazování odvolací soud v souhrnu uzavírá, že před nalézacím soudem se konalo v novém složení senátu hlavní líčení v 39 soudních rocích, přičemž u 37 probíhalo dokazování. V rámci dokazování bylo provedeno velké množství důkazních prostředků a uvedená kvantita umožnila soudu prvního stupně rozhodnout o podané obžalobě. Provedení dalších důkazů pro rozhodnutí o vině a trestech či nevině netřeba (s výhradou rozhodnutí o náhradě škody – viz. níže).

E) Přezkum odvolání obžalovaných

123. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání podaných uvedenými obžalovanými a státním zástupcem přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku, i z hlediska správnosti postupu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku. Odvolací soud tedy v souladu s ustanovením § 254 tr. ř. přezkoumal výroky o vině a nevině, trestu a náhradě škody v návaznosti na vady vytýkané v odvoláních obžalovaných a státního zástupce, přičemž k vadám odvoláními nevytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána.

124. Na základě tohoto přezkumu bylo shledáno, že Městský soud v Praze v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, jednal dle příslušných ustanovení tr. ř., respektoval požadavky na řádný průběh spravedlivého procesu a na zachování práva obžalovaných na jejich obhajobu. Soud prvního stupně provedl v takto vedeném řízení dostatečné dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., tedy v rozsahu potřebném a nutném pro náležité zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, kdy byly provedeny stejně pečlivě důkazy shromážděné ve věci svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch všech obžalovaných. V postupu nalézacího soudu zdejší soud neshledal žádná zásadní pochybení, která by měla vliv na správnost a zákonnost jeho rozhodnutí.

i. Podjatost soudu

125. Odvolací procesní námitkou byl údajný nesprávný postup nalézacího soudu podle § 219 odst. 3 tr. ř. Lze zrekapitulovat, že po nápadu obžaloby konala 15 hlavních líčení JUDr. Šindelářová a poté odešla z pozice předsedy senátu nalézacího soudu. Po ní byla trestní věc přidělena k vyřízení JUDr. Langhammerové, která po zjištění, že předchozí řízení je stíženo nezhojitelnou podstatnou vadou řízení, zahájila a vedla nové řízení v novém složení senátu

včetně přednesu obžaloby a všeho dokazování. Dle odvolacího soudu bylo uvedené řešení jediné správné a dbalo práv všech stran trestního řízení. Skutečnost, že se předsedkyně senátu formálně nezeptala obžalovaných (dle § 219 odst. 3 věta druhá tr. ř.) na možnost pokračování v hlavním líčení (prostřednictvím všemi obžalovanými a státním zástupcem odsouhlaseného přečtení protokolů o hlavním líčení včetně v něm provedených důkazů) za situace, kdy bylo pro podstatnou vadu řízení potřeba provést hlavní líčení znovu, a tak v něm nešlo pokračovat, nemůže založit vadu podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. ve smyslu porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo na obhajobu.

126. Další procesní námitkou bylo, že obžalovaným, zejména obžalované právnické osobě – opatrovníkovi, nebylo umožněno nahlížet do listiny u hlavního líčení a k jeho návrhu nebyly v rámci dokazování listiny čteny. Odvolací soud prostudoval protokoly z jednotlivých hlavních líčení a seznal, že dokazování vedené předsedkyní senátu včetně provádění listinných důkazů probíhalo v souladu v trestním řádem a soudní praxí. Zcela standardní postupy předložení listinných důkazů či případně jejich přečtení (viz. § 213 odst. 1, 2 tr. ř.) akceptovaly přítomní obžalovaní (fyzické osoby), jejich obhájci a státní zástupce, naopak pouze opatrovník obžalované právnické osoby se choval u hlavního líčení vůči soudu opakovaně velmi nestandardně a opakovaně zaměňoval institut provádění důkazu předložením listiny při hlavním líčení se studiem spisového materiálu, tendoval k tomu, že si z k důkazu předložených listin činil výpisy a stěžoval si na obsáhlou spisový materiál a tempo dokazování. V průběhu provádění listinných důkazů byl předsedkyní senátu opakovaně poučován o znění a smyslu zákonného ustanovení § 213 odst. 1, 2 tr. ř. a možnosti nahlížet do spisu podle § 65 tr. ř. mimo hlavní líčení a o tom, že uvedené instituty tr. ř. nelze zaměňovat. K uvedenému lze poukázat na protokoly z hlavního líčení zejména ze dnů 19. 5. 2023, 22. 8. 2023, 24. 8. 2023, [email] 2013, 22. 11. 2023, 23. 11. 2023, 29. 11. 2023, 9. 4. 2024, [email] 2014, 24. 1. 2024, 25. 1. 2024, 15. 4. 2024, 16. 4. 2024, 17. 4. 2024.

127. Pokud opatrovník namítl, že od studia spisu po skončení vyšetřování do okamžiku provádění listinných důkazů u hlavního líčení uplynulo několik let a uvedeným postupem soudu mu bylo, „znemožňováno řádně vykonávat funkci opatrovníka a bylo zasahováno do práva na obhajobu obžalované právnické osoby“, pak odvolací soud k tomu dodává, že o jednotlivých soudních rocích byl opatrovník vyrozuměn s dostatečným předstihem, aby si mohl objednat u nalézacího soudu možnost nahlédnout do spisu podle § 65 tr. ř. před konáním hlavního líčení. Soud prvního stupně postupoval v rámci vedení dokazování standardně systematicky v souladu se soudní praxí, tedy vyslyšel postupně obžalované, svědky, znalce a poté prováděl listinné důkazy. Pro strany trestního řízení tak nebylo nikterak problematické předvídat směr a obsah dokazování u jednotlivých hlavních líčení a na následující hlavní líčení se připravit.

128. Pokud opatrovník namítl, že soud nepřipustil některé jeho otázky vůči vyslychaným svědkům, pak odvolací soud, po kontrole protokolů z jednotlivých hlavních líčení, doplňuje, že výsledky svědků soud prováděl v souladu s § 101 odst. 2, 3 tr. ř. a v ojedinělých případech správně nepřipustil otázku opatrovníka směřující do soukromé sféry svědka, nadbytečnou či opakovanou. K tomu lze poukázat např. na protokol z hlavního líčení ze dne 8. 4. 2024.

129. Pokud opatrovník namítl, že předsedkyně senátu četla listinné důkazy nesrozumitelně, pak odvolací soud v rámci studia předloženého spisového materiálu přehrál i zvukové záznamy hlavních líčení ve kterých byly listinné důkazy prováděny a nezjistil opodstatněnost namítané skutečnosti, snad s výhradou záznamu z hlavního líčení ze dne [email] 2020, jehož akustická kvalita je horší, avšak stále je srozumitelný.

130. Pokud opatrovník namítl, že předsedkyně senátu byla vůči němu podjatá právě na podkladě vůči němu projevovaným emocím, pak odvolací soud poté, co prostudoval protokoly z jednotlivých hlavních líčení a nahrávky z vybraných hlavních líčení, seznal, že řízení hlavního líčení a dokazování vedené předsedkyní senátu včetně provádění všech důkazů probíhalo v souladu v trestním řádem a soudní praxí. Předsedkyně senátu trpělivě a korektně vysvětlovala

opatrovníku soudní postupy a pravidla a byl to právě opatrovník, který se choval u hlavního líčení i v korespondenci vůči soudu vysoce nestandardně (chtěl vědět dopředu stanovisko soudu k věci – hlavní líčení dne 22. 8. 2023, žádost o osobní půjčku od předsedkyně senátu - č. l. 17 203, žádost o zpřístupnění právního programu Codexis advokacie, který nemá, neboť na něj nemá peníze a požaduje jej s odkazem na to, že státní zástupce jej má - č. l. 17 217, požadavek ztotožnění soudního senátu osobními doklady - hlavní líčení dne 8. 4. 2024, písemná žádost o ztotožnění soudních osob – č. l. 17 356).

131. K výše uvedeným námitkám opatrovníka k tempu či selekci provádění listinných důkazů a srozumitelnosti jejich čtení vrchní soud konstatuje, že neshledal skutečnosti, které by mohly odůvodňovat závěr, že předsedkyně senátu JUDr. Langhamerová byla podjatá a měla by být z projednávání předmětné věci vyloučena. I odvolací soud sdílí názor soudu nalézacího, že seznámení se spisovým materiálem po skončení vyšetřování a předkládání listin stranám v rámci provádění důkazů v hlavním líčení postupem podle § 213 odst. 1 tr. ř. jsou instituty naprosto odlišné, a to i co do předpokládaného časového prostoru, který je jim věnován. V této souvislosti pak nelze ani upřít důvodnosti předestření ustanovení § 203 odst. 2 tr. ř., neboť je skutečně povinností předsedy senátu dbát, aby hlavní líčení bylo zaměřeno co nejúčinněji k objasnění věci. Obecně vzato, námitky tohoto odvolatele směřující k procesnímu postupu předsedkyně senátu v rámci hlavního líčení v předmětné věci byly nahlíženy optikou ustálené judikatury (např. NS 13/2002– 339, Tpr 4/2009, s. 115) s tím, že nejde o osobní poměr k věci samé ani ke stranám řízení, ale toliko o odlišný názor na procesněprávní postup řízení ve věci.

132. Ve vztahu k výše uvedeným procesním námitkám dospěl odvolací soud k závěru, že ani v souhrnu v projednávané věci nelze dovodit, že předsedkyně senátu JUDr. Langhamerová nebyla schopna spravedlivě a nestranně ve věci rozhodnout. Nebyly tak shledány skutečnosti ani pochybnosti, které by odůvodňovaly vyloučení jmenované z vykonávání úkonů trestního řízení v předmětné trestní věci.

ii. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 6/2023

133. Obžalovaní namítají, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2024, sp. zn. 8 Afs 6/2023 vyplývá, že chybějící daň a narušení principu neutrality DPH nebylo reálně prokázáno ani v daňovém řízení.

134. Odvolací soud k tomu uvádí, že v uvedeném případě Nejvyšší správní soud vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, neboť neprovedl některé důkazy předložené stěžovatelkou a napadený rozsudek tak shledal částečně nepřezkoumatelným. Nedospěl však k žádnému závěru ohledně narušení principu neutrality DPH, naopak uvedl, že je, předně nutné postavit najisto, zda došlo k podvodu na DPH a z jakého skutkového stavu lze vycházet. Až poté by se Nejvyšší správní soud mohl případně zabývat tím, zda stěžovatelka o podvodu věděla či vědět mohla a měla“.

135. Nad rámec výše uvedeného lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne [email] 2023, č. j. 10 Afs 206/2020-41, kterým byla kasační stížnost zamítnuta.

iii. Skutková věta výroku o vině v napadeném rozsudku nezachycuje žádné trestné jednání, jímž by byla naplněna skutková podstata trestného činu zkrácení daně

136. Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.

137. Vylákáním výhody se rozumí předstírání faktu, že existuje povinnost státu poskytnout finanční plnění konkrétnímu poplatníkovi. Při splnění zákonem stanovených podmínek může

poplatník ve svůj prospěch uplatnit odpočty, osvobození či srážky. Vylákání výhody na povinné platbě lze tedy obecně vymezit jako předstírání skutečností, na jejichž základě vzniká povinnost příjemce povinné platby (veřejného rozpočtu) poskytnout plnění subjektu, který ve skutečnosti nemá na takové plnění nárok (srov. VICHEREK, Roman. § 240 (Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby). In: [příjmení], [jméno] a kol. Trestní zákoník. 1. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2025, marg. č. 25. Dostupné na beck-online.cz)

138. Soud prvního stupně ve skutkové větě výroku o vině přesně popsal jednání obžalovaných, které vedlo k vylákání výhody na DPH, když uvedl, že obžalovaní společně s odděleně již pravomocně odsouzenými [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], ve společném úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch spočívající ve vyplacení nadměrných odpočtů DPH pro společnost PM Trading, s. r. o., společně vybudovali a v období nejméně od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2015 společně ovládali víceúrovňový řetězec nejméně 42 tuzemských společností, včetně jmenované obžalované právnické osoby, již je jednání obžalovaných fyzických osob přičitatelné, posloupně obchodujících v režimu DPH s materiálem obsahujícím drahé kovy strukturovaného do nejméně šesti úrovní, konkrétně prostřednictvím něhož, řetězově a za použití uměle vytvářených a částečně fiktivních fakturací, simulovali nákup uvedeného materiálu od společností plnících roli „chybějícího obchodníka“ („missing trader“), který dále vzájemně přes další zúčastněné společnosti („buffer“) prodávali koncové společnosti PM Trading, s. r. o. (do 27. 9. 2014 názvem PSDK.cz, s. r. o. na pozici „broker“), která jej obratem prodávala do zahraničí, aby následně z přijatých plnění snižovala své daňové povinnosti a nárokovala u příslušného správce daně nadměrné odpočty DPH, přičemž činnost řetězce společností systematicky kryli jmenováním jejich statutárních zástupců, zakládáním a vedením bankovních účtů, datových schránek, vedením účetních dokumentací, sjednáním vzájemných smluv, objednávek, dodacích listů, dokladů o vzájemných zápočtech pohledávek, daňových dokladů, koordinací výběrů peněz z účtů v hotovosti a podáváním daňových přiznání k DPH potvrzujících vzájemná plnění, ve skutečnosti však obsahujících nepravdivé údaje o přijatých i poskytnutých zdanitelných plněních.

iv. Obžalovaný [jméno] nevěděl o mechanismu zkrácení daně a vzniku škody hypotetickým narušením principu daňové neutrality

139. Odvolací soud uvádí, že bylo prokázáno, že obžalovaný [jméno] se zaměřoval zejména na obchodní činnost společnosti PM Trading, s. r. o. navenek, ve vztahu k odběratelským zahraničním subjektům, kdy však tato činnost byla neméně podstatná, neboť díky zajištění zahraničních odběratelů materiálu mohly být nárokovány nadměrné odpočty společnosti PM Trading, s. r. o. Ze zápisů ze společných jednání, zajištěných v rámci domovní prohlídky obžalovaných [příjmení] (č. l. 12 968 – 12975) vyplývá, že i obžalovaný [jméno] byl dobře seznámen s celým řetězcem společností, které se na uvedené činnosti podílely, a pomáhal jej spoluvytvářet. Taktéž byl po určitou část žalovaného období přímo statutárním orgánem uvedené společnosti. Z jeho postavení a role je nepochybné, že spolu s obžalovaným [příjmení] měli zcela zásadní a rozhodující vliv na činnost obžalované právnické osoby PM Trading, s. r. o., přičemž to byla právě tato společnost, která pod vlivem obžalovaných podávala žádosti o nadměrné odpočty, jež jí byly následně také vypláceny, kdy takto mohla postupovat právě díky přeprodávání materiálu s obsahem drahých kovů mezi společnostmi zařazenými na nižších úrovních řetězce.

v. Spolupachatelství

140. Obžalovaní nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně ohledně otázky spolupachatelství, neboť dle jejich názoru chybí naplnění subjektivní stránky trestného činu a záměr ke společnému úmyslnému jednání nebyl prokázán.

141. K tomu odvolací soud uvádí, že soud prvního stupně oprávněně uvádí, že v jednotlivých bodech obžaloby bylo prokázáno spolupachatelství obžalovaných ve smyslu § 23 trestního zákoníku. V tomto bodě lze doplnit, že o spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku se jedná i v případě, kdy jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězce, přičemž

jednotlivé činnosti – články řetězce – působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu. Společný úmysl nelze ztotožňovat s výslovnou dohodou spolupachatelů, která není vyžadována, neboť postačuje dohoda konkludentní. Každý spolupachatel si však musí být vědom alespoň možnosti, že jednání jeho i ostatních spolupachatelů směřuje k spáchání trestného činu společným jednáním, a být s tím pro tento případ srozuměn. Při splnění těchto podmínek již není nutné, aby se všichni pachatelé podíleli na určité trestné činnosti stejnou měrou. Postačuje i např. částečné přispění, dokonce i v podřízené roli (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 7. 2022, sp. zn. 3 Tdo 346/2022, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn. 8 Tdo 275/2017 nebo ze dne 9. 3. 2016, sp. zn. 8 Tdo 238/2016).

142. Dále podotýká, že pro spolupachatelství u trestného činu podle § 240 trestního zákoníku je lhostejné, zda subjektem daně (event. jiné povinné platby) byli všichni spolupachatelé (fyzické nebo právnické osoby) či jen někteří z nich, anebo zda subjektem daně (event. jiné povinné platby) byla osoba rozdílná od spolupachatelů. Je též lhostejné, zda subjektem daně (event. jiné povinné platby) byl každý spolupachatel do celé výše zkrácení daně (event. jiné povinné platby), a to včetně vylákané výhody, či jen do její části (srov. rozhodnutí č. 25/1968 Sb. rozh. tr.). Proto i u obviněných, kteří nevyvíjeli svou trestnou činnost na konci jimi uměle a účelově vytvořeného řetězce, není pro závěr o jejich vině rozhodné, že nebyli, resp. jimi řízené společnosti, plátcí DPH (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 8. 2025, sp. zn. 8 Tdo 1015/2024).

143. Všichni obžalovaní protiprávně jednali v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěli svou promyšlenou a systematickou protiprávní činností vylákat výhodu na DPH, což také učinili.

vi. Vyjádření se k obžalobě obžalovaným [příjmení]

144. Obžalovaný [příjmení] v odvolání uvedl, že předsdkyně pochybila, když mu neumožnila vyjádřit se k obžalobě přečtením písemného vyjádření. Zaměnila tak instituty vyjádření k obžalobě a výpověď obžalovaného. Dne 9. 3. 2023 najednou umožnil soud obžalovanému se k obžalobě vyjádřit, avšak neumožnil mu vyjádřit se k odůvodnění obžaloby. Taktéž namítá, že předsdkyně senátu chybně vyzvala obhájce k vyjádření k obžalobě dle § 206a a násl. tr. ř., nikoliv obžalované.

145. K tomu odvolací soud uvádí, že ze zvukového záznamu z hlavního líčení ze dne 8. 3. 2023 na CD nosiči na č. l. 15298, konkrétně v čase 4:13:46 – 4:15:25, vyplývá, že předsdkyně senátu sdělila následující: „Někdo z obžalovaných by se chtěl v této fázi vyjádřit k obžalobě? Všichni dostanete prostor se vyjádřit v rámci svého výsledku jako takového. Ted' nad rámec toho výsledku, chcete se někdo vyjádřit?“. Načež odpovídá obžalovaný [příjmení], že by se rád vyjádřil následující den přečtením písemného vyjádření. Následně (jak je i uvedeno v protokolu z hlavního líčení ze dne 8. 3. 2023, č. l. 15298) předsdkyně senátu upozorňuje všechny obžalované na to, že jejich výpověď má být spontánní a nebude možné ji pouze číst. Poté směrem k obžalovanému [příjmení] sděluje následující: „Mám to vnímat tak, že máte vyjádření k obžalobě, které budete chtít přečíst?“. Obžalovaný [příjmení]: „[jméno]“. Předsdkyně senátu: „Zítra na začátku hlavního líčení dostanete prostor přečíst vyjádření k obžalobě, ale bude to vyjádření k obžalobě, není to váš výslech. Následně poté bude probíhat výslech.“.

146. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 9. 3. 2023 (č. l. 15299) pak vyplývá, že obžalovaný [příjmení] dostal avizovaný prostor k vyjádření k obžalobě.

147. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že předsdkyně senátu jednak vyzvala přímo obžalované, zda se chtějí vyjádřit k obžalobě a následně obžalovanému [příjmení] umožnila přečíst vyjádření k obžalobě následující den při pokračování v hlavním líčení, tak jak sám požadoval. Postupovala tedy procesně správně a námitka obžalovaného není relevantní.

vii. Email od [jméno] [příjmení]

148. Obžalovaný [příjmení] dále namítá, že v bodě 103. rozsudku, kde je hodnocena emailová komunikace, zejména pak pokud jde o emailovou adresu [jméno] [příjmení], jednak není zřejmé, z jaké složky tento email pochází, jak konkrétně proběhlo stažení emailové schránky, zda toto proběhlo ve vymezeném čase dle příkazu, kdo jej provedl, kde předmětné emaily byly nalezeny. Není ani prokázáno, že by tyto emaily byly skutečně odeslány, natož doručeny.

149. K tomu odvolací soud uvádí, že dle dokumentu, „Vyhodnocení operativního úkonu – sledování věci e-mailových schránek jmenovaných uživatelů za účelem zjištění jejich obsahu podle § 158d odst. 1,3 tr. ř. za splnění podmínek § 88 odst. 1 tr. ř.“ ze dne 23. 1. 2019 (č. l. 7318) bylo v této trestní věci na základě podnětu policejního orgánu č. j. V14 -5/2017 NCOZ/14 ze dne 15. 6. 2017 prováděno sledování věci, a to uvedených e-mailových schránek. Povolení bylo soudem vydáno na dobu 3 měsíců (srov. opatření Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23. 6. 2017, na č. l. 7373). Sledování tak probíhalo od 23. 6. 2017 od 15:00 hod do 23. 9. 2017 do 15:00 hod. Obsah dotčených e-mailových schránek pod body 1, 2, 3, 4 byl policejním orgánem zálohován, prostudován a informace byly s ohledem na další využití selektovány. Policejním orgánem pak bylo rozhodnuto, které informace důležité pro trestní řízení budou nadále použity. Na č. l. 7327 je pak založen předmětný email od [jméno] [příjmení] obžalovanému [příjmení], ze kterého je zřejmé, že byl odeslán v neděli [email] 2008 v 16:57 hod.

viii. Výslech svědkyně [příjmení]

150. Obžalovaný [příjmení] také namítal, že soud ovlivnil výpověď svědkyně [příjmení]. Konkrétně uvádí, že, „Pokud svědkyně [příjmení] uvedla, že měla s [jméno] [příjmení] kontakt v úvodu, jednak se nejednalo o pohovor a nic takového svědkyně neřekla! Slovo pohovor vsunula do dotazů předsedkyně senátu!, druhak to nebylo kvůli laboratoři spol. Clear Conception, ani toto z její výpovědi nevyplývá, přesto to opět soud dovozuje a slovo pohovor, aniž by to takto svědkyně uvedla, svědkyni podsouvá.“.

151. Z výslechu na č. l. 15724-15725 (sv. 60) jasně vyplývá, že soudkyně se dotazovala, jak svědkyně dostala práci v Clear conception, s. r. o., k tomu se samozřejmě ptá, jak probíhal úvodní pracovní pohovor, k čemuž už sama svědkyně uvádí, že probíhal na Chodově, adresu si již nepamatuje, a že probíhal s obžalovaným [příjmení]. Následně na dotaz, „Když Vám nabízel váš vysokoškolský profesor tu práci, co bylo předmětem?“ Uvedla, „Co bude předmětem, na jaké pozici bych pracovala. Více podrobností mi řekl pan [příjmení]“. Následně svědkyně říká, „Když mi popisoval, že budeme provádět analýzy drahých kovů, tak je důležité, aby byly prováděny pečlivě a s velkou přesností“. Dále na dotaz, „Co vám řekl k té technologii, která se bude používat?“ uvedla, „Že se bude provádět analýza metodou rentgenové spektroskopie“. Dále soudkyně, „Ověřoval, případně žádal po vás, abyste mu doložila svoji odbornost v této oblasti?“, svědkyně, „To nevím přesně. Dal mi spočítat jeden příklad pan [příjmení]. Nevím, jestli se pídil po mé odbornosti“. Z výše uvedeného a ze skutečnosti, že svědkyně následně nastoupila do Clear conception, s. r. o., jasně vyplývá, že se daný pohovor týkal právě práce v laboratoři Clear conception, s. r. o., a že byl veden obžalovaným [příjmení].

152. Dále na č. l. 15731 na dotaz obhájce JUDr. [příjmení], jak se dozvěděla, že má navštívit pana [příjmení], zda ho předtím znala, svědkyně odpověděla, že od doc. [anonymizováno].

ix. Výslech svědka [příjmení]

153. Obžalovaný namítá, že soud prvního stupně dezinterpretoval výpověď svědka [příjmení] v jeho neprospěch, k čemuž uvádí následující konkrétní případy. Když svědek uvádí, „Říkal jsem to všude.“ není to dle něho stejné jako, „Říkal jsem to na představenstvu.“. Tato interpretace soudu dle obžalovaného přesně odpovídá jeho příběhu, ale skutečnost je taková, že svědek vysvětluje změnu prostor a změnu laboratorního partnera, což odpovídá i dalšímu jeho vyjadřování a důkazům, což soud záměrně přehlíží. K tomu odvolací soud uvádí, že ze záznamu

z hlavního líčení ze dne 21. 8. 2023 na CD nosiči na č. l. 15972, konkrétně v čase 1:28:06 svědek přesně uvádí: „Říkal jsem to všude, na chodbě, na představenstvu, kdekoliv.“.

154. Dle obžalovaného svědek nikde neřekl, že svědek [jméno] [příjmení] st. do firmy docházel, k čemuž odvolací soud uvádí, že toto svědek řekl v čase 1:34:33 ve výše uvedeném záznamu.

155. Svědek dále dle obžalovaného neuvedl, že se jednalo o obžalovaného [jméno] [příjmení], který vždy rozhodoval o věcech ve firmě. Uvedl sice [jméno] [příjmení], ale soud dopsal obžalovaný [jméno] [příjmení], přitom to z protokolu nevyplývá a není to postaveno na jisto. Z výše uvedeného záznamu v čase 1:29:30 ale jednoznačně vyplývá, že se jednalo o obžalovaného [příjmení], když svědek na otázku, kdo měl fakticky vliv na strategii a rozvoj společnosti VSDK uvedl, kromě jiného: „[příjmení] [jméno] [příjmení] si nesmírně vážím, jako člověka, který to měl v hlavě srovnaný a ten se vždycky rozhodoval o těch věcech. Ta firma byla stavěná i z jeho kapitálu, respektovali jsme to tak, jak to padalo.“, následně soudkyně říká: „Kromě obžalovaného [jméno] [příjmení], byl tam ještě někdo, kdo měl dopad na nějaké to vedení společnosti, kdo rozhodoval o těch věcech, s kým obžalovaný [jméno] [příjmení] diskutoval svá rozhodnutí“ Svědek: „Já si myslím, že diskutoval s [jméno] Arbesem...“. Z uvedeného je zřejmé, že svědek měl na mysli obžalovaného [jméno] [příjmení], nikoliv [jméno] [příjmení] staršího.

156. Dále sporuje tvrzení, že obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] se znali, stejně jako se s obžalovaným [jméno] [příjmení] zná svědek, a to od dětství, kdy spolu řešili i soukromé věci. Soud dle něho zaměnil osoby, o kterých svědek mluví a vyvozuje provázanost [jméno] a [příjmení], která ale ve výpovědi není popsána. Zde odvolací soud potvrzuje, že předsedkyně senátu položila otázku (č. l. 15957): „Probíhala nějaká komunikace mezi panem [jméno] a panem Maurem?“, na což svědek uvádí: „Znali se, jako já se znám s [jméno] [příjmení], znali se z rodin, od dětství, znali se spoustu let.“.

157. Dále dle něho soud nesprávně uvedl, že „Svědka v této souvislosti uvedl, že měl vizi vytvoření rafinerie, o čemž ostatně hovořil i [jméno] [příjmení], přičemž chtěli konkurovat společnosti Sa, ale neměli na realizaci této vize ani finanční prostředky, ani nezískali úvěr, protože byli spokojeni s investicemi do společnosti C Conception, přičemž chtěli, aby fungovala jeden či dva roky, poté by se rozhodli, co bude dál“. K tomu uvádí, že na otázku, zda mu něco říká pojem rafinérie, svědek uvedl: „Rafinérie byl vyšší level zpracování drahých kovů. Chtěli jsme konkurovat Safině, kdyby to šlo. Přemýšleli jsme o tom, ale začínali bychom na zelené louce. To jsme nezrealizovali, nebyl na to úvěr, peníze a tady jsme byli spokojeni a chtěli jsme, aby to fungovalo rok, dva a pak bychom se mohli rozhodnout o další nástavbě této činnosti. Kdo měl tu vizi rafinérie? Měl jsem já a do budoucna o tom mluvil i [jméno] [příjmení] o této aktivitě. Já jsem byl přesvědčen, že má pravdu, ale nedošlo k tomu. Vy jste do toho chtěl investovat? Investoval bych do toho. Byla to myšlenka, která se začala rozjíždět, ale skončilo to na financování. Ze shora uvedeného vyjádření dle obžalovaného nevyplývá to, co soud dovozuje, že „my“ znamená [příjmení] a [příjmení]. [příjmení] hovoří v množném čísle, ale bylo prokázáno, že společnost Clear Conception, s. r. o. si řešil sám, investoval do ní se ženou a řešil ji s [jméno] [příjmení], ne s [jméno] [příjmení]. Soud měl ověřit, kdo je myšlen množným číslem, ale zde to je pouze a jen účelově dovozováno opět v neprospěch [jméno] [příjmení] a skutečně to z vyjádření svědka nevyplývá. Soud prvního stupně dle odvolacího soudu však zmiňuje obžalovaného [příjmení] pouze ve vztahu k tomu, že měl také vizi rafinerie, ale nespojuje ho s dalším uvedeným.

158. Dále namítá nesprávnost tvrzení soudu, že docent [jméno] [příjmení] mu byl představen obžalovaným [jméno] [příjmení] jako profesor, který by mohl zajistit certifikaci připravované laboratoře, neboť soud dle něho záměrně a účelově dosazuje opakovaně [jméno] [příjmení] do spojitosti s dalšími osobami či činnostmi, kdy ale svědek nic takového neříká a opakovaně navíc uvádí, že doc. Skácela mu doporučil svědek [příjmení] st. Zde odvolací soud potvrzuje, že došlo k záměně obžalovaného [příjmení] a svědka [příjmení] st.

159. Dále zmiňuje tvrzení soudu, že podmínkou bylo, aby si [jméno] [příjmení] promluvil s obžalovaným [jméno] [příjmení], aby jej tento zasvětil do tavení, využití technologií a obchodu. Soud se dle něho opět snaží doslova, „vecpat“ [jméno] [příjmení] do řídicí pozice, ale takto to nebylo ani řečeno, naopak bylo sděleno, že obžalovaný [příjmení] sám měl zájem získat relevantní informace z oboru, aby se rozhodl, jestli půjde do podnikání se svědkem [příjmení], žádná souvislost s podmínkou rozhovoru s obžalovaným nebyla dána a soud ji pouze uměle vytváří pro účely dosazení [jméno] [příjmení] do řídicí pozice ve struktuře údajného řetězce, protože na tuto řídicí pozici ve skutečnosti žádné důkazy neexistují. Zde odvolací soud uvádí, že soud prvního stupně pouze uvedl, že, „podmínkou bylo“, neuvádí, že podmínku stanovil obžalovaný [příjmení].

160. A konečně napadá tvrzení, že svědek byl i nadále v kontaktu s obžalovaným [jméno] [jméno], měli podepsanou smlouvu na zajištění technologie, ze začátku od něj potřeboval přeložit katalogy ohledně technologie pecí na tavení drahých kovů. Svědek dle něho říká ze začátku, nikoliv, i nadále, soud zcela převrací význam sdělení svědka. Zde je dle odvolacího soudu význam stejný, nepřekroucený, když soud taktéž uvedl, že, „ze začátku od něj potřeboval (...)“.

161. Z výše uvedeného vyplývá, že soud prvního stupně se sice dopustil dvou chybných tvrzení, která však v celkovém kontextu a hodnocení daného výsledku nejsou nijak zásadně relevantní. To, že soud doslova necitoval jednotlivé odpovědi svědka, ale obsah výsledku parafrázoval, neznamená, že by se snažil záměrně dezinterpretovat jeho výpověď či ji jinak účelově vyložit v neprospěch obžalovaného.

x. Kauzy MIDAS a RAVENS

162. Pokud obžalovaný namítá, že soud v rozporu se zásadami trestního řízení bez dalšího vyhodnocoval informace týkající se kauz MIDAS a RAVENS jako důkazy, aniž by zkoumal jejich zákonnost, věrohodnost a vysvětlil vztah k prokazované skutečnosti, pak odvolací soud uvádí, že soud prvního stupně výše uvedené trestní řízení zmínil zcela relevantně, když v obou obžalovaný [příjmení] i někteří další obžalovaní ([příjmení], [jméno], [příjmení]) určitým způsobem figurovali, například jako osoby působící ve statutárních orgánech zainteresovaných společností.

xi. Uměle vytvořený řetězec a řetězový princip obchodování

163. Obžalovaní dále namítají, že řetězový princip obchodování není ničím neobvyklý, a že nebylo prokázáno, že by se jednalo o uměle vytvořený řetězec, který by byl vytvořen za účelem vylákání výhody na DPH.

164. Odvolací soud nezpochybňuje, že řetězový princip obchodování obecně není ničím neobvyklý, avšak v daném případě, jak už bylo uvedeno výše bylo prokázáno, že tento řetězec byl vytvořen zcela záměrně, uměle s cílem deklarovat správci daně nárok na odpočet DPH z přijatých zdanitelných plnění od tohoto plátce na vstupu a takto neoprávněně uplatňovat nadměrné odpočty DPH poté, co byl totožný obchodovaný materiál prodáván do zahraničí. Bylo dostatečně prokázáno, že obžalovaná PM Trading, s. r. o. deklarovala v daňových přiznáních k DPH na vstupu nákup materiálu obsahujícího drahé kovy od společnosti Clear conception s. r. o., která jej předtím řetězově a vždy s minimální marží nakupovala od společností zařazených postupně na 3. až 6. úrovni řetězce, ačkoli společnosti zařazené na 4. až 6. úrovni ve skutečnosti žádnou reálnou ekonomickou činnost neuskutečňovaly a společnosti na 5. a 6. úrovni tímto obchodovaným materiálem nikdy fyzicky nedisponovaly. Nedochozelo tedy k podnikatelské činnosti ve smyslu soustavné samostatné činnosti společností provozovaných za účelem dosažení zisku. Obžalovaní jednající jménem společností zařazených na prvních čtyřech úrovních řetězce, příp. jednající za tyto společnosti na základě plných mocí v případě společností zařazených na čtvrté úrovni popisovaného řetězce, popsali průběh jednotlivých obchodních transakcí různě, v mnoha ohledech popsali způsob obchodní činnosti, který nenasvědčuje tomu, že cílem jejich činnosti by bylo vyvíjet podnikatelskou činnost při obchodu s materiálem s drahými kovy. Naopak popis manipulace s materiálem svědčil o tom, že předmětem jejich činnosti bylo vytvořit

podmínky pro to, aby společnost na první úrovni řetězce splnila podmínky pro vývoz uvedeného materiálu do zahraničí za současného využití možnosti nadměrného odpočtu na DPH, pro který však nebyly splněny zákonné podmínky. Ze zákonné úpravy a znaleckého zkoumání dále vyplývá, že nízkoryzostní zlato, které bylo v projednávaném obchodním řetězci obchodováno, je nestandardní materiál s obsahem drahých kovů, přičemž jej na trhu na území České republiky nelze reálně podnikatelsky využít. V oblasti obchodování se zlatem přisvědčuje podvodnému charakteru obchodního řetězce i skutečnost, že společnosti obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] fakticky nedisponovaly žádnými skladovými prostory, materiál, se kterým obchodovaly, nebyl nikterak pojištěn, společnosti nedisponovaly žádnými bezpečnostními opatřeními, a v rámci daného řetězce nepřidávaly žádnou přidanou hodnotu, ale byly pouze fakturačním mezičlánkem. Ke společnostem obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] lze doplnit, že firmy Alfason, Betason, Gamason, Alfalik, Betalik a Gamalik na své pozici v řetězci působily jako zcela jedna za druhou zaměnitelné, neboť prováděly obdobné obchodní operace a v reálných podmínkách relevantního trhu by nic nespovedlo pro jejich samostatnou existenci a ziskovost. Lze doplnit, že společnosti na 6. – 2. úrovni struktury neměly řádnou obchodní historii, natož obchodní historii v nestandardním odvětví spočívající v obchodování s materiálem s obsahem drahých kovů. O umělosti uvedené struktury svědčí i časově nereálný rámec jednotlivých obchodů od objednávky zboží, přes jeho dodání, analýzu, homogenizaci a dodání přepravci, která proběhla během často jediného dne, což bez pochybností vyžaduje synchronizaci a předběžnou shodu mezi všemi jednotlivými články „obchodního“ řetězce. Nelze vyloučit, že jediný obchod proběhne v jediném dni, avšak pravidelné poptávky a nabídky, analýzy a homogenizace, a konečné dodání zboží během jediného dne potvrzují podvodnou strukturu řetězce. K uvedenému lze doplnit, že pokud nízkoryzostní zlato, jakožto komodita, s níž se na tuzemském trhu běžně neobchoduje, bylo takto rychle „přeprodáno“ během jediného dne, jen to umocňuje systémovou dohodu jednotlivých článků řetězce, která však může být funkční jen pokud je řízená shora z první linie společností PM Trading, s. r. o. respektive fyzickými osobami – obžalovanými [jméno] a [příjmení]. Skutečnost, že nízkoryzostní zlato je předmětem obchodu v jiných zemích Evropské unie na tom nic nemění, neboť v souzené trestní věci jde o řetězec tuzemských obchodních společností. Pro odvolací soud je dále nejasné, proč Clear conception, s. r. o., neprováděla pro PM Trading, s. r. o., analýzu materiálu jako službu za provizi, ale materiál s obsahem drahých kovů nakupovala a poté prodávala. Nabízí se vysvětlení, že to bylo z důvodu navýšení ceny, když výše marže, která byla účtována v projednávaném řetězci společnostmi na jednotlivých úrovních, byla zcela nepřiměřeně nízká a rozhodně nenasvědčovala tomu, že by tyto společnosti provozovaly předmětné obchody za účelem dosahování zisku ve smyslu řádné podnikatelské činnosti.

xii. Zápisy ze schůzek

165. Ze zápisů nalezených ve výpočetní technice zajištěné při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] dle obžalovaných nevyplývá, že docházelo k nějakému nastavení systému a že by obchodní partneři řešili nastavení spolupráce, není ani potvrzeno, že se jich vůbec někdo zúčastnil a kdo konkrétně jaké informace říkal.

166. Ze zmíněných zápisů dle odvolacího soudu zcela zjevně vyplývá například to, že se uvedené osoby ovládající společnosti působící na první až třetí úrovni řetězce znaly již v době, kdy obchodní činnost mezi uvedenými společnostmi byla v počátcích. Současně je z nich patrné, že mezi uvedenými obžalovanými fakticky docházelo k nastavení vzájemné spolupráce ve smyslu detailů jejich obchodních činností. Jednalo se o informace týkající se ověřování, zda šek je bezhotovostní platbou, ohledně sjednocení dokladů týkajících se obchodů, vč. dílčích kupních smluv, dodacích listů, informace o sankcích, které budou uplatňovány pro případ překročení doby splatnosti faktur, užívání programu [příjmení] [jméno] a jeho zavedení za pomoci IT, komunikace ohledně toho, kdo může v rámci systému Probo vidět konkrétní údaje, kdy bylo výslovně uvedeno, že laboratoř nesmí vidět čísla, která uvidí pouze obžalovaný [jméno] [příjmení] a svědkyně [jméno] [příjmení], dohoda o tom, že všechny společnosti budou užívat bankovní účet

u [příjmení] [příjmení] [příjmení] and Slovak Republic, a. s. Dále se rovněž domlouvaly převody finančních prostředků, kdy bylo výslovně uváděno, že,, pokud přijdou peníze z PSDK na účet Clearu do 90 min. odejdou na obchodníka – whatsapp, viber, obchodník stejné podmínky do 90 min. odejdou dál ... - důležité, aby peníze odcházely včas.“ Domlouvána byla i ta skutečnost, že bude odsouhlasen obrat na následující měsíc, kterého se budou společnosti držet, probíhat bude i křížová kontrola faktur, kdy bylo řešeno, že každá ze společností na odlišných úrovních řetězce bude pojmenovávat obchodovaný materiál odlišně. Informace uvedené v předmětných zápisech následně odpovídají i zjištěným skutečnostem, což potvrzuje jejich relevantnost.

xiii. Nebyla prokázána účelovost přeprodávání materiálu

167. K odvolacím námitkám obžalovaných v tom směru, že se jednalo o,, normální“ podnikání, že společnosti jednaly vždy souladně se zákonem, v rámci podnikatelské činnosti neprováděly žádné právními předpisy zakázané obchody či služby, dosahovaly ekonomického zisku a že nemohou být pohnáni k odpovědnosti za počiny jiných společností, resp. jejich jednatelů, lze připomenout, že za zkrácení daně je považováno jakékoli jednání pachatele, v důsledku něhož dojde v rozporu se zákonem k vykázaní či vyměření nižší daně, než jaká měla být vyměřena a zaplacená, popř. když k vyměření takové daně vůbec nedojde, či dojde k vylákání nadměrného odpočtu DPH jednoduše řečeno i tehdy, pokud pachatel v rozporu se skutečností účelově předstírá přijetí zdanitelných plnění (na vstupu), aby tak dosáhl vyššího a neoprávněného či nadměrného odpočtu. To, že by případně takové faktické a právní úkony byly za jiných než zjištěných okolností v souladu s právem, nevylučuje trestní odpovědnost obžalovaných, pokud bylo zjištěno a prokázáno, že jejich skutečným cílem bylo právě dosažení nadměrného odpočtu daňovým podvodem.

xiv. Nebyl prokázán úmysl obžalovaných

168. Soud prvního stupně dostatečně vysvětlil, v čem spočíval společný úmysl, a proto k němu lze jen ve stručnosti zmínit, že ho dokladuje samotná povaha posuzovaného jednání každého z obžalovaných v rámci trestné činnosti, vyjádřená vědomým chováním každého z nich, o čemž svědčí nejen svědecké výpovědi, ale i listinné důkazy apod. Trestné jednání v této věci bylo založeno na zneužití jednotného systému DPH, kdy stát vrací formou zákonem přiznaných odpočtů daně na vstupu to, co na předchozím stupni obchodního/fakturačního řetězce vybere jakožto přiznanou daň na výstupu. Obžalovaní tudíž po vzájemné dohodě a souhrě jednali tak, aby mohla být účelově vytvářena obchodní spolupráce a aby od státu vylákali nadměrný odpočet na DPH. K tomuto cíli směřovaly veškeré dílčí kroky činěné obžalovanými ve vzájemné koordinaci a kooperaci, s přesným rozdělením úkolů tak, aby na sebe jednotlivé jejich činnosti navazovaly a ve svém souhrnu vedly k dosažení vytčeného cíle, jímž bylo vylákání daňové výhody. Při posouzení závěrů učiněných soudem prvního stupně je zjevné, že o tom, že všichni obžalovaní jednali úmyslně, a to ve formě úmyslu přímého, soud opatřil dostatek podkladů a objasnil, že všichni konali cíleně se záměrem vylákat nadměrný odpočet DPH. Soud prvního stupně subjektivní stránku dovozoval, jak bývá obvyklé, nepřímo ze všech okolností případu, za kterých ke spáchání trestného činu došlo (vztahy mezi obžalovanými, podobnosti smluv, účty u stejné banky, nízké marže, nábor,, bílých koní“, společné schůzky apod.). K námitkám obžalovaných, že jim úmysl nebyl prokázán, lze jen zmínit, že soud na úmysl každého z nich usuzoval z komplexu všech učiněných důkazů.

xv. Nezkušenost obžalovaného [příjmení] v daném oboru

169. Obžalovaný [příjmení] brojí proti tomu, že mu soud prvního stupně přičítá k tíži skutečnost, že neměl v oblasti obchodování materiálu s obsahem drahých kovů žádné zkušenosti. Vyslovená úvaha soudu ad absurdum znamená, že nikdo nemůže podnikat, protože, aby mohl podnikat, musí být zkušený v konkrétním obchodování.

170. K tomu odvolací soud uvádí, že soud prvního stupně výše uvedené obžalovanému k tíži nepřičítal. Soud prvního stupně uvedl: „Předně soud odhlíží od té skutečnosti, že obžalovaný neměl v oblasti podnikatelských aktivit při nákupu a prodeji materiálu s drahými kovy vůbec žádné zkušenosti, natož s obchodní činností s tak specifickým materiálem, jakým materiál s obsahem drahých kovů je, přičemž začal s tímto materiálem obchodovat fakticky bez jakékoliv bližší znalosti uvedeného obchodního prostředí.„ Jednalo se tedy o pouhé konstatování skutečnosti k dokreslení skutkových okolností týkajících se obžalovaného [příjmení].

171. Nad rámec výše uvedeného odvolací soud dodává, že obchodování s materiálem s obsahem drahých kovů lze považovat za nestandardní odvětví s rizikovou komoditou, přičemž společnosti obžalovaného neměly dlouhou obchodní tradici včetně registrace jako plátce DPH (společnost Bevetello, s. r. o. založená 3. června 2013, společnost ProTerms s. r. o. založená 11. listopadu 2013).

xvi. Zavinění obžalovaného [příjmení]

172. Obžalovaný [příjmení] uvádí, že nemůže vyloučit, že obchodní společnosti uvedené v obžalobě mohly mít daňové nedoplatky, avšak při neexistenci přenesené daňové povinnosti jsou rozhodnutím soudu porušovány zásady trestního řízení, kterými jsou nepřípustnost analogie k rozšiřování podmínek trestní odpovědnosti, individuální trestní odpovědnost fyzických osob a zásadu, že trestní odpovědnost je založena na zavinění. Namítá, že ho skupina okolo obžalovaného [příjmení] zneužila a snažila se, aby byl označen jako osoba organizující nábor osob do jednotlivých společností.

173. Nálezací soud správně na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že se obžalovaný [příjmení] na jednání podílel, a to jednak tím způsobem, že zajišťoval podpisy od osob v pozici tzv. bílých koní na příslušnou dokumentaci, která byla pořizována, aby navozovala dojem provádění obchodní činnosti. Zde odvolací soud zcela odkazuje na odůvodnění soudu prvního stupně, dle kterého z provedeného dokazování, a to zejména z výpovědí svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jakož i z protokolů o rekognicích jednoznačně vyplynulo, že to byl právě mj. obžalovaný [příjmení], který se setkával s uvedenými svědky, kteří byli využíváni jako jednatele společností zařazených zejména na 4. a 5. úrovni předmětného řetězce k podepisování listin, pomocí kterých byl navozován dojem, že dochází k obchodní činnosti, jejímž předmětem je obchod s materiálem s obsahem drahých kovů, byť tomu tak fakticky nebylo. Uvedení svědci pak shodně uváděli, že obžalovaný [příjmení] využíval různých maskovacích možností, zejména nosil různé čepice, snažil se, aby k setkáním docházelo na místech, která nebyla monitorována kamerovým systémem, v některých případech dokonce používal i plastové rukavice na rukou s odůvodněním, že ne na všech listinách musí být jeho otisky. Přitom právě svědek [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] označili obžalovaného [příjmení] zcela jistě jako osobu, která je o podpisy listin žádala, současně to byla také osoba, která jim za podpisy listin vyplácela odměnu, příp. jim odměnu přislíbila. Skutečnost, že obžalovaný [příjmení] si musel být vědom toho, že se dopouští jednání, které je v rozporu se zákonem, je ostatně zřejmá i z toho, že využíval výše zmíněné různé formy maskování.

174. Pokud obžalovaný [příjmení] namítá, že nebyl zjištěn jeho vztah s osobami na vyšší úrovni, tak odvolací soud uvádí, že to, že byl součástí uměle vytvořeného řetězce je dovozeno z mnoha dalších skutečností a nadto bylo prokázáno, že se znal s obžalovaným [příjmení] z posilovny (odst. 49, str. 111 napadeného rozsudku). Obžalovaný [příjmení] se pak dále prokazatelně znal s odděleně trestně stíhaným [jméno] [příjmení].

xvii. IP Adresy – obžalovaný [příjmení]

175. Pokud je mj. dále dovozována vina obžalovaného [příjmení] z IP adres, zdůrazňuje, že policejní orgán se nepokusil vystopovat vlastníka shodné IP adresy a opět nelze toto spojovat s osobou obžalovaného [příjmení].

176. K tomu odvolací soud uvádí, že bylo prokázáno, že obžalovaný [příjmení] přistupoval ze stejné IP adresy, ze které přistupoval do svého internetového bankovníctví k bankovnímu účtu vedenému u FIO banky a. s., také do datových schránek společnosti Comb Protection s. r. o., FILM FORUM s. r. o., Galene Company s. r. o., Great Formation s. r. o., Ready Arrow Investment s. r. o., Resolution Sunnix s. r. o., Schweben trade s. r. o., Stavenstvo trading s. r. o. a TOUR Network s. r. o. Z uvedeného je patrné, že měl přístupy do datových schránek společností zařazených na čtvrté, páté a šesté úrovni předmětného řetězce, přičemž k tomu nebyl žádný důvod, když fakticky s uvedenými společnostmi napříč třemi úrovněmi předmětného řetězce neměl jakékoliv objektivní spojení, neboť v těchto společnostech nevystupoval ani ve vlastnické, ani jednatelské struktuře, rovněž nebyl oprávněn za uvedené společnosti jednat na základě plných mocí, což mu ostatně muselo být rovněž jednoznačně patrné.

177. Nadto odvolací soud zdůrazňuje, že soud prvního stupně nedovozoval vinu obžalovaného pouze z tohoto nepřímého důkazu, nýbrž z celého řetězce dalších důkazů, jako například z výpovědi svědků, rekognic apod.

xviii. Dohody o vině a trestu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

178. Opatrovník obžalované PM Trading, s. r. o. a obžalovaný [příjmení] namítli, že nalézací soud v rámci rozhodování o dohodě o vině a trestu pouze převzal popis skutku z obžaloby, aniž by jej modifikoval ve vztahu k obžalované právnické osobě. Ta tak byla nutně odsouzena nejpozději v okamžiku schválení dohod o vině a trestu. S ohledem na přičitatelnost jednání pak tím samým byli odsouzeni i obžalovaní [příjmení] a [jméno], u kterých soud neuváděl dovětek, že, „o jejich vině nebylo dosud rozhodnuto“, či převzal formulace jako ve společném úmyslu; společně ovládali či vybudovali apod. čímž ve vztahu k právnické osobě PM Trading, s. r. o. naznačil, že o její vině bylo rozhodnuto nejpozději při schválení dohody o vině a trestu. Tento postup je v rozporu s judikaturou (např. [příjmení] [příjmení] vs. Slovensko, rozhodnutí Nejvyššího soudu 11 Tdo 486/2023 nebo 5 Tdo 459/2023, rozhodnutí Vrchního soudu 6 To 99/2023-346), které jasně stanovují, že soud musí důsledně odlišit osoby, o jejichž vině teprve bude rozhodováno, a musí se zdržet formulací, které mohou být vnímány jako předběžné rozhodnutí o jejich vině.

179. Odvolací soud v tomto směru uvádí, že pro srozumitelné posouzení námitky odvolatelů považuje za vhodné uvést relevantní část skutkové věty odsuzujících rozsudků, kterými byly uvedené dohody o vině schváleny. Rozsudek týkající se [jméno] [příjmení] je v podstatné pasáži následující:

„ II. Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

narozený dne [datum] v [obec], trvale bytem [ulice a číslo], Ostrava,

je vinen, že

obžalovaný [jméno] [příjmení]

se samostatně trestně stíhanými obžalovanými jménem [jméno] [jméno], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], o jejichž vině nebylo doposud v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto,

ve společném úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch spočívající ve vyplacení nadměrných odpočtů daně z přidané hodnoty (dále, DPH) pro společnost PM Trading, s.r.o., IČ: 24832022, sídlem Jana Růžického 1165/2a, Kunratice, 148 00 Praha 4 (do 27. 9. 2014 s názvem PSDK.cz, s.r.o.), společně vybudovali a v období nejméně od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2015 společně ovládali víceúrovňový řetězec nejméně 42 tuzemských společností, včetně jmenované obžalované právnické osoby, již je jednání obžalovaných fyzických osob přičitatelné, posloupně obchodujících v režimu DPH s materiálem obsahujícím drabé kovy (směsi s obsahem zlata ryžosti pod 333 tisícín, stříbra, stříbrného granulátu, a platiny, dále v textu označen jako, drabé kovy) strukturovaného do nejméně 6. úrovní, konkrétně:....“

„ II. Obžalovaný

je vinen, že

obžalovaný [jméno] [příjmení] se samostatně trestně stíhanými obžalovanými jménem [jméno] [jméno], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], o jejichž vině nebylo doposud v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto, ve společném úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch spočívající ve vyplacení nadměrných odpočtů daně z přidané hodnoty (dále, „DPH“) pro společnost PM Trading s.r.o., IČ: 248 32 022, sídlem Jana Ružičky 1165/2a, Kunratice, 148 00 Praha 4 (do 27. 9. 2014 s názvem PSDK.cz s.r.o.), společně vybudovali a v období nejméně od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2015 společně ovládali víceúrovňový řetězec nejméně 42 tuzemských společností, včetně jmenované obžalované právnické osoby, již je jednání obžalovaných fyzických osob přičitatelné, posloupně obchodujících v režimu DPH s materiálem obsahujícím drabé kovy (směsi s obsahem zlata ryzosti pod 333 tisícín, stříbra, stříbrného granulátu, a platiny, dále v textu označen jako, „drabé kovy“) strukturovaného do nejméně 6. úrovní, konkrétně: ...“

181. V uvedených odsuzujících rozsudcích jimiž byly schváleny dohody o vině a trestu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (srov. celé znění rozsudků Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, sp. zn. 46 T 9/2023, a ze dne 18. 12. 2023, sp. zn. 46 T 19/2023) vskutku absentuje u jmenované právnické osoby, již je jednání obžalovaných fyzických osob přičitatelné, dovětek, že trestní řízení proti ní je vedeno samostatně a o její vině nebylo doposud v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto, byť u všech obžalovaných fyzických osob je uvedené dostatečně vyjádřeno slovy: samostatně trestně stíhanými obžalovanými jménemo jejichž vině nebylo doposud v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto.

182. V odvolání obžalovaných citovaná judikatura však již doznala posunu (jak v evropském, tak tuzemském kontextu) a prošla určitým vývojem s tím, že ve složitých trestních řízeních zahrnujících několik stíhaných osob může být podle Evropského soudu pro lidská práva a Ústavního soudu ČR vyjádření soudu prvního stupně o účasti třetích osob nezbytné pro posouzení viny obviněných a požadavky na formulační nepředvídaní viny spoluobžalovaných již nejsou tak striktní. V podrobnostech lze nyní odkázat na rozhodnutí Evropského soudu pro

lidská práva ve věci Bouša proti České republice, č. 34067/23, ze dne 3. 6. 2025 a zejména náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1941/25 ze dne 30. 9. 2025.

183. Evropský soud pro lidská práva ve věci Bouša proti České republice, č. 34067/23 ze dne 3. 6. 2025 mimo jiné uvedl, že ohledně formulace obsažené v dohodě o vině a trestu, vzhledem k povaze dané trestné činnosti mohlo být dle Evropského soudu pro lidská práva při popisu stíhaného skutku v této dohodě nezbytné odkázat na roli, kterou měl sehrát stěžovatel. Pokud jde o to, že stěžovatel byl v dohodě o vině a trestu identifikován celým jménem a datem narození, Evropský soud pro lidská práva zohlednil argument vlády, dle něž to bylo důsledkem skutečnosti, že všichni spoluobžalovaní byli nejprve stíháni ve společném řízení a jejich identity byly soudu známy. Navíc označit tímto způsobem obžalovaného, jehož vina zatím nebyla stanovena – tím spíše v situaci, kdy je jeho identita soudu zcela známa – je podle všeho běžnou praxí ve většině členských států Rady Evropy. Dále Evropský soud pro lidská práva poukázal na to, že dohoda o vině a trestu sice obsahuje skutkový popis jednání připsaného stěžovateli, avšak krajský soud tuto formulaci nepoužil, aby označil stěžovatele za vinného, ale aby popsal jednání jeho spoluobžalovaného. Dle Evropského soudu pro lidská práva nelze říct, že by daná formulace v dohodě o vině a trestu byla nadbytečná pro stanovení trestněprávní odpovědnosti obžalovaného, a to i navzdory tomu, že tento se k činu přiznal. Nejedná se o právní kvalifikaci daného jednání stěžovatele jakožto trestného činu, ani krajský soud v dohodě neuvádí, že by stěžovatel byl, „pachatelem“ takového činu, nebo že by byl z tohoto jednání, „vinen“. Předmětná formulace nebyla v rámci českého práva závazná a v následném samostatném řízení byl stěžovatel chráněn presumpcí nevinoty až do svého odsouzení. Skutečnost, že věc stěžovatele byla vyloučena k samostatnému řízení, byla v dohodě i výslovně zmíněna. Třebaže krajský soud v dohodě explicitně neuvádí, že vina stěžovatele ještě nebyla pravomocně shledána, i tak z této dohody dle Evropského soudu pro lidská práva jasně plyne, že krajský soud v ní není povolán rozhodovat o vině stěžovatele, ale pouze o vině jeho spoluobžalovaných. Ve světle uvedeného Evropský soud pro lidská práva uzavřel, že byť napadená formulace v dohodě o vině a trestu není zcela neproblematická, nezakládá porušení stěžovatelova práva na nestranný soud, ani jeho práva na presumpci nevinoty. Tuto část stížnosti Evropský soud pro lidská práva proto odmítl jako zjevně neopodstatněnou.

184. Uvedený posun Evropského soudu pro lidská práva ve vnímání formulační potřeby popisu skutku v tradičním českém trestním procesu aproboval i soud Ústavní v nálezu sp. zn. I. ÚS 1941/25 ze dne 30. 9. 2025. V úvodu nastínil, že při posuzování, zda pochybnosti o podjatosti soudu v konkrétním případě opravdu vznikají, může být judikatura Evropského soudu pro lidská práva, jenž se touto otázkou zabýval z hlediska čl. 6 odst. 1 (právo na nestranný soud) a čl. 6 odst. 2 (presumpce nevinoty) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tato judikatura prošla určitým vývojem (viz k tomu i usnesení Nejvyššího soudu č. j. 5 Tdo 459/2023-5894 ze dne 7. 6. 2023), který vyústil v nedávné rozhodnutí ve věci Bouša proti České republice, č. 34067/23, ze dne 3. 6. 2025 Evropský soud pro lidská práva v uvedeném rozhodnutí uvedl, že pouhá skutečnost, že soudce již dříve odsoudil (původně) spoluobžalovaného v samostatném řízení, sama o sobě nepostačuje ke zpochybnění jeho nestrannosti. Ta vyvstává až tehdy, obsahuje-li dřívější rozsudek podrobné posouzení úlohy osoby až následně souzené, zejména posouzení typu účasti na trestném činu nebo jasné určení, že osoba, která ještě nebyla odsouzena, naplnila všechny znaky skutkové podstaty trestného činu. Ve složitých trestních řízeních zahrnujících několik osob ovšem může být podle Evropského soudu pro lidská práva vyjádření soudu prvního stupně o účasti třetích osob nezbytné pro posouzení viny obviněných. Úkolem trestních soudů je prokázat skutečnosti relevantní pro posouzení viny obviněného tak důkladně a přesně, jak je to možné, rozhodující skutečnosti nelze prezentovat jako pouhá obvinění nebo podezření, což platí i ve vztahu ke skutečnostem týkajícím se třetích osob. Soud by nicméně neměl poskytnout více informací, než je nutné pro posouzení právní odpovědnosti obviněných.

185. Ve věci Bouša, v níž nebylo shledáno porušení Úmluvy, Evropský soud pro lidská práva dále přihlédl k tomu, že:

- obvinění v určitý moment stáli před soudem společně, důvodem následného samostatného projednání obžaloby (tehdejšího) stěžovatele bylo, že spoluobžalovaní uzavřeli dohody o vině a trestu;
- předsedou senátu byl profesionální soudce, který by měl být schopen oprostit se od debat a závěrů předchozího řízení;
- soud v řízení proti stěžovateli sám prováděl důkazy a na jejich základě činil vlastní skutkové a právní závěry;
- s ohledem na povahu trestného činu mohl být odkaz na třetí osoby a na roli, již měl sehrát stěžovatel, při vyličení skutkového stavu, zejména drogového distribučního řetězce, nevyhnutelný;
- stěžovatel byl označen plným jménem a datem narození, neboť všichni spoluobžalovaní byli dříve souzeni ve společném řízení a jejich identita byla soudu známa, přičemž v členských státech Rady Evropy jde o běžnou praxi;
- rozsudek schvalující dohody o vině a trestu spoluobžalovaných obsahoval skutkový popis trestně postižitelného jednání, jež bylo jednoznačně přičítáno stěžovateli, soud jej však použil nikoli za účelem konstatování stěžovatelovy viny, ale pro popis činů spoluobžalovaných;
- není patrné, že by napadené výroky byly pro posouzení trestní odpovědnosti spoluobžalovaného nadbytečné, a to bez ohledu na skutečnost, že se k trestnému činu doznal, naopak byla vynaložena snaha neposkytnout pro vyhodnocení právní odpovědnosti spoluobžalovaného více informací, než je nutné;
- rozsudek právně nehodnotí stěžovatelovo jednání, neuvádí stěžovatele jako osobu naplňující skutkovou podstatu trestného činu nebo jako pachatele a nečiní závěry ohledně stěžovatelovy viny;
- napadené výroky nebyly pro účely řízení vůči stěžovateli závazné;
- odkazy na stěžovatele v rozsudku, jímž byl odsouzen spoluobžalovaný, byly formulovány tak, aby z nich plynulo, že je stěžovatel stíhán samostatně, byť lze vytknout, že v něm není výslovně prohlášeno, že vina nebyla pravomocně prokázána.

186. Tyto argumenty se do značné míry všechny uplatnily i v posuzované věci odvolacím soudem za současného splnění výše vypočtených okolností. Nadále samozřejmě platí argumenty systémové, a to že rozhodnutí o vině a trestu nikdy nemají právní účinky z hlediska posouzení viny jiných osob než těch, o jejichž vině je rozhodováno, a předsedou senátu soudu prvního stupně byl profesionální soudce, u něž je předpoklad, že by ho předchozí řízení nemělo ovlivnit. Lze zdůraznit, že při schvalování dohody o vině a trestu není v rozsudku popsán skutek výsledkem v hlavním líčení soudem provedeného dokazování.

187. Odvolací soud je přesvědčen, že předsedkyně senátu schválila dohody o vině a trestu při plném vědomí, že zjišťování skutkového stavu nepodléhalo mimořádně vysokým standardům vyžadovaným „tradičním“ trestním řízením a že tento vyšší standard by (z povahy věci) mohl přinést alespoň částečně jiná zjištění. Tak se i stalo, neboť v souzené věci je navíc evidentní, že předsedkyně senátu rozsudky o schválení dohody o vině a trestu nijak „nepřilnula“ k v nich zachycenému skutkovému stavu, neboť jeden z jednatelů obžalované právnické osoby ([jméno] [anonymizováno], [datum narození]) a další ze spoluobžalovaných ([jméno] [anonymizováno], [datum narození]) byli po provedeném dokazování zproštěni obžaloby. Městský soud v napadeném rozsudku tedy neměl žádný problém učinit jiné skutkové závěry než ve výroku, jímž schválil dohodu o vině a trestu.

188. Srovnatelný s věcí řešenou Evropským soudem pro lidská práva i Ústavním soudem byl i procesní průběh napadeného trestního řízení, odvolatelé byli původně souzeni společně s ostatními spoluobžalovanými. Zatímco věc spoluobžalovaných byla vyloučena k samostatnému řízení za účelem schválení dohody o vině a trestu, proběhlo ve věci odvolatelů, „klasické nebo tradiční“ hlavní líčení, načež soud shledal odvolatele vinnými na základě podrobného, v hlavním líčení provedeného dokazování, přičemž část obžalovaných viny zprostil.

189. Jde-li o samotný obsah rozsudků, jímž byly schváleny uvedené dohody o vině a trestu, zásadním je, že městský soud výslovně uvedl a zvýraznil, že odvolatelé – fyzické osoby jsou stíháni samostatně a že o jejich vině dosud nebylo v samostatném řízení rozhodnuto. Touto formulací městský soud jasně potvrzuje postavení odvolatelů – fyzických osob, jakožto nevinných. U obžalované právnické osoby ve formulaci, „...včetně jmenované obžalované právnické osoby, jíž je jednání obžalovaných fyzických osob přičitatelné ...“ tuto formulaci opomněl zopakovat. Dle odvolacího soudu tím však nevznikly pochybnosti o nezaujatosti soudu z hlediska budoucího rozhodování.

190. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, vychází z principu, že sama právnická osoba trestný čin nepáchá, ale právnické osobě se pouze přičítá za podmínek uvedených v § 8 odst. 2 spáchání trestného činu, je-li spáchán konkrétními osobami (je-li spáchán osobami uvedenými v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d), a to popř. ve spojení s podmínkami uvedenými v odstavci 3 a 4). To odpovídá koncepci právnických osob v občanském zákoníku, které samy v právních vztazích nejednají a jsou vždy zastoupeny zástupcem (viz § 161 a násl. občanského zákoníku). Občanský zákoník je podle převažujícího názoru založen na fikční teorii právnických osob. Podle občanského zákoníku právnická osoba sama nejedná, neboť nemá vlastní vůli, její vůli nahrazují členové jejích orgánů, kteří za ni také jednají jako její zástupci (viz § 151, 161 a 164 občanského zákoníku). Jednání těchto osob spočívající ve spáchání trestného činu lze přičíst právnické osobě vždy, jestliže jednání takové osoby bylo činěno v jejím zájmu nebo uvedená osoba jednala v rámci činnosti právnické osoby. Jde o typickou přičitatelnost právnické osobě založenou pouze na jednání některé z uvedených osob vykonávajících funkci statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu, popř. jinou vedoucí funkci spojenou s oprávněním jménem nebo za právnickou osobu jednat, řídicí nebo kontrolní činnost na základě svého vedoucího postavení v právnické osobě nebo sice bez takového postavení, ale při rozhodujícím vlivu na její řízení, kdy postačí zaviněný protiprávní čin takové osoby. Jednání osoby uvedené v § 8 odst. 1 písm. a), b) nebo c) se právnické osobě přičítá bez dalšího přímo a od jednání této osoby se odvozuje naplnění všech znaků některého trestného činu vymezeného v § 7 právnickou osobou, a to včetně zavinění.

191. Vyvození trestní odpovědnosti právnické osoby a její následný postih je tak závislý na zjištění jednání uvedené osoby, které musí být v navazujícím trestním řízení dostatečně prokázáno, a pokud u těchto osob bylo v odsuzujících rozsudcích, jimiž byly schváleny dohody o vině a trestu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uvedeno, že trestní řízení proti nim je vedeno samostatně a o jejich vině dosud nebylo v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto, nelze z uvedené formulace předvídat, že tato vylučuje z rozhodovací činnosti soudce, kteří rozhodovali rozsudky, jimiž byly schváleny dohody o vině a trestu, ve vztahu k obžalované právnické osobě, byť by bylo vhodné i u ní zreplikovat uvedenou formulaci, že trestní řízení proti ní je vedeno samostatně a o její vině dosud nebylo rozhodnuto. V souzené věci se však jedná o spíše formulační nedostatek. Jak již výše uvedeno, o nepodjatosti uvedeného senátu v této věci pak svědčí skutečnost, že jeden z jednatelů obžalované právnické osoby PM Trading, s. r. o. ([jméno] [anonymizováno]) a tedy osoba uvedená v § 8 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., o trestním stíhání právnických osob a řízení proti nim, byl obžaloby zproštěn.

192. Lze shrnout, že vzhledem k uvedeným skutečnostem tedy odvolací soud uzavírá, že senát městského soudu uvedenými rozsudky o schválení dohod o vině a trestu ze dne 28. 6. 2023 sp.

zn. 46 T 9/2023 a ze dne 18. 12. 2023 sp. zn. 46 T 19/2023 nezavdal pochybnosti o tom, že může o vině odvolatelů včetně obžalované právnické osoby nestranně rozhodnout. Právo na zákonného soudce tak nebylo napadeným rozsudkem městského soudu porušeno.

xix. Změna v popisu skutku

193. Obžalovaná PM Trading, s. r. o. dále zdůrazňuje změnu v popisu skutku, když obžaloba byla podána na fiktivní fakturace a neexistenci zboží jako takového a rozsudek pak pracuje stále s částečnou verzí fikce, ale zároveň přichází s verzí uměle vytvářených fakturací.

194. Odvolací soud k tomu uvádí, že nalézací soud na základě provedení dokazování správně dospěl k závěru, že se nejednalo o fiktivní obchody ve smyslu nerealizovaných obchodů, ale o fiktivní obchody ve smyslu účelově realizovaných obchodních aktivit, jejichž cílem nebylo naplňování účelu podnikání, tedy realizace zisku z uvedené obchodní činnosti, ale navození dojmu, že jsou u společnosti na první úrovni předmětného řetězce, tedy společnosti PSDK, s. r. o., později PM Trading, s. r. o., splněny podmínky pro podávání žádostí o vyplacení nadměrného odpočtu na DPH ze strany správce daně. Odvolacímu soudu není zřejmé, co obžalovaná PM Trading, s. r. o. vytýká soudu prvního stupně, pokud na základě dokazování provedení u hlavního líčení upravil popis skutku oproti podané obžalobě. Uvedený postup, kdy na základě provedení dokazování dojde k zpřesnění zjištěného skutkového děje je zcela běžný a žádoucí. Podstatné je, aby byla zachována tzv. totožnost skutku. Pouze pro přehlednost odvolací soud ve vší stručnosti zopakuje, že totožností skutku se rozumí právní institut, který zajišťuje, že soud rozhoduje o stejném skutkovém ději, pro který byla podána obžaloba. Pro zachování totožnosti skutku není nutná absolutní shoda ve všech detailech, postačuje, aby byla zachována alespoň totožnost jednání či totožnost následku. Ve vztahu k těmto postačuje, aby byla zachována alespoň částečná shoda v jednání nebo částečná shoda v následku.

xx. Znalecké posudky znalce [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

195. K námitkám proti znaleckým posudkům Ing. [příjmení] (a znaleckého posudku [jméno] [příjmení], který byl předložen jako listinný důkaz) ohledně množství nízkoryzostního zlata na trhu v ČR, odvolací soud doplňuje, že pro posouzení uvedené otázky je východiskem právní úprava, a to konkrétně zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon). Uvedený zákon v § 3 odst. 2 písm. a) stanoví, že za zboží se pro účely tohoto zákona nepovažují (mimo jiné) výrobky ze zlata o ryzosti nižší než 333/1000. Zákonnou ryzost definuje § 5 uvedeného zákona tak, že ryzost znamená poměrný hmotnostní obsah drahého kovu ve slitině vyjádřený v tisícinách (1/1000), takže ryzí kov má ryzost 1000/1000. Pro zlaté zboží jsou zákonnými ryzostmi ryzost č. 0 999/1000, ryzost č. 1 986/1000, ryzost č. 2 900/1000, ryzost č. 3 750/1000 a ryzost č. 4 585/1000. Technickým předpisem, který se týká ryzosti slitin ušlechtilých kovů je ČSN EN ISO 9202. Z výše uvedené zákonné úpravy tedy jednoznačně plyne, že slitiny zlata v ryzostech pod 300/1000 nemohou mít na území ČR žádné klenotnické ani technické využití. Právní úprava tedy potvrzuje závěry slyšených znalců v tom smyslu, že nízkoryzostní zlato se v ČR prakticky nevyužívá.

196. Nad rámec výše uvedeného odvolací soud doplňuje, že i z judikatury obecných soudů po roce 2011 vyplývá, že použitelnost slitiny zlata s ryzostí pod 333/1000 v ČR je velmi omezená, neboť tuto nelze ze zákona použít ve šperkařském průmyslu či jinak technologicky využít (viz. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 95/2022 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 46 T 12/2017, rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 45/2021 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 56 T 2/2019 nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 18/2015-48; č. j. 4 Afs 233/2015-47, č. j. 10 Afs 206/2020-41, č. j. 2 Afs 100/2018-44, č. j. 9 Afs 330/2017 - 60).

xxi. Obžalovaný [příjmení] nevěděl o tvrzeném řetězci

197. Obžalovaný [příjmení] měl zjevně zcela klíčový vliv na chod PM Trading, s. r. o., což ostatně ani sám nepopíral. Dále se prokazatelně významně podílel na vzniku společnosti Clear conception, s. r. o., když například představil svědkovi [jméno] [příjmení] osobu doc. [jméno] [příjmení] jako odborníka, který může pomoci se získáním akreditace pro danou laboratoř nebo vedl přijímací pohovor se svědkyní [příjmení], budoucí hlavní laborantkou. Také bylo prokázáno, že obžalovaný [příjmení] znal jak obžalované [příjmení], tak osobu [jméno] [příjmení], přičemž tento se na něho obracel mimo jiné i ohledně nastavení cen, resp. pro obchod mezi společnostmi Laugesen, s. r. o. a Clear conception, s. r. o., když obžalovaný [příjmení] není schopen ceny nastavit, což vyplývá z emailu nalezeného v emailové schránce [email]. Dále se na počátku celé spolupráce účastnil schůzek s dalšími obžalovanými z prvních tří úrovní řetězce, na kterých byla nastavována pravidla jeho fungování, což vyplývá ze zápisů z těchto schůzek. Výše uvedené tedy svědčí o tom, že obžalovaný [příjmení] byl osobou, která nejenže o celém řetězci věděla, ale také nastavovala pravidla jeho fungování.

xxii. Spojení rodin [příjmení] a [anonymizováno]

198. Odvolací soud se ztotožňuje se soudem prvního stupně, že bylo prokázáno, že se rodiny [příjmení] a [anonymizováno] znaly, když svědek [jméno] [příjmení] st. i sám obžalovaný [jméno] [příjmení] potvrdili, že se znají od studentských let a jedná se o rodinné přátele. To navíc za situace, kdy svědek [jméno] [příjmení] st. věděl, v jaké oblasti jeho syn, obžalovaný [jméno] [příjmení] obchoduje, ostatně to byl právě on, kdo svému synovi předmětný obor podnikání v podobě obchodu s materiálem s obsahem drahých kovů představil a obchodní společnosti nabídl k jeho podnikatelským aktivitám, což vyplynulo přímo z jeho výpovědi. V řízení bylo bez pochybností prokázáno, že členové statutárních orgánů posledních 3. úrovní řetězce (1., 2., 3.) byli spojeni (mimo jiné) osobními vazbami.

xxiii. Jednatelství obžalovaného [příjmení] v Clear Conception, s. r. o.

199. Obžalovaný nesouhlasí s tím, že by byl do společnosti Clear Conception, s. r. o. obsazen do pozice jednatele účelově a že by na to měl vliv obžalovaný [příjmení]. Taktéž odmítá, že by mu byly dávány pokyny k řízení společnosti.

200. Jak správně uvedl soud prvního stupně, z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný [příjmení] se dlouhodobě zabýval stavební činností, s problematikou analýzy materiálu s drahými kovy neměl žádné zkušenosti, stejně jako s obchodem s drahými kovy. Obžalovaný [příjmení] se současně nebyl schopen blíže vyjádřit k tomu, co bylo fakticky předmětem podnikatelské činnosti společnosti Clear conception, s. r. o., když sice opakovaně hovořil o tom, že hlavním předmětem činnosti společnosti byla analýza dodaného materiálu s obsahem drahých kovů. Nicméně v tomto ohledu nebyl schopen v řízení před soudem uvést bližší údaje ohledně analýzy materiálu s obsahem drahých kovů. Pokud se jedná o vyjádření obžalovaného [příjmení] k dotazu, z jakého důvodu společnost Clear conception, s. r. o. fakticky s materiálem s obsahem drahých kovů obchodovala, tedy tento materiál nakupovala od svých dodavatelů a následně jej prodávala společnosti PM Trading, s. r. o., když fakticky předmětem její činnosti byla laboratorní analýza materiálu, nebyl schopen obžalovaný [příjmení] blíže odpovědět, pouze zcela obecně uváděl, že to bylo žádáno ze strany pojišťovny. Jak již výše uvedeno, v řízení zůstalo nevysvětleno, proč Clear conception, s. r. o. neprováděla pro PM Trading, s. r. o. pouhou analýzu drahých kovů, tedy neposkytovala službu za provizi, což by pro ni bylo menší podnikatelské riziko, přičemž je nasnadě, že Clear conception, s. r. o. skutečně byla umělým článkem vsunutým mezi konvolut společností Ja a [jméno] [příjmení] a PM Trading, s. r. o. jako další fakturační mezičlánek. Námitka, že PM Trading, s. r. o. dbala prostřednictvím Clear conception, s. r. o. o kvalitu zboží spočívající v materiálu s obsahem drahých kovů, a tedy nutností, aby tento byl opatřený certifikovanou analýzou, v tomto případě neobstojí, neboť předmětná, pro vývoz do zahraničí nutná, certifikovaná analýza, mohla být poskytnuta jako služba za provizi bez nákupu uvedeného materiálu a jeho následného přeprodeje. Současně je

nutné uvést, že obžalovaný [příjmení] opakovaně uváděl, že více dodavatelů materiálu do společnosti Clear conception, s. r. o. nevyhledával, když materiál, který byl jeho dodavatelem dodáván, tak byl dostatečný k tomu, aby je laboratoř byla schopna zpracovat. Současně však uvedl, že k ukončení činnosti laboratoře a k převodu společnosti Clear conception s. r. o. na osobu [jméno] [příjmení] jako nového jednatele došlo z důvodu nedostatku materiálu, kdy dodavatelé společnosti přestali společnosti Clear conception s. r. o. materiál dodávat. Ostatně v tomto smyslu se vyjadřovali i svědci z řad zaměstnanců společnosti Clear conception s. r. o., např. svědkyně [jméno] [příjmení]. Uvedená vyjádření obžalovaného [příjmení] si tak zjevně protirečí. Nadto je nutné uvést, že se obžalovaný [příjmení] dobře znal se svědkem [příjmení], který mu pozici jednatele nabídl, již od dětských let, jak mj. uvedl svědek [jméno] [příjmení]. K otázce vlivu obžalovaného [příjmení] na společnost Clear conception, s. r. o. se odvolací soud již vyjadřoval výše.

201. Pokud pak obžalovaný v této souvislosti namítá, že ho soud prvního stupně rozporně označuje jednak jako osobu, která nastavovala fungování řetězce a na druhé straně jako „bílého koně“, odvolací soud uvádí, že obžalovaný [příjmení] nebyl soudem prvního stupně označován za „bílého koně“ ve smyslu jednatele na 4. a nižší úrovni, kteří podepsali plnou moc odděleně trestně stíhanému [jméno] [příjmení]. Soud prvního stupně ho pouze označoval jako osobu, která byla do pozice jednatele angažována svědkem [jméno] [příjmení], se kterým se zjevně dobře znala od dětských let. Dále uvedl, že se obžalovaný [příjmení] sice na chodu společnosti Clear conception s. r. o. aktivně podílel, avšak postupoval dle instrukcí, které mu byly udíleny.

202. Odvolací soud k výše uvedenému doplňuje, že k výše uvedenému přistupují další důkazní prostředky, které byly zmíněny výše (zápisy ze schůzek či email od [jméno] [příjmení] obžalovanému [příjmení]). Uvedené ve svém souhrnu prokazuje, že obžalovaný [příjmení] působil v článku uměle vytvořeného řetězce, o němž věděl a na jehož fungování se vědomě podílel.

xxiv. Nízkomaržovost

203. Odvolací soud se ztotožňuje se soudem prvního stupně, že i za situace, pokud akceptuje argumentaci obžalovaných v tom smyslu, že obchod s materiálem s drahými kovy je nízkomaržovým obchodem, je nutné uvést, že výše marže, která byla účtována v projednávaném řetězci společnostmi na jednotlivých úrovních, je zcela nepřiměřeně nízká a rozhodně nenásvědčuje tomu, že by tyto společnosti provozovaly předmětné obchody za účelem dosahování zisku ve smyslu řádné podnikatelské činnosti v konkurenčním prostředí na relevantním tuzemském trhu. K tomu lze poukázat např. na to, že u společnosti Laugesen s. r. o. (ve struktuře společností na 3. úrovni) se marže z prodeje v procentech pohybovala od 0,01 % do 0,49 %, nejčastěji však právě ve zcela minimální výši.

xxv. Bezpečnostní opatření

204. Obžalovaní [příjmení] namítají, že, nemůže být k jejich tíži, že materiál nebyl pojištěn, neboť nemusel být, že společnosti nedisponovaly žádnými skladovými prostory, neboť ani tyto nebyly třeba stejně jako bezpečnostní opatření, když prodávající vozili zboží přímo do laboratoře.

205. K tomu odvolací soud uvádí, že soud prvního stupně zcela relevantně zmiňoval a vzal v úvahu skutečnost, že v rámci celého řetězce nebyla zavedena a používána téměř žádná bezpečnostní opatření, ačkoliv by to vzhledem ke komoditě, se kterou bylo obchodováno, bylo běžně předpokládáno. Lze zopakovat, že obchodování s materiálem s obsahem drahých kovů je nestandardní s vyšším rizikem zahrnujícím mimo jiné i otázky bezpečnostních opatření.

xxvi. Výpověď svědka [příjmení] je nevěrohodná

206. Obžalovaný [příjmení] namítá, že použitá výpověď svědka [příjmení] je nevěrohodná. K tomu dále uvádí, že z kamerových záznamů plyne, že opakovaně žádá svědka [příjmení], aby

mohl platby za zboží provádět na účet svědka a naléhá, aby mu takový účet poskytl. Soud mu pak v rozporu s tím klade za vinu, že prováděl výběry hotovosti.

207. K tomu odvolací soud uvádí, že stejně jako soud prvního stupně neshledal svědka [příjmení] nevěrohodným. Při výpovědi v hlavním líčení ze dne 15. 5. 2023 (na č. l. 15638 a násl.) opakovaně popisoval, že mu pan [příjmení] nabídl, že si může přivydělat nějaké peníze v oblasti obchodů s drahými kovy. Stal se tedy jednatelem dvou společností L Trade a Vercis, kterým založil bankovní účet u banky Sberbank, přičemž ale veškerou dokumentaci k těmto účtům předal panu [příjmení] a sám s nimi nijak nedisponoval. Ohledně výše uvedených firem nevedl účetnictví, nepodával daňové přiznání. Dvakrát nebo třikrát se sešel s obžalovaným [příjmení], kterému předal drahé kovy, které předtím obdržel od pana [příjmení]. Opakovaně také uváděl, že s obžalovaným [příjmení] žádné finance neřešil, ani od něho žádné finance nepřebíral, to ostatně dokládají i videozáznamy z předávek mezi obžalovaným [příjmení] a svědkem [příjmení], které si pořizoval obžalovaný [příjmení]. Odměnu pak obdržel od pana [příjmení]. Dále uváděl, že podepisoval nějaké faktury a nechával ověřovat podpisy na poště. Z jeho výpovědi bylo zřejmé, že celému procesu příliš nerozuměl, pouze plnil úkoly, které obdržel od pana [příjmení]. Pokud v průběhu výslechu nebyl schopen uvést některé podrobnosti, např. kolik asi vážily cihly, které předával obžalovanému [příjmení], o jaké drahé kovy se přesně jednalo, jak vypadaly faktury, které podepisoval apod. je to dle odvolacího soudu pochopitelné jednak vzhledem k času, který od té doby uběhl a také vzhledem k tomu, že zjevně nebyl příliš informován o podrobnostech již v době, kdy k těmto obchodům došlo.

208. Nad rámec výše uvedeného odvolací soud podotýká, že verze obžalovaného [příjmení] s odkazy na Rusko a Srbsko je natolik obecná a nenavštěvující jí žádné důkazy obsažené v trestním spise souzené věci, že se jí soud prvního stupně oprávněně nezabýval.

xxvii. Propojenost řetězce

209. K námitkám obžalovaných týkajících se propojenosti celého řetězce odvolací soud uvádí, že se soud prvního stupně vše pečlivě shrnul v odstavcích 184–188 napadeného rozhodnutí a odvolací soud se s jeho závěry ztotožňuje. Ve stručnosti lze uvést, že propojenost celého řetězce je dovozována zejména z následujících skutečností. Z již výše zmíněných zápisů ze schůzek je patrné, že v období počátku roku 2014 došlo k opakovaným setkáním obžalovaných [příjmení], [jméno], [příjmení] a [jméno] a [jméno] [příjmení], a v jednom případě byl přítomen i svědek [jméno] [příjmení]. To dokládá, že osoby ovládající společnosti působící na první až třetí úrovni řetězce se znaly již v době, kdy obchodní činnost mezi uvedenými společnostmi byla v počátcích a docházelo mezi nimi k nastavení vzájemné spolupráce ve smyslu detailů jejich obchodních činností, přičemž nebyl žádný důvod proto, aby o takových skutečnostech mezi sebou obchodní partneři komunikovali. Z dodacích listů a faktur pak vyplývá, že různé označení slitků zainteresovanými společnostmi bylo dle dohody obžalovaných skutečně používáno. Dále je zřejmé, že klíčové společnosti, mezi kterými docházelo k převodu finančních prostředků, tzn. společnosti na prvních čtyřech úrovních řetězce všechny používaly nejméně jeden bankovní účet vedený u [příjmení] [příjmení] [příjmení] and Slovak Republic, a. s. přesně podle dohody, která je uvedena v předmětných zápisech. Na úrovni společností ze čtvrté úrovně řetězce pak byly finanční prostředky z bankovních účtů vybírány v hotovosti, ať již odděleně trestně stíhaným [jméno] [příjmení], nebo obžalovaným [jméno] [příjmení], opětovně z bankovních účtů vedených u [příjmení] [příjmení] [příjmení] and Slovak Republic, a. s., a to právě formou šeků, opět dle dohody. Dále mezi bankovními účty společností zařazených na první až čtvrté úrovni řetězce bylo prováděno během jediného dne velké množství plateb, kdy finanční prostředky pocházející od společnosti PSDK, a.s., resp. PM Trading, s. r. o. byly zasílány společnosti Clear conception, s. r. o., která je obratem přeposílala na všech šest společností ovládaných obžalovanými [jméno] a [jméno] [příjmení] a od těchto byly téhož dne přeposílány obratem společnostem zastupovaným odděleně trestně stíhaným [jméno] [příjmení], který je jako jediný uváděn jako osoba s podpisovým oprávněním k bankovním účtům společností, za které [jméno] [příjmení] jednal na

základě plných mocí. Dále o propojenosti svědčí rámcové kupní smlouvy, které byly uzavírány mezi společnostmi na druhé, třetí a čtvrté úrovni a které obsahují obdobná až totožná ustanovení včetně např. toho, že materiál je dodáván společně s dodacím listem, který obsahuje specifikaci materiálu dle provedené analýzy. Toto bylo ale obsaženo i ve smlouvách uzavřených mezi společnostmi na čtvrté a třetí úrovni, přičemž v době, kdy byl materiál předáván společností obžalovaných [příjmení], neexistovala žádná provedená analýza materiálu, která by mohla být obsažena v dodacím listu, neboť tu prováděla až společnost Clear conception, s. r. o. na druhé úrovni celého řetězce poté, co jí byl materiál předán ke zpracování. V neposlední řadě pak nelze z hlediska nastavení celého systému a jeho koordinovanosti odhlédnout i od emailových zpráv, které byly nalezeny v emailové schránce [email] a závěrů znaleckých zkoumání.

210. Odvolací soud dodává, že hodnocení důkazů je doménou soudu, který ve věci rozhoduje v prvním stupni a který tyto důkazy v hlavním líčení bezprostředně provádí. Odvolacímu soudu do něho přísluší zasahovat pouze tehdy, jestliže je toto hodnocení s provedenými důkazy ve zjevném rozporu, je nelogické či nepřezkoumatelné, pokud některé z provedených důkazů účelově pomíjí, anebo pokud se opírá o důkazy, jež provedeny nebyly, popř. o důkazy neexistující anebo o důkazy procesně nepoužitelné. Rovněž tak by mohlo být důvodem k takovému postupu hodnocení, jež by bylo v rozporu s obecně známými a uznávanými a zkušenostmi (tzv. notoriety). Není úkolem odvolacího soudu, aby jednotlivé věcné a právní argumenty soudu prvního stupně, které shledal správnými, opětovně podrobně reprodukoval, rozebíral, porovnával a přehodnocoval a následně doslovně citoval či parafrázoval z nich vyplývající skutkové a právní závěry tohoto soudu, se kterými se ztotožnil. Vzhledem k tomu, že nalézací soud podle zjištění Vrchního soudu v Praze své úvahy, které ho vedly k závěrům o vině obžalovaných, v odůvodnění napadeného rozsudku srozumitelně, logicky a dostatečně přesvědčivě vysvětlil, odvolací soud na ně může částečně odkázat.

F) Právní kvalifikace a uložené tresty

211. Vzhledem k tomu, že odvolací soud neshledal vady ve skutkové větě výroku o vině, přezkoumal ve vztahu ke skutkovým zjištěním soudu prvního stupně právní kvalifikaci jednání obžalovaných. Dospěl k závěru, že právní kvalifikace vyjádřená u jednotlivých obžalovaných fyzických osob a obžalované osoby právnické na č. l. 38-40 napadeného rozsudku je správná.

212. Při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalované fyzické osoby bylo soudem prvního stupně přihlédnuto ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku, § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a dále ke všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, míře společenské škodlivosti žalovaného jednání, osobám obžalovaných, jakož i zejména době, která od spáchání trestného činu uplynula.

213. Soud prvního stupně důsledně rozlišil postavení a činnost jednotlivých obžalovaných v rámci struktury řetězce, přičemž oprávněně shledal, že obžalovaný [jméno] [příjmení] zastával klíčovou roli v celém řetězci, kdy nastavoval zejména celý systém fungování řetězce, obžalovaný [jméno] [jméno] byl nepostradatelný pro obchodní styky se zahraničními odběrateli, což bylo zásadní pro to, aby bylo možné žádat nadměrné odpočty, a to za současného vědomí fungování celé struktury řetězce. Z tohoto důvodu oběma obžalovaným přitěžuje, že k páčání trestné činnosti využili svého postavení v obchodní společnosti PM Trading, s. r. o. V rámci uložených trestů nalézací soud dostatečně zohlednil okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti jednání toho kterého obžalovaného i strukturální roli, kterou v projednávané řetězové trestné činnosti sehrál a to i v případě obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] a [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Uvedeným obžalovaným ([jméno] [anonymizováno], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) uložil nalézací soud nejprísnejší tresty, stále však tresty odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby. Uvedené nepodmíněné tresty odnětí svobody první soud doplnil tresty peněžitými, jejichž výměru důsledně odstupňoval podle míry škodlivosti jednání toho kterého obžalovaného a jeho

majetkového potenciálu. Obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení] st. soud rovněž správně uložil trest propadnutí náhradní hodnoty. Pokud obžalovaný [jméno] namítá, že věci postižené trestem propadnutí nemají souvislost s žalovanou trestnou činností, tak lze poukázat na to, že § 71 trestního zákoníku definuje nikoliv propadnutí věci (tj. věci, která je bezprostředním výnosem, nástrojem nebo zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti dle § 70 tr. ř.) ale propadnutí věci jiné, zástupné, jinými slovy náhradní a tento druh trestu definuje § 71 trestního zákoníku jako trest propadnutí náhradní hodnoty. V případě obžalovaného [jméno] se jedná o finanční částku 870 000 Kč získanou prodejem zajištěných nemovitostí, přičemž uvedená propadná částka svou hodnotou z hlediska proporcionality ve vztahu k celkové způsobené škodě zcela obстоjí, resp. je nepoměrně menší. Obdobný závěr platí i pro trest propadnutí náhradní hodnoty (5 ks náramkových hodinek, 4 pozemky) u obžalovaného [příjmení], jejichž celková hodnota je ve vztahu ke způsobené škodě také nepoměrně menší, a tudíž uvedený druh trestu při testu proporcionality obстоjí. Uvedené platí i u trestu propadnutí náhradní hodnoty u obžalovaného [jméno] [příjmení], kterému ve vztahu k tomuto trestu byl uložen nižší peněžitý trest (viz. odůvodnění na č. l. 201 napadeného rozsudku).

214. Pokud jde o peněžitě tresty uložené obžalovaným [příjmení] a [příjmení] v částce 3 000 000 Kč, [příjmení] ve výměře 2 000 000 Kč, [jméno] [příjmení] 1 000 000 Kč a [jméno] [příjmení] 2 000 000 Kč, tak odvolací soud k těmto uvádí, že v řízení přípravném a v řízení před soudem prvního stupně byly u obžalovaných dostatečně zjištěny jejich majetkové poměry, a protože obžalovaní si úmyslným trestným činem získali pro sebe majetkový prospěch, jsou uložené peněžitě tresty zcela namístě. Pokud se jedná o jednotlivé výměry trestů, tak u žádného z uvedených obžalovaných nebylo zjištěno, že by se nacházeli v tíživé sociální situaci, a tudíž nebyli schopni uložené peněžitě tresty uhradit a peněžitě tresty by se staly nedobytnými. V podrobnostech lze odkázat na úvahy soudu v odst. 202 na str. 198-200 odůvodnění napadeného rozsudku.

215. Ostatním obžalovaným nalézací soud uložil tresty mimořádně snížené pod dolní hranici trestní sazby podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] shodně po 3 letech odnětí svobody podmíněně odložených na zkušební dobu 5 let. Uvedené podmíněné tresty odnětí svobody první soud doplnil tresty peněžitými, jejichž výměru u těchto obžalovaných shodně stanovil na 250 000 Kč. K uloženým peněžitým trestům odvolací soud uvádí, že se jedná o obžalované v produktivním věku, u kterých nebyly zjištěny okolnosti snižující jejich potenciál uhradit peněžitý trest, jehož výměra odpovídá menší společenské škodlivosti jednání této skupiny obžalovaných.

216. U všech obžalovaných soud správně uložil dále trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 7 let resp. 5 let.

217. Tresty odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, popř. tresty odnětí svobody uložené mimořádně pod dolní hranici zákonné trestní sazby, byť doplněné tresty peněžitými a tresty zákazu činnosti či tresty propadnutí náhradní hodnoty nemůže odvolací soud hodnotit jako tresty nepřiměřeně přísné vyžadující kasační zásah podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku.

218. Nepřiměřeným trestem je totiž trest, který svým druhem a výměrou sice formálně neporušuje ustanovení trestního zákona, ale v konkrétním případě neodpovídá hlediskům rozhodným pro ukládání trestu, tedy zejména povaze a závažnosti trestného činu, osobním a jiným poměrům obžalovaného, možnostem jeho nápravy, včetně okolností polehčujících a přitěžujících, takže je příliš mírný nebo příliš přísný. Mezi uloženým trestem a trestem, který měl být uložen při správném postupu podle citovaných ustanovení vymezujících okolnosti významné pro druh a výměru trestu, musí být výrazný rozdíl, aby odvolací soud mohl zrušit výrok o trestu a uložit nový trest. Takovýto výrazný rozdíl nebyl ve druhu a výměře uložených trestů zjištěn.

219. Odvolací soud přezkoumal i trest uložený obžalované právnické osobě a shledal, že prvý soud při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalovanou právnickou osobu PM Trading, s. r. o. po přihlédnutí ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku, § 39 odst. 1, 2 trestního zákoníku a § 14, § 15 a § 16 zákona č. 418/2011 Sb. a všem okolnostem případu, uložil správně trest zrušení právnické osoby. Lze souhlasit se závěrem, že v žalovaném období byla tato právnická osoba provozována s jediným úmyslem, a to za účelem páčání daňové trestné činnosti. S ohledem na uvedené tak odvolací soud považoval za zcela adekvátní uložení trestu zrušení právnické osoby.

G) Náhrada škody

220. Odvolací soud však shledal pochybení ve výroku o náhradě škody. Nálezací soud odůvodnil rozsudečný výrok o náhradě škody následovně: „Podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnost společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozené České republice, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu – , jako majetkovou škodu způsobenou trestným činem částku ve výši 269 621 662 Kč, když tato se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu majetkové škody k tomuto trestnímu řízení (viz bod 121. odůvodnění tohoto rozsudku) a současně byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaných jako spolupachatelů a škodou způsobenou na majetku poškozené České republiky, když se jedná o újmu, která nastala v majetkové sféře poškozené České republiky, neboť tato vyplatila společnosti PM Trading, s.r.o. požadované nadměrné odpočty, ač pro jejich vyplacení nebyly splněny zákonné podmínky, neboť obchody, které probíhaly v rámci posuzovaného řetězce mezi obchodními společnostmi na jednotlivých úrovních řetězce, byly pouze ryze účelovými učiněnými nikoliv ve snaze dosáhnout zisku v rámci podnikatelské činnosti, ale ve snaze docílit toho, že společnost PM Trading, s.r.o., která byla zařazena na samotném vrcholu posuzovaného řetězce bude požadovat vyplacení nadměrných odpočtů, na které by jinak nedosáhla. Soud při stanovení výše způsobené škody vycházel z listinných materiálů, zejména podkladů předložených správcem daně, vč. platebních výměrů na DPH, exekučních příkazů, doručenek a informací ohledně nabytí právní moci příslušných rozhodnutí, dále podkladů v podobě daňových přiznání a dalších materiálů od správce daně (viz bod 109. až 112. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i ze znaleckého posudku zpracovaného z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, kdy znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] učinil jednoznačné závěry ohledně propojení jednotlivých obchodních transakcí. Uvedené listinné materiály, jakož i znalecký posudek soud provedl v rámci řízení před soudem k důkazu, kdy o jejich správnosti a pravdivosti neměl soud žádných pochybností. S ohledem na skutečnost, že poškozená Česká republika se připojila s nárokem na náhradu škody v částce vyšší, než jí byla soudem přiznána, soud v části, která překročila výši způsobené škody tak, jak ji určil nálezací soud, poškozenou Českou republiku odkázal se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 2 tr. ř.“.

221. Ve vztahu k uvedenému odvolací soud uznal námitku obžalovaného [jméno], že z připojení do adhezního řízení s nárokem na náhradu škody ze strany poškozeného plyne, že proti společnosti PM Trading, s. r. o. uplatňuje škodu výhradně za období 01/ 2014, 02/ 2014 a 04/ 2014 2014 nikoliv za celé žalované období, tj. do března 2015, jak plyne z výroku o vině napadeného rozsudku.

222. Dále odvolací soud zjistil, že společnosti uvedené v tabulce, která je součástí adhezního uplatnění nároku na č. l. 14910-14911 ve svazku 57 a která obsahuje „přehled škody přihlášený poškozeným k adheznímu řízení“ nejsou totožné se společnostmi uvedenými ve výroku o vině na č. l. 2 napadeného rozsudku, resp. adhezní připojení obsahuje méně společností. Za této situace, kdy u společnosti PM Trading, s. r. o. nesouhlasí časová složka připojení a část ostatních společností řetězce nelze s uplatněnou náhradou škody ve vztahu: výrok o náhradě škody / výrok

o vině tzv. napárovat, je rozhodnutí o povinnosti společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody částku ve výši 269 621 662 Kč nesprávné.

223. Lze doplnit, že z usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013 plyne, že uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení (adhezním řízení) může přicházet v úvahu jen tam, kde z provedeného dokazování vyplývá, že obviněný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátil daň z příjmů (nebo jinou daň) této právnické osoby, vůči které sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, ale je zřejmé, že tento platební výměr je nevykonatelný, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci. Jde-li o akciovou společnost nebo o společnost s ručením omezeným a je-li obviněný členem jejich statutárního orgánu, je třeba řešit otázku, zda mu v takovém případě nevzniká ručitelský závazek, na základě kterého by mohl být v adhezním řízení zavázán k náhradě způsobené škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle § 240 trestního zákoníku (příp. podle § 241 trestního zákoníku). Uplatnění nároku na náhradu škody by mohlo přicházet v úvahu i tehdy, jestliže by bylo možné dovodit odpovědnost obviněného, který není plátcem, resp. poplatníkem zkrácené (nebo neodvedené) daně, jako pachatele trestného činu podle § 240 trestního zákoníku (příp. podle § 241 trestního zákoníku) za škodu způsobenou tímto trestným činem nebo bezdůvodné obohacení získané takovým trestným činem (srov. č. 25/1968- a č. 20/2002-. Sb. rozh. tr.).

224. Nálezací soud, se tedy musí (kromě jiného) vždy zabývat tím, zda finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, a to za všechna požadovaná zdaňovací období, resp. za období, za která soud zavazuje obžalované povinnosti náhrady škody.

225. Z odůvodnění napadeného rozsudku plyne, že uvedenými podmínkami usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013, které musí být pro přiznání nároku finančního úřadu kumulativně splněny, se nálezací soud vůbec nezabýval.

226. Z uvedených důvodů odvolací soud postupem podle § podle § 258 odst. 1, písm. f), odst. 2 tr. ř. zrušil oba oddělitelné výroky týkající se uplatněného nároku na náhradu škody, neboť rozhodnutí o uplatnění nároku poškozené na náhradu škody je nesprávné.

227. Důvod, na základě něhož rozhodl odvolací soud ve prospěch odvolatelů (obžalovaných fyzických osob) do náhrady škody, pak prospívá i obžalovanému [jméno] [příjmení], který odvolání nepodal. Jedná se o tzv. beneficium cohesionis, a tak odvolací soud zrušil výrok o povinnosti k náhradě škody i vzhledem k tomuto obžalovanému.

228. Uvedená vada by odůvodňovala vrácení věci v otázce řešení náhrady škody před soud prvního stupně za účelem doplnění dokazování a jeho následného vyhodnocení, avšak uvedené výslovně zapovídá trestní řád v § 265. Proto odvolací soud rozhodl tak, že podle § 265 tr. ř. se poškozená Česká republika, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

i. Neprokázání adhezního nároku a námitka promlčení

229. Obžalovaný [příjmení] namítl, že v řízení před nálezacím soudem nebyla dostatečně prokázána výše nároku na náhradu škody, určen právní předpis a hmotněprávní postup na podkladě kterého mu byla uložena povinnost náhrady škody a vznesl námitku promlčení nároku poškozeného.

230. Odvolací soud k uvedenému uvádí, že námitkou promlčení se nezabýval s ohledem výše uvedenému zrušení adhezních výroků, přičemž důvodem zrušení adhezních výroků byly vady odvolacím soudem výše vytčené.

H) Přezkum odvolání státního zástupce

231. Ve vztahu k odvolání státního zástupce lze uvést, že požaduje zpřísnění nepodmíněných trestů na úroveň, jak je navrhoval v podané obžalobě před 6 lety a dále brojí proti trestům mimořádně sníženým pod dolní hranici trestní sazby podle § 58 odst. 1 tr. ř.

232. K trestům ukládaným všem obžalovaným, a to včetně trestů spojených s bezprostředním odnětím osobní svobody nalézací soud zdůraznil, že byly ukládány i přes řadu přitěžujících okolností stále v dolní polovině zákonné trestní sazby stanovené pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku. Tímto způsobem soud postupoval krom jiného i s ohledem na časový odstup od doby spáchání trestné činnosti, kdy tato byla páchána v období od konce roku 2013 do první čtvrtiny roku 2015. Soud vzal současně v úvahu i tu skutečnost, že byt' se uvedená věc nacházela u Městského soudu v Praze k projednání od konce roku 2020, byla nejméně po dobu dvou let (v období let 2021 až 2022) sice provedena hlavní líčení, nicméně tato nevedla k rozhodnutí ve věci, což nelze klást obžalovaným v uvedeném rozsahu k tíži. Právě tuto skutečnost nalézací soud rovněž zohlednil při stanovení výše trestů uložených obžalovaným.

233. K uvedenému se připojuje i odvolací soud, neboť doba, po kterou se vede trestní stíhání obžalovaných je nepřiměřeně dlouhá. U obžalovaných [jméno], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], [příjmení] a [příjmení] bylo trestní stíhání zahájeno 19. 9. 2017. U obžalovaných [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení] bylo trestní stíhání zahájeno 10. 4. 2018. Právník osoba PM Trading, s. r. o. je trestně stíhána od 17. 4. 2018. Soud prvního stupně délku řízení promítl do úvah o trestu tak, že jim vyměřil tresty nižší, neboť obžalovaní mají právo na to, aby jejich trestní věc byla projednána v přiměřené lhůtě, tato lhůta přitom dodržena nebyla, a to je zásadním důvodem, pro který nalézací soud přistoupil ke snížení trestů ve vztahu k návrhům státního zástupce. Pokud by byli obžalovaní odsouzeni bez průtahů u soudu prvního stupně v letech 2020 2022, pak by jistě připadaly v úvahu tresty navrhované státním zástupcem v podaném odvolání, tedy tresty nepodmíněné odstupňované od 8 let po 5 let odnětí svobody pro všechny obžalované doplněné dalšími tresty. Vzhledem k tomu, že trestní věc nebyla projednána a rozhodnuta v přiměřené lhůtě, byli uloženy odpovídající tresty ponížené u hlavních pachatelů ([jméno] [anonymizováno], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) od šesti a půl roku po 5 let odnětí svobody místo trestů, které by při přiměřené délce řízení oscillovaly mezi 8 roky až 6 a půl roku.

234. U ostatních obžalovaných byly uloženy tresty mimořádně snížené pod dolní hranici trestní sazby podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, a to obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] shodně po 3 letech odnětí svobody podmíněně odložených na zkušební dobu 5 let, přičemž při přiměřené délce řízení bylo vhodné uložení trestů ve výměře 5 roků odnětí svobody, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Trestní stíhání přesahující délku sedmi roků u uvedených obžalovaných odůvodňuje mimořádné snížení trestů pod dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku a uložení podmíněných trestů uvedeným obžalovaným za současného uložení trestu peněžitého odvolací soud shledává zcela správným a odůvodněným. V tomto smyslu bylo tedy odvolání státního zástupce shledáno nedůvodným.

235. Pokud se jedná o zprošťující výrok ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení], odvolací soud uvádí, že z výpovědi samotného obžalovaného [jméno] [příjmení], výpovědi dalších obžalovaných, jakož i slyšených svědků nijak nevyplynulo, že by měl jakýkoliv či dokonce klíčový vliv na chod společnosti PM Trading, s. r. o., resp. PSDK.cz, s. r. o., v níž působil od března do července 2014 na pozici jednatele společnosti, a to na žádost obžalovaného [jméno] [příjmení]. Z provedeného dokazování je dle nalézacího soudu zřejmé, že obžalovaný [jméno] [příjmení] v uvedené společnosti skutečně působil, a to na pozici statutárního orgánu, nicméně dle svého vyjádření do společnosti nastoupil na žádost obžalovaného [jméno] [příjmení] v době, kdy společnost byla plně funkční, pravidla pro její fungování byla nastavena, a postupoval dle pokynů, které mu byly ze strany obžalovaného [jméno] [příjmení] udělovány. Z provedeného dokazování,

a to z výsledku obžalovaného [jméno] [příjmení], stejně jako ze zápisů pořizovaných obžalovaným [jméno] [příjmení], vyplývá, že obžalovaný [jméno] [příjmení] se žádných jednání, v rámci kterých byla nastavována pravidla pro fungování společnosti PSDK, s. r. o., příp. pro fungování celého systému řetězce dalších obchodních společností, neúčastnil. Obžalovaný [jméno] [příjmení] k tomu současně uvedl, že během prvního měsíce působení v uvedené společnosti si uvědomil, že pozice, která mu byla nabídnuta obžalovaným [jméno] [příjmení] a kterou v rámci společnosti PSDK, s. r. o. zastával, mu nevyhovuje, nemá dostatečné znalosti, zejména jazykovou vybavenost, ale také zkušenosti pro to, aby takovou pozici mohl zastávat, pročež požádal obžalovaného [jméno] [příjmení], aby jej tento z předmětné funkce uvolnil, resp. odvolal. Obžalovaný [jméno] [příjmení] tak přislíbil učinit s tím, že se domluví, že obžalovaný [jméno] [příjmení] v uvedené funkci setrvá do doby, než obžalovaný [jméno] [příjmení] najde jinou osobu, která by mohla uvedenou funkci vykonávat. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [jméno] [příjmení] však s žádným novým jednatelem nepřicházel, využil obžalovaný [jméno] [příjmení] služeb právníka a za jeho pomoci sepsal výpověď svého jednatele sám a tuto předal obžalovanému [jméno] [příjmení].

236. S uvedeným hodnocením dokazování odvolací soud souhlasí s tím, že z provedeného dokazování neplyne, že by se obžalovaný [jméno] [příjmení] jakýmkoliv způsobem podílel na vytvoření celé struktury projednávaného řetězce či znal pravou (podvodnou) podstatu této struktury. Další než provedené důkazy k uvedenému neexistují. U obžalovaného tedy absentuje subjektivní stránka trestného činu, tj. zavinění a nalézací soud ho zcela správně podle § 226 písm. c) tr. ř. zprostil podané obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že spáchal souzené skutky.

I) Rozhodnutí odvolacího soudu

237. Odvolací soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná, neboť bylo dostatečně prokázáno, že obchodní společnosti, které byly ovládány obžalovanými [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], jakož i odděleně samostatně trestně stíhanými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], vytvořily řetězec, jehož předmětem bylo účelové přeprodávání materiálu s obsahem drahých kovů, aniž by fakticky docházelo k podnikatelské činnosti ve smyslu soustavné samostatné činnosti společností provozovaných za účelem dosažení zisku. Z provedeného dokazování bezpečně vyplynulo, že obžalovaní, kteří jednali za obchodní společnosti PM Trading, s. r. o. (1. úroveň – obžalovaní [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení]), Clear conception s. r. o. (2. úroveň – obžalovaný [jméno] [příjmení]), společnosti ALFALIK, BETALIK, GAMALIK, ALFASON, BETASON, GAMASON (3. úroveň – obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]), Laugesen s. r. o. (3. úroveň – společnost ovládaná osobou již zemřelého [jméno] [příjmení]), společnosti Business work s. r. o., Upgreat tools s. r. o., LOCALSPOT s. r. o., FINELOUD s. r. o., TRIVOR COMPANY s. r. o., FILM FORUM s. r. o., TOUR Network s. r. o., Great Formation s. r. o. (4. úroveň, za které jednal na základě plných mocí odděleně samostatně trestně stíhaný [jméno] [příjmení] prostřednictvím své společnosti Smartech Trade s. r. o.), MERCURY'S s. r. o. (4. úroveň – společnost ovládaná odděleně samostatně trestně stíhaným [jméno] [příjmení]), GOLDVEIN s. r. o. a GRANNUS CZ s. r. o. (4. úroveň, za něž jednal obžalovaný [jméno] [příjmení]), BEVETELLO s. r. o., ProTerms s. r. o. (4. úroveň, za něž jednal obžalovaný [jméno] [příjmení]) a Felmet Empire s. r. o. (4. úroveň, za kterou jednal na základě plné moci rovněž obžalovaný [jméno] [příjmení]), realizovali účelový obchod s materiálem s obsahem drahých kovů, a to zejména z hlediska vyhotovování listinné dokumentace, která jednotlivé obchodní transakce pečlivě dokumentovala a rovněž z hlediska předávání materiálu mezi jednotlivými úrovněmi popsaného řetězce. Uvedené je patrné zejména z listinných materiálů v podobě rámcových kupních smluv, dílčích kupních smluv, faktur, dodacích listů, protokolů o předání a převzetí materiálu, na kterých jsou podpisy příslušných osob v některých případech úředně ověřovány, ať již na pobočce České pošty či v advokátní kanceláři, kdy tyto listiny byly zajištěny

v rámci domovních prohlídek u jednotlivých obžalovaných. Odvolací soud zdůrazňuje, že zejména ve vztahu ke společnostem ALFALIK, BETALIK, GAMALIK, ALFASON, BETASON, GAMASON, jejichž jménem jednali obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a které jsou všechny zařazeny na třetí úrovni popsaného řetězce, byla zajištěna rozsáhlá listinná dokumentace mapující jednotlivé obchodní případy. Nálezací soud zdůraznil, že v rámci obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze bylo uváděno, že se jednalo o fiktivní obchody, což dle obžalovaných bylo provedeným dokazováním jednoznačně vyvráceno, pak nálezací soud na základě provedeného dokazování oprávněně dospěl k závěru, že se nejednalo o fiktivní obchody ve smyslu nerealizovaných obchodů, ale o fiktivní obchody ve smyslu účelově realizovaných obchodních aktivit, jejichž cílem nebylo naplňování účelu podnikání, tedy realizace zisku z uvedené obchodní činnosti, ale navození dojmu, že jsou u společnosti na první úrovni předmětného řetězce, tedy společnosti PSDK, s. r. o., posléze označované jako PM Trading, s. r. o., splněny podmínky pro podávání žádostí o vyplacení nadměrného odpočtu na DPH ze strany správce daně.

238. K obžalované právnické osobě PM Trading, s. r. o. odvolací soud uvádí, že se dopustila jednání, které spočívalo v tom, že byla v řetězci společností obchodujících s drahými kovy zařazena na první úrovni posuzovaného řetězce, přičemž z této pozice jako dodavatel materiálu s obsahem drahých kovů zahraničním odběratelům, vystupovala současně jako žadatel a příjemce neoprávněných výplat nadměrných odpočtů, které byly nárokovány v rozporu se zákonem prostřednictvím daňového podvodu.

239. Obžalovaná takto postupovala prostřednictvím obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], kteří v období od 1. 11. 2013 do 6. 3. 2014 (v případě obžalovaného [jméno] [jméno]) a v období od 21. 6. 2012 do 1. 11. 2013 a následně ode dne 28. 7. 2014 (v případě obžalovaného [jméno] [příjmení]) vystupovali na pozici statutárních orgánů obžalované právnické osoby původně vedené pod označením PSDK.cz, s. r. o. a následně ode dne 27. 9. 2014 jako PM Trading, s. r. o., a v období, kdy tito obžalovaní nebyli statutárním orgánem společnosti, byli osobami ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, které u této právnické osoby fakticky vykonávali řídicí a kontrolní činnost. S ohledem na uvedené je tak namístě obžalované právnické osobě spáchání trestného činu přičítat ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, neboť uvedeného protiprávního jednání spáchaného v rámci činnosti této společnosti, se dopouštěli jednak obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení], kteří byli ve výše uvedených obdobích statutárními orgány obžalované právnické osoby, oprávněnými jejím jménem jednat. V obdobích, kdy uvedení obžalovaní nevykonávali funkci statutárního orgánu obžalované právnické osoby, i nadále měli rozhodující faktický vliv na řízení uvedené společnosti, kdy tuto řídili, udělovali pokyny dalším osobám ve společnosti působícím. Z uvedených důvodů byla právnická osoba oprávněně shledána vinou.

240. Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 258 odst. 1, písm. f), odst. 2 tr. ř. za použití § 261 tr. ř. napadený rozsudek částečně zrušil, a to toliko ve výroku o povinnosti obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně zaplatit majetkovou škodu České republice, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, a ve výroku, kterým byla tato poškozená odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 265 tr. ř. odvolací soud odkázal poškozenou [příjmení] republiku, jejímž jménem jedná Finanční úřad pro hlavní město Prahu, se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn. Odvolání státního zástupce a obžalované právnické osoby PM Trading, s. r. o. byla zamítnuta jako nedůvodná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 9. prosince 2025

Mgr. Petr Hovorka
předsedkyně senátu